

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Harvard College Library

FROM

Prof. H. L. White

.....

.....

.....

						<i>Paper.</i>		<i>Bound.</i>	
	<i>s.</i>	<i>d.</i>				<i>s.</i>	<i>d.</i>	<i>s.</i>	<i>d.</i>
Horatius	1	6				2	0		
Juvenalis et Persius	1	0				1	6		
Livius. 4 vols.	5	0				6	0		
Lucanus	2	0				2	6		
Lucretius	1	6				2	0		
Phædrus	1	0				1	4		
Sallustius	1	6				2	0		
Sophocles	2	6				3	0		
Tacitus. 2 vols.	4	0				5	0		
Thucydides. 2 vols.	4	0				5	0		
Virgilius	2	0				2	6		
Xenophontis Memorabilia	1	0				1	4		
————— Anabasis	1	6				2	0		

Fifteenth Edition, 16mo., 6d.

THE LAWS OF THE GREEK ACCENTS.

By JOHN GRIFFITHS, M.A.

Uniform with the Oxford Pocket Classics.

JAMES PARKER and Co., Oxford and London.

CLASSICS.

OCTAVO EDITIONS.

THE ETHICS OF ARISTOTLE,

With English Notes. By the Rev. W. E. JELF, B.D.,
Author of the Greek Grammar, &c. 8vo., cloth, 12s.
Text separate, 5s. Notes separate, 7s. 6d.

ARNOLD'S THUCYDIDES,

With Notes, chiefly Historical and Geographical.
By the late T. ARNOLD, D.D. With Indices by the
Rev. R. P. G. TIDDEMAN. *Seventh Edition.* Com-
plete, 3 vols., 8vo., cloth lettered, 1l. 16s.

THUCYDIDES.

The Text of ARNOLD, with the Argument, &c. The In-
dexes adapted to his Sections, and the Greek Index
greatly enlarged. By the Rev. R. P. G. TIDDEMAN.
In One thick Volume. 8vo., 12s.

MITCHELL'S SOPHOCLES.

SOPHOCLES TRAGÆDIÆ, with Notes, adapted to the
use of Schools and Universities. By THOMAS
MITCHELL, M.A. 2 vols., 8vo., 1l. 8s.

The following Plays may also be had separately, at
5s. each:—

PHILOCTETES

TRACHINLÆ

AJAX

ELECTRA

ŒDIPUS COLONEUS.

JAMES PARKER and Co., Oxford and London.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ.

S O P H O C L I S

TRAGŒDIÆ.

OXONII,

ET LONDINI, 377, STRAND:

JACOBUS PARKER ET SOC.

M DCCCLXXII.

EducT 21287.802.972

H. S. White

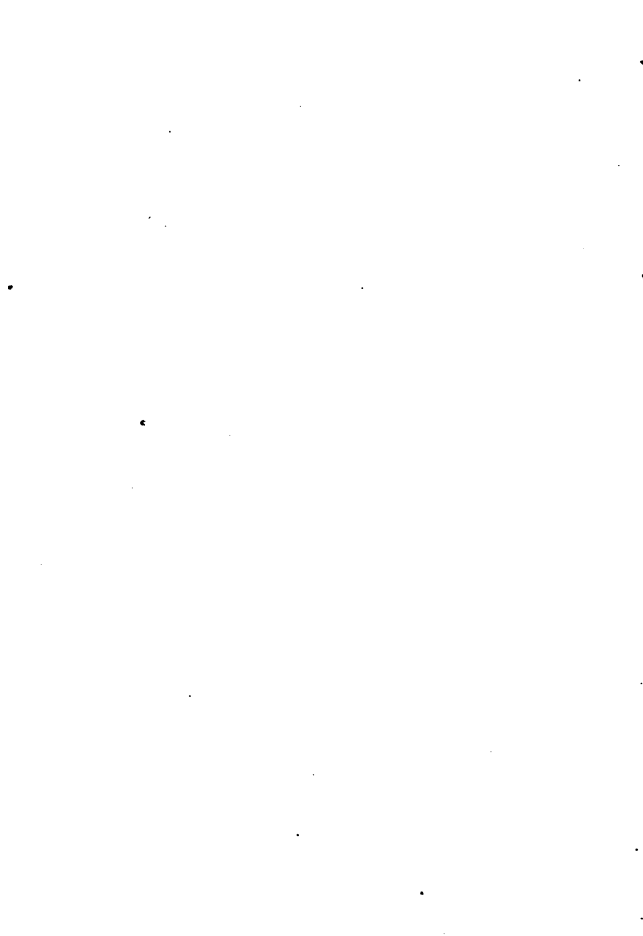
EDITORIS MONITUM.

In hac editione textum Guilielmi Dindorffii secuti sumus. Poëtæ biographiam ex Antonii Westermann *Vitarum Scriptoribus Græcis Minoribus* præfiximus; epigrammata quædam in Sophoclem ex *Anthologia Græca*; brevem chrenologiam ex Henrici Fynes Clinton *Fastis Hellenicis*; Indicem denique Personarum, quem ipsi confecimus.

Oxonii,
1850.

H. S. White.

London, 1873.

VITA SOPHOCLIS

1. Σοφοκλέους γένος καὶ βίος.

Σοφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου^a, 1
ὃς οὔτε, ὡς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν,
οὔτε, ὡς Ἰστρος^b, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ'
ἐκέκτητο δούλους χαλκείς ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν
ἐκ τοῦ τοιούτου γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν
Περικλεῖ καὶ Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ'
οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν κωμωδῶν ἀδηκτος ἀφείθη τῶν οὐδὲ Θε-
μιστοκλέους ἀπεσχημένων. Ἀπιστητέον δὲ καὶ τῷ Ἰστρῷ 2
φάσκοντι αὐτὸν οὐκ Ἀθηναῖον, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ
δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἰστρου παρ'
οὐδενὶ ἐτέρῳ τούτ' ἔστιν εὐρεῖν. Ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς 3
τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κολωνῆθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ
τῇ ποιήσει περίφανής, καλῶς τ' ἐπαιδευθῆ καὶ ἐτράφη
ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρεσβείαις ἐξητάζετο.
Γεννηθῆναι δ' αὐτὸν φασιν οἱ ὀλυμπιάδι κατὰ τὸ β' 4
ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου· ἦν δ' Αἰσχύλου νε-
ώτερος ἔτεσι ιζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος κδ'. Διεπο- 5

^a Σοφίλλου vulg.

^b Cf. *Istri Fragm.* p. 74. ed. Siebelis, *Muelleri Histor. Graec. Fragm.* p. 425 et lxxxv.

^c Cf. G. Hermann *Opusc.* t. ii. p. 160. [*Clint. Fast. Hellon.* ad a. 525, 495, 480.]

νήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαίστραν καὶ μουσικὴν, ἐξ
 6 ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὡς φησιν Ἰστρός. Ἐδιδάχθη
 δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρω^d, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλα-
 μῖνι ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας
 γυμνὸς ἀηλιμμένους τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξ-
 7 ἤρχεν. Παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ
 πολλὰ ἐκαινούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν κατα-
 λύσας τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικρο-
 φωνίαν· πάλαι γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ
 τοὺς χορευτὰς ποιήσας ἀντὶ ἐβ' ἰε' καὶ τὸν τρίτον ὑποκρι-
 8 τὴν ἐξεῦρεν. Φασὶ δ' ὅτι καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ
 τῷ Θαμύριδί ποτε ἐκιθάρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποικίλῃ
 9 στοᾷ μετὰ κιθάρας αὐτὸν γεγράφθαι. Σάτυρος δὲ φησιν
 10 ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακτηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. Φησὶ
 δὲ καὶ Ἰστρός τὰς λευκὰς κρηπίδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι,
 ἅς ὑποδοῦνται οἳ τε ὑποκριταὶ καὶ οἱ χορευταὶ, καὶ πρὸς
 τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις
 11 θίασον ἐκ τῶν πεπαιδευμένων συναγαγεῖν. Καὶ ἀπλῶς ὡς
 ἐστὶν εἰπεῖν, τοῦ ἦθους τοσιύτη γέγονε χάρις, ὥστε
 12 πάντῃ καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν στέργεσθαι. Νίκας δ'
 ἔλαβεν κ', ὡς φησι Καρύστιος, πολλάκις δὲ καὶ δευτε-
 13 ρεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδεπώποτε. Καὶ Ἀθηναῖοι δ'
 αὐτὸν ἐτῶν νέ' ὄντα στρατηγὸν εἵλοντο, πρὸ τῶν Πελο-
 ποννησιακῶν ἔτεσι ζ', ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ.
 14 Οὕτω δὲ φιλαθηναϊότατος ἦν, ὥστε πολλῶν βασιλείων
 μεταπεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἐθέλησε τὴν πατρίδα κατα-
 15 λιπεῖν. Ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς
 ἦρως ἦν μετ' Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι, ἰδρυνθεὶς ὑπ'

^d Cf. Athen. i. 37. p. 20.

Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευταίην. Γέγονε δὲ καὶ 16
 θεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἱερ-
 ὠνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνης. Ταύτης γὰρ ἐξ ἀκρο- 17
 πόλεως κλαπέισης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ,
 λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνησαι,
 ἔνθα ἐκέκρυπτο*. Ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον 18
 ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. Λαβὼν οὖν τὸ τά- 19
 λαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. Φαίνεται 20
 δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομέ-
 νη αὐτῷ δίκη ποτέ†. Ἐχων γὰρ ἐκ μὲν Νικοστράτης Ἰο- 21
 φῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικυωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τού-
 του γενόμενον παῖδα, Σοφοκλέα τοῦνομα, πλείον ἔστεργεν.
 Καὶ ποτε * * * ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ 22
 φθονοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ
 ὡς ὑπὸ γήρωσ παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετί-
 μησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν, “ Εἰ μὲν εἰμι 23
 Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμι Σο-
 φοκλῆς.” καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγνώνας. Τελευ- 24
 τῆσαι δ' αὐτὸν Ἴστρος καὶ Νεάνθης φασὶ τοῦτον τὸν
 τρόπον· Καλλιππίδην ὑποκριτὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀπ-
 οῦντος ἤκοντα παρὰ τοὺς Χόας πέμψαι αὐτῷ σταφυλὴν,
 τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ στόμα ῥᾶγα ἔτι ὀμφακί-
 ζουσιν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρωσ ἀποπνιγέοντα τελευτῆσαι.
 Σάτυρος δὲ φησι τὴν Ἀντιγόνην ἀναγιγνώσκοντα καὶ 25
 ἐμπεσόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακρῷ καὶ μέσσην ἢ καὶ
 ὑποστιγμὴν πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν ἀποτείναντα
 τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι. Οἱ δ' 26

* Cf. Cic. *De Div.* i. 25.

† Cf. Cic. *De Sen.* c. 7, Appul. *Apol.* p. 298. Plut. *An Senē sic Ger.*
Risp. p. 785 A., Lucian. *Macroch.* c. 24.

ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκηρύχθη, 27 χαρῆ νικηθεὶς ἐξέλιπεν. Καὶ ἐπὶ τὸν πατρῶον τάφον ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δεκέλειαν φερούση 28 κείμενον πρὸ τοῦ τείχους ἰά' σταδίων. Φασὶ δ' ὅτι καὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα 29 χαλκῆν. Καὶ τοῦτον τὸν χῶρον ἐπιτετειχικότων Λακεδαιμονίων κατ' Ἀθηναίων Διόνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστὰς Λυσάνδρῳ ἐκέλευσεν ἐπιτρέψαι τεθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ' ὠλιγόρησεν ὁ Λύσανδρος, δεύτερον 30 αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διόνυσος τὸ αὐτὸ κελεύων. Ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν φυγάδων, τίς εἶη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς, κήρυκα πέμψας ἐδίδου 31 θάπτειν τὸν ἄνδρα. Φασὶ δ' ἐπιγεγράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε^ε.

“Κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωτεῖα λαβόντα
Τῆ τραγικῇ τέχνῃ σχῆμα τὸ σεμνότατον.”

32 Ἴστρος δὲ φησιν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν 33 καὶ ψήφισμα πεποιηκέναι, κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. Ἔχει δὲ δράματα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ρλ', τούτων δὲ 34 νενόθευται ιζ'. Συνηγωνίσατο δ' Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι 35 τῷ υἱῷ. Τὸ πᾶν μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ὠνόμαζε· τοὺς τε γὰρ μύθους φέρει κατ' ἴχνος τοῦ ποιητοῦ, καὶ τὴν Ὀδ- 36 ὕσειαν δ' ἐν πολλοῖς δράμασιν ἀπογράφεται. Παρ-
ετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον^h καὶ τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεῶς·

“Ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεὺς εἰμι ἐκῶνυμος κακοῖς·
Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοίⁱ.”

^ε Cf. *Anthol. Palat.* t. lii. Add. p. c.

^h [Cf. *Od.* xix. 407.]

ⁱ Cf. *Soph. Phœac.* fragm. 258 ed. Ahrens. (408 Dind.)

Ἡθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνι- 37
 κῶς χρῆται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν ὅθεν εἰπεῖν
 Ἴωνικόν τινα, μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μα-
 θητὴν. . Καὶ ἄλλοι μὲν γὰρ πολλοὶ μεμίμηταί τινα τῶν 38
 πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ' αὐτοὺς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ'
 ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει· καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέ-
 γετο. Ἦνεγκε δὲ τὰ μικτὰ, εὐκαιρίαν, γλυκύτητα, τόλμαν, 39
 ποικιλίαν. Οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρήσαι καὶ πράγματα, 40
 ὥστ' ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μιᾶς ὄλον ἠθοποιεῖν
 πρόσωπον. Ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ ποιητικῇ δηλοῦν 41
 ἦθος ἢ πάθος. Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης ὅτι “ Καιρὸς 42
 ἐπεκαθέζετο.” ἄλλη δὲ, “ Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι τὸ
 στόμα κεχρισμένου.” Φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος
 τῶν Ἀθῆνηθεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιεῖαν εἰς τὰ
 ἴδια ᾄσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ
 κατέμιξεν.

2. EX SUIDA^k.

Σοφοκλῆς Σοφίλλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός, 1
 τεχθεὶς κατὰ τὴν οὔ ὄλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι
 Σωκράτους ἔτη ιζ'. Οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο 2
 ὑποκριταῖς καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος
 τὸν χορὸν ἐκ ἰε' εἰσήγαγε νέων, πρότερον ιβ' εἰσιόντων.
 Προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. Καὶ αὐτὸς 3, 4
 ἤρξε τοῦ δράμα πρὸς δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τε-
 τραλογίαν. Καὶ ἔγραψεν ἔλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ 5

1 Cf. Dio Chrys. Or. 52. t. ii. p. 278; Aristoph. Geryt. fragm. 231
 s. ed. Dind.

^k Cf. Eudoc. Viol. n. 884

λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θεσπιν καὶ
 6 Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. Παῖδας δ' οὐς ἔσχεν, οὗτοι,
 Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης.
 7, 8 Τελευτᾶ δὲ μετ' Εὐριπίδην, ἐτῶν 5'. Ἐδίδαξε δὲ δρά-
 ματα ρκγ', ὡς δὲ τινες, καὶ πολλῶ πλείω νίκας δ'
 ἔλαβε κδ'.

EPIGRAMMATA IN SOPHOCLEM¹.

(*Ex Anthologia Græca, vii.*)

20. SIMONIDIS.

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος αἰοιδῶν,
 Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

21. SIMILÆ THEBANI.

Τόν σε χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλου,
 Τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κεκρόπιον,
 Πολλάκις ἐν θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνήσι τεθηλῶς
 Βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
 Τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλίγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
 Αἰὼν ἀθανάτοις δέρκεται ἐν σελίσιν.

22. EJUSDEM.

Ἡρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἠρέμα, κισσέ,
 Ἐρπύζοις, χλοερούς ἐνπροχέων πλοκάμους
 Καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδου, ἧ τε φιλορρῶξ
 Ἄμπελος, ὑγρὰ πέριξ κλήματα χευαμένη,
 Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἦν ὁ μελιχρὸς
 Ἡσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

¹ Sophocles in Euripidem epigramma exstat ap. Athen. xiii. 82.
 p. 604.

36. ΕΥΡΥΧΙ.

Αἰεὶ τοι λιπαρῶ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
 Σκηνίτης μαλακοῦς κισσὸς ἀλοῖτο πόδας,
 Αἰεὶ τοι βοῦπαισι περιστάζοιτο μελίσσαις
 Τύμβος, ὕμηττείῳ λειβόμενος μέλιτι,
 Ὡς ἂν τοι ρεῖη μὲν * ἀγανὸς Ἀτθίδι δέλτῳ
 Κηρὸς, ὑπὸ στεφάνοις δ' αἰὲν ἔχῃς πλοκάμους.

37. DIOSCORIDIS.

- α Τύμβος ὃδ' ἐστ', ὄνθρωπε, Σοφοκλέος, ὃν παρὰ Μουσῶν
 Ἴρην παρθεσίην, ἱερὸς ὦν, ἔλαχον·
 Ὅς με τὸν ἐκ Φλιούντος, ἔτι τρίβολον πατέοντα,
 Πρίνινον, ἐς χρύσειον σχῆμα μεθηρμόσατο,
 Καὶ λεπτήν ἐνέδυσεν ἀλουργίδα· τοῦ δὲ θανόντος
 Εὔθετον ὄρχηστήν τῇδ' ἀνέπασα πόδα.
- β Ὀλβιος, ὡς ἀγαθὴν ἔλαχες στάσιν· ἢ δ' ἐνὶ χερσὶν
 Κούριμος, ἐκ ποίης ἦδε διδασκαλῆς;
- α Εἴτε σοι Ἀντιγόνην εἰπεῖν φίλον, οὐκ ἂν ἀμάρτοις,
 Εἴτε καὶ Ἡλέκτραν· ἀμφότεραι γὰρ ἄκρον.

FASTI SOPHOCLEI.

A. C.	OL.	
495.	71.2.	Philippo Archonte, Sophocles natus.
468.	77.4.	Apsephione Arch., cum Æschylo feliciter decertat.
—	—	Fortasse ejus Τριπτόλεμος σατυρικός.
447.	83.1.	Philisco Arch., fabulas edit cum Achæo et Euripide.
440.	84.4.	Timocle Arch., Ἀντιγόνη.
—	—	Cum Pericle prætor missus contra Samios.
431.	87.1.	Pythodoro Arch., cum Euphorione minus feliciter decertat.
409.	92.3.	Glaucippo Arch., vincit Φιλοκτήτην.
405.	93.3.	Callia Arch., moritur, annos natus 90.
401.	94.3.	Micone Arch., τὸν ἐπὶ Κολώνῳ Οἰδίποδα docet Sophocles junior.

INDEX PERSONARUM.

- Ægisthus, *El.***
Agamemnon, *Aj.*
Ajax, *Aj.*
Antigone, *Ant., Ed. C.*
Chorus Nautarum Salaminiorum,
Aj.; **Senum Atticorum, *Ed. C.***;
Senum Nautarum, *Ph.*; **Senum**
Thebanorum, *Ant., Ed. R.*; **Vir-**
ginum Argivarum, *El.*; **Virginum**
Trachiniarum, *Tr.*
Chrysothemis, *El.*
Clytæmnestra, *El.*
Creon, *Ant., Ed. R., Ed. C.*
Custos, *Ant.*
Dejanira, *Tr.*
Electra, *El.*
Eurydice, *Ant.*
Eurysaces (*mut. pers.*), *Aj.*
Famula, *Tr.*
Famulus Lali, *Ed. R.*
Hæmon, *Ant.*
Hercules, *Ph., Tr.*
Hospes, *Ed. C.*
Hyllus, *Tr.*
- Ismene, *Ant., Ed. C.***
Jocasta, *Ed. R.*
Lichas, *Tr.*
Menelaus, *Aj.*
Minerva, *Aj.*
Neoptolemus, *Ph.*
Nuntius, *Aj., Ant., Ed. C., Ed. R.,*
Tr.
Nuntius ex domo, *Ant., Ed. R.*
Nutrix, *Tr.*
Œdipus, *Ed. C., Ed. R.*
Orestes, *El.*
Pædagogus, *El., (mut. pers.), Aj.*
Philoctetes, *Ph.*
Polynices, *Ed. C.*
Præco exercitus (*mut. pers.*), *Aj.*
Sacerdos, *Ed. R.*
Senex, *Tr.*
Speculator, habitu Mercatoris, *Ph.*
Tecmessa, *Aj.*
Teucer, *Aj.*
Theseus, *Ed. C.*
Tiresias, *Ant., Ed. R.*
Ulysses, *Aj., Ph.*

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΑΙΑΣ.
ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ.
ΤΕΚΜΗΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΤΕΤΚΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΤΡΥΣΑΚΗΣ.   ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.   ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωϊκῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥσπερ οἱ ΑΝΘΗΝΟΡΙΔΑΙ καὶ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΔΕΣ καὶ ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΙΑΓΗ καὶ ΜΕΜΝΩΝ. πεπτωκότος γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν Αἴας τε καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπ' αὐτῷ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινομένων περὶ τῶν ὄπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὅθεν ὁ Αἴας, τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν, παρακεκίνηται καὶ διέφθαρ-

ται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖς τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνεῖλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δῆσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἔστι καὶ κριὸς τις ἔξοχος, ὃν φέτο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δῆσας ἐμαστίγωσεν, ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ΔΟΚΡΟΥ. Δικαίαρχος δὲ ΛΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς ΛΙΑΣ ἀναγράφεται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ Αἴας· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηνᾶ Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ Αἴας, καὶ δηλοῖ αὐτῷ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν Αἴαντα ἔτι ἐμμανῆ ὄντα, καὶ ἐπικομπάζοντα, ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῷ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά. παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναντῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποιμνία ἐσφάγησαν Ἕλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ Αἴαντος αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι Αἴας ἔστιν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνος εἶεν τὰ ποιμνία. ἑκάτερος οὖν παρ' ἑκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸς μὲν παρὰ Τεκμήσσης, ὅτι ὁ Αἴας ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἕλληνικά τὰ σφαγέτα ποιμνία, ἀπολοφύρονται· καὶ μάλιστα ὁ χορὸς. ὅθεν δὴ ὁ Αἴας προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆς· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἕνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρήται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγος τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον, οὐκ ἔωντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεῦκρος ἀπολοφύρεται. παρίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα

νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκήσας ἐγκριτῆς εἶναι τῶν ὄπλων, καὶ ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὄρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ, 542.)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547.)

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσιτέλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιοῦτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προΐοντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτόν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος. θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι, καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσέως, διό φησι· (υ. 36.)

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τρωθεὶς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν· οἱ δὲ ὅτι χρησμὸς ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδῆρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὣν ἔστι καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΙΑΣ.

- ΑΘ.** ἌΕΙ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
 πειράν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάῖς ὀρῶ
 Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 5 πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
 ἶχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἶτ' ἔνδον εἶτ' οὐκ ἔνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
 κυνὸς Λακαίνης ὧς τις εὖρινος βάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνήρ ἄρτι τυγχάνει, κἀρα
 10 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους.
 καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὄτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.
- ΟΔ.** ὦ φθέγμ' Ἀθάνας φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 ὡς εὐμαθές σου, κἀν ἄποπτος ἦς ὁμως,
 15 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρφ.
 20 κείνον γὰρ, οὐδέν' ἄλλον, ἶχνεύω πάλαι.
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περάνας, εἶπερ εἴργασται τάδε·
 ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·

- κἀγὼ ἄθελοντῆς τῶδ' ὑπεξύγην πόνου.
 ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν 25
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας
 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἔχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαί, κούκ ἔχω μαθεῖν οὗτου.
 καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνώμαι χειρί. 35
- ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῆ σῆ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.
- ΟΔ. ἦ καὶ, φίλῃ δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ ;
- ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταῦτά σοι.
- ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ἴδ' ἦξεν χεῖρα ; 40
- ΑΘ. χόλωφ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
- ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν ;
- ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνου.
- ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν ;
- ΑΘ. κὰν ἐξέπραξεν εἰ κατημέλησ' ἐγὼ. 45
- ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει ;
- ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμᾶται μόνος.
- ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη καπὶ τέρμ' ἀφίκετο ;
- ΑΘ. καὶ δῆ' πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
- ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου ; 50
- ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·

ἔνθ' ἔσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον
 κύκλω βράχιζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτνων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὤτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά.

55

60

κᾶπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὐ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποιίμνας τε πάσας ἐς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐκερων ἄγραν ἔχων.
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
 αἰγὰς ἀπείρξω σὴν πρόσουψιν εἰσιδεῖν.
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτιδᾶς χέρας
 δεσμοῖς ἀπευθύοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωμάτων πάρος.

65

70

ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθήνα; μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει.

ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;

75

ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν· ἀλλ' ἔνδον ἀρκεῖτω μένων.

ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὄδ' ἦν;

ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρῳ καὶ τανῦν ἔτι.

ΑΘ. οὐκουν γέλως ἠδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;

ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.

80

ΑΘ. μεμηνῶτ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;

ΟΔ. φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.

ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.

ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρᾳ;

ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλάφαρα καὶ δεδορκότα.

85

- ΟΔ. γένοιτο μένταν πᾶν, θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοιμ' ἄν' ἤθελον δ' ἄν ἐκτὸς ὧν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.
 τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς ξυμμάχου; 90
 ΑΙ. ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρόσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ;
 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;
 ΑΙ. ὥστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθνάσιν ἄνδρες, ὡς το σὸν ξυνηκ' ἐγῶ.
 ΑΙ. θανόντες ἦδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. ἔγωγ'· Ὀδυσσῆ τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἦδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μάλιστα πρῶτον νῶτα φοινηχθεῖς θάνη. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσση.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,
 χρῶ χεῖρι, φείδου μηδὲν ὧνκερ ἐννοεῖς. 115
 ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,

- τοιάνδ' αἰέ μοι ξύμμαχον παρεστάναι.
- ΑΘ. ὄρας, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση ;
 τούτου τίς ἄν σοι τάνδρὸς ἢ προνούστερος,
 ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠῦρέθη τὰ καίρια ; 120
- ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτεῖρω δέ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
 ὀθσύνεκ' ἄτη συγκατέζευκται κακῆ,
 οὐδέν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σκοπῶν.
 ὄρῳ γὰρ ἡμᾶς οὐδέν ὄντας ἄλλο πλὴν 125
 εἶδωλ' ὄσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
- ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέροκτον
 μηδέν ποτ' εἶπης αὐτὸς ἐς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄγκον ἄρη μηδέν', εἴ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρώπεια· τοὺς δὲ σῶφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοὺς.
- ΧΟ. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμίνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου, 135
 σέ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
 σέ δ' ὄταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας. 140
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σέ τὸν ἵππομανῆ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
 βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἤπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπῆ,
 κτείνοντ' αἰθῶνι σιδῆρφ.

τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῆν. 150
 εἵπιστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοι· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ἰπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεις οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἀναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν δῆμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν ἐξαίφνης, εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
 ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις,
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
 μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,
 ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βουῖς ἀγελαίας, 175
 ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπτωτον χάριν,
 ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευσθεῖσ', ἀδώροις εἴτ' ἐλαφηβολίαις;

- ἢ χαλκοθήραξ ἢ τιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις 180
 μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν ;
 οὐ ποτε γὰρ φρενύθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας 193
 τόσσον ἐν ποίμναις πίτνων· 185
 ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἄλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἄργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μὴ μὴ μ', ἀναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοισ κλισίαις
 ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
 ἄλλ' ἀνα ἐξ ἐδράνων, ὄπου μακραίωνι
 στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολῆ 195
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 ἀτάρβητος ὀρμάται
 ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 ἀπάντων καχαζόντων
 γλώσσαις βαρυαλγῆτος·
 ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν. 200
- ΤΕ. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδῶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
 νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὤμοκρατῆς 205
 Αἴας θολερῶ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
- ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας
 νῦξ ἦδε βάρος ;
 παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος, 210

λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδῆρις ὑπέϊποις.

ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον ;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. 215

μανία γὰρ ἀλοῦς ἡμῖν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.

τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηπῆς ἔνδον
 χειροδαίικτα σφάγι' αἰμοβαφῆ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρός. 220

ΧΟ. οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλατον
 οὐδὲ φευκτὰν,

τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομένην, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.

οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
 θανείται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἵππονώμας.

ΤΕ. ὦμοι· κείθεν κείθεν ἄρ' ἡμῖν 233

δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποιίμαν·

ὦν τὴν μὲν ἔσω 'σφάζ' ἐπὶ γαίας, 235

τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.

δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελῶν

τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν

ρίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

κίονι δῆσας 240

μέγαν ἵπποδέτην ῥυτῆρα λαβῶν

παίει λιγυρᾶ μᾶστυγι διπλῆ,

κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων

κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν.

ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κᾶρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
 κλοπὰν ἀρέσθαι, 245

- ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐζόμενον
 ποντοπόρφ ναὶ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν πεφόβηται λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεῖς, τὸν αἰσ' ἀπλάτος
 ἴσχει. 255
- ΤΕ. οὐκ ἔτι. λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπαῦς 257
 ἄξας ὀξὺς νότος ὧς λήγει.
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, 260
 μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
- ΧΟ. ἀλλ' εἰπέανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
 φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
- ΤΕ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις, 265
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπέισθαι ξυνῶν;
- ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὧ γύναι, μείζον κακόν.
- ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
- ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
- ΤΕ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἠνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονούοντας ἠνία ξυνῶν
 νῦν δ' ὧς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,
 κείνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275
 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος.
 ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
- ΧΟ. ξύμφημι δὴ σοὶ καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
 πληγῇ τις ἦκη. πῶς γὰρ, εἰ πεπαυμένος
 μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280
- ΤΕ. ὧς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.

- ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο ;
 δήλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
- ΤΕ. ἄπαν μαθήσει τόδ' ἔργον, ὡς κοινωνὸς ὢν.
 κείνος γὰρ ἄκρας νυκτὸς, ἠνίχ' ἔσπερος 285
 λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἀμφήκες λαβῶν
 ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
 κἀγὼ 'πιπλήσω καὶ λέγω, τί χρῆμα δρᾶς,
 Αἴας ; τί τήνδ' ἀκλητος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεῖς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλύων 290
 σάλπιγγος ; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.
 ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα'
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ στήν φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
 ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτήρας, εὐερόν τ' ἄγραν.
 καὶ τοὺς μὲν ἠυχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
 ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποιμναῖς πίτνων. 300
 τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινὶ
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
 τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολὺν,
 ὄσσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰών·
 κᾶπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν 305
 ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
 καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος,
 παίσας κἀρα θῶῤῥεν· ἐν δ' ἐρειπίοις
 νεκρῶν ἐρειφθεῖς ἕζετ' ἀρνείου φόνου,
 κόμην ἀπρίξ ὄνουξιν συλλαβῶν χερσί. 310
 καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἀφθογγοσ χρόνον·
 ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπειλήσ' ἔπη,

- εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
 κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
 κἀγὼ, φίλοι, θίσασα τοῦξείργασμένον 315
 ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἐξήπιστάμην.
 ὁ δ' εὐθύς ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
 ὡς οὐποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
 πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
 τοιούσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν 320
 ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
 ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.
 νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κείμενος κακῇ τύχῃ
 ἥσιτος ἀνὴρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
 σιδηροκμήσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών. 325
 καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακόν.
 τοιαῦτα γὰρ πῶς καὶ λέγει κῶδύρεται.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐνεκ' ἐστάλην,
 ἀρήξασ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
 φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330
- Χ(γ). Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
 ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
 ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΤΕ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἤκούσατε
 Αἴαντος οἶαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335
 ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
 νοσήμασι ξυνοῦσι ληπειῖσθαι παρών.
 ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
 ΤΕ. ὦμοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾶ. 340
 τί ποτε μενοινᾶ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
 ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
 ληλατήσσει χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

- ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
- ΤΕ. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων 348
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμφ, 350
ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλείται.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοῖ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ. ἰὼ γένος ναίας ἀρωγὸν τέχνας,
ὄς ἀλίον ἔβας ἐλίσσων πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονῶν ἔτ' ἄρκος ὕντ'.
ἀλλά με συνδαΐξον. 361
- ΧΟ. εὐφήμα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοῦς
ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
- ΑΙ. ὄρᾱς τὸν θρασὺν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας ;
οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.
- ΤΕ. μῆ, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὖδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἐκτός ; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα ;
αἰαῖ αἰαῖ. 370
- ΧΟ. ὦ πρὸς θεῶν ὑπέικε καὶ φρόνησον εὖ.
- ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὄς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσι καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις
ἐρεμνὸν αἴμ' ἔδευσα. 376
- ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις ;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.
- ΑΙ. ἰὼ πάνθ' ὀρῶν, ἀπάντων τ' αἰὲ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380

- κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἧ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.
- ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κώδῦρεται.
- ΑΙ. ἴδοιμι μὴν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385
- ΤΕ. μηδὲν μέγ' εἶπης. οὐχ ὄρας ἴν' εἶ κακοῦ ;
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἀντὸν αἰμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς,
τέλος θάνοιμι καυτός. 391
- ΤΕ. ὅταν κατεύχη ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὖχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος ;
- ΑΙ. ἰὼ σκότος, ἐμόν φάος, 394
ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ' οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλά μ' ἄ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίζει.
ποι τίς οὖν φύγη ;
ποι μολῶν μενῶ ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, τίσις δ'
ὁμοῦ πέλει, μῶραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
χειρὶ φονεοί.
- ΤΕ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.
- ΑΙ. ἰὼ πόροι ἀλίρροθοι
πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δῆ
κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκ ἔτι μ', οὐκ

- ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω. 416
 ὦ Σκαμάνδριοι
 γείγονες ῥοαί,
 εὐφρονες Ἀργείοις 420
 οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἴδῃτ', ἔπος
 ἐξερέω μέγ', οἷον οὔτινα
 Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425
 Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος
 ὧδε πρόκειμαι.
- ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν, οὐδ' ὅπως ἐὼ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.
- ΑΙ. αἰαί· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον 430
 τοῦμόν ξυνοῖσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς ;
 νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
 ὄτου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἄριστεύσας στρατοῦ 435
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων.
 ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει,
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμήs,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὄπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ φρένας 445
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
 κεῖ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοὶ
 γνώμης ἀπῆξαν τῆs ἐμήs, οὐκ ἄν ποτε

δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἢ Διὸς γοργῶπις ἀδάματ' ἰσθεῖα
 450 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμῆν
 ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσῶδη νόσον,
 ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς
 κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφηνγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν
 455 βλάβτοι, φύγοι τᾶν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατὸς,
 ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας
 460 μόνους τ' Ἀτρείδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν;
 465 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνους
 καὶ δρῶν τι χρηστὸν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναίμι που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρά τις ζητητέα
 470 τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
 τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
 475 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
 ὅστις κενᾶισιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
 ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι

- τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480
- ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι τάσδε φροντίδας μεθείς.
- ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν
 νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὦδ' ἔδοξέ που
 καὶ σῆ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
 τὸ σὸν λέχος ξυνηλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινί. 495
 ἦ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
 ταύτη νόμιζε κάμῃ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
 βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο
 ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ 500
 λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὀμμενέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
 τοιαυτ' ἐρεῖ τις. κάμῃ μὲν δαίμων ἐλαῖ,
 σοὶ δ' αἰσχροῦ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένοι. 505
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
 γήρᾳ προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν
 οἴκτειρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας 510

- τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνω τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς ;
 τίς πλοῦτος ; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κάμου μνήστιν. ἀνδρὶ τοι χρεῶν 520
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἶ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἐστὶν ἢ τίκτουσ' αἰεὶ
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενῆς ἀνὴρ.
- ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὡς καγὼ φρενὶ 525
 θέλοίμ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
- ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 εἰ μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.
- ΤΕ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
- ΑΙ. κόμιζέ νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω. 530
- ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
- ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἦ τί μοι λέγεις ;
- ΤΕ. μὴ σοὶ γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
- ΑΙ. πρέπον γέ τᾶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
- ΤΕ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
- ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοϊαν ἦν ἔθου.
- ΤΕ. τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε ;
- ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
- ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοισ φυλάσσεται.
- ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν ; 540
- ΤΕ. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων

- ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς, ἧ λελειμμένῳ λόγων;
 ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὄδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσει γὰρ οὐ
 νεοσφαγῇ που τόνδε προσλεύσσω φόνον,
 εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κάξομοιοῦσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένυιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὀθούνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἡδιστος βίος,
 [τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν.]
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης.
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἶος ἐξ οἴου τράφης.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.
 οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίση
 στυγναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεῖ τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνηϊ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεῶς,
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγελίατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐρίβοιαν λέγω,
 ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ.
 [μέχρις οὐ μυχούς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.]

545

550

555

560

565

570

καὶ τὰμὰ τεύχη μῆτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μῆθ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβῶν ἐπώνυμον,
 Εὐρύσακες. ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575

πόρπακος ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἦδη δέχου,
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκῆνους γόους
 δάκρυε. κάρτα τοι φιλοϊκτιστον γυνή. 580
 πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπφῶδες πρὸς τομῶντι πῆματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγγμένη

ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεις φρενί ; 585

ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔεταζε. σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σου τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι ; 590

ΤΕ. εὐφήμα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕ. οὐ δ' οὐχὶ πείσει ;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἦδη θροεῖς.

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος ;

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μὲν που
 ναίεις ἀλίπλακτος, εὐδαίμων,
 πᾶσιν περίφαντος αἰεΐ·

ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος	600
Ἰδαία μίμνω λειμώνι ἄποινα, μηνῶν	
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνώμα	
χρόνῳ τρυχόμενος,	605
κακὰν ἐλπίδ' ἔχων	
ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν	
τὸν ἀπότροπον αἰδέηλον Ἄιδαν.	
καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας	
ξύνεστιν ἔφεδρος, ὦμοι μοι,	610
θεία μανία ξύναυλος·	
ὃν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ	
κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας	
φίλοις μέγα πένθος ἤϋρηται.	615
τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν	
μεγίστας ἀρετᾶς	
ἄφιλα παρ' ἀφίλοις	620
ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.	
ἧ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρα,	622
λευκῇ δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα	625
φρενομόρως ἀκούσῃ,	
αἴλινον αἴλινον	
οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς	
ἦσει δῦσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ᾤδᾶς	630
θρηνήσει, χερόπληκτοι δ'	
ἐν στέρνοισι πεσοῦνται	
δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας.	
κρείσων παρ' Ἄιδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,	
ὃς ἐκ πατρώας ἦκων γενεᾶς ἄριστος	636
πολυπόνων Ἀχαιῶν,	
οὐκ ἔτι συντρόφοις	
ὄργαις ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλεῖ.	640

ὦ τλᾶμον πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἄν οὔπω τις ἔθρεψεν
 αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε.

645

- ΑΙ. ἄπανθ ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
 φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος χαί περισκελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὅς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε,
 βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθελύνθην στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτείρω δέ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἶμι πρὸς τε λουτρά καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίστας ἐμὰ
 μῆνιν βαρείαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
 μολῶν τε χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχῳ
 κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
 ἀλλ' αὐτὸ νύξ' Ἄιδης τε σωζόντων κάτω.
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἔδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἢ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα.
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὧσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπέικει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος

650

655

660

665

670

- τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος 675
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
 ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμῆν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ 685
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,
 εὖχου τελείσθαι τοῦμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς θ' ἑταῖροι ταῦτ' ἀπὸ τῆδ' ἐμοὶ τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρ' αὖ τ', ἣν μόλῃ, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκείσ' ὕποι πορευτέον· 690
 ὑμεῖς δ' ἂ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεῖ νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
- ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν.
 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ 696
 θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κνωσί' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν ἰάψης. 700
 νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος, εὐγνωστος
 ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὖφρων. 705
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμιάτων Ἄρης.

- ἰὼ ἰώ. νῦν αὖ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
 θδᾶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
 λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ
 πάνθ' ἅτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει,
 κούδεν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων
 Αἴας μετανεγνώσθη 716
 θυμοῦ τ' Ἄτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.
- ΑΓ. ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,
 Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
 κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
 κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
 στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ
 μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὄνειδισιν
 ἤρασσον ἔνθεν κᾶνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλευτοῦ στρατοῦ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν.
 ὥστ' ἐς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
- λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ ἔστιν, ὡς φράσω τάδε ;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
- ΑΓ. ἰὸν ἰού.
 βραδείαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἔπεμψεν, ἧ ἴφάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον ;

- ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
μὴ ἕξω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχηι.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπέϊς
γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ ἡλόου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
- ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πέρι;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.
ἐκ γὰρ ξυνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
εἰς χεῖρα Τεῦκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
θεὸς εἶπε κάπεσκηψε παντοῖα τέχνη
εἶρξαι κατ' ἡμαρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,
εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
- ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνη
δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονῆ.
κείνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
ἄνους καλῶς λέγοντος ἠύρέθη πατρός.
ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δόρει
βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν. 765
- ὁ δ' ὑψικόμπως κάφρόνως ἡμείψατο,
πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μῆδὲν ὦν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσασαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
δίας Ἀθάνας, ἠνίκ' ὀτρύνουσά νιν

- ηὔδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτίησατ' ὄργην, οὐ κατ' ἀνθρώπων φρονῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἀν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῶ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
- ΧΟ. ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ. 785
 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ τούτο μὴ χαίρειν τωά.
- ΤΕ. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
- ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρὸς, ὡς ἦκει φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν ἦν ἤλγησ' ἐγώ. 790
- ΤΕ. οἴμοι, τί φῆς, ὠνθρωπε; μῶν ὀλώλαμεν;
- ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἶπερ ἔστιν, οὐ θαρσῶ πέρι.
- ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.
- ΑΓ. ἐκείνον εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
 σκηνῆς ὑπαυλον μῆδ' ἀφιέναι μόνον.
- ΤΕ. ποῦ δ' ἔστι Τεῦκρος, κάπὶ τῷ λέγει τάδε;
- ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἄρτι· τῆνδε δ' ἐξοδὸν
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
- ΤΕ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800
- ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὃς αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

- ΤΕ. οἱ ᾿γὼ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλιούς 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρὸς ἕξοδον κακῆν.
 ἔγνωκα γὰρ δὴ φῶτος ἠπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἶμι κἀγὼ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή.
 [σώζειν θέλοντες ἄνδρα γ' ὃς σπεύδει θανεῖν.]
- ΧΟ. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον.
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἄμ' ἔψεται.
- ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἂν, εἴ τῳ καὶ λογιζέσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄρῶν.
 πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμῖα τῇ Τρῳάδι,
 σιδηροβρῶτι θηγάνη νεακονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὐ περιστείλας ἐγὼ,
 εὐνοῦστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδὲ μοι
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκὸς, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακῆν φάτιν
 Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὡς με βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
 ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ θ' ἅμα
 πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὐ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἄσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι

πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεῖ τε παρθένους 835
 αἰεῖ θ' ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἐρινύς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρείδων ὡς διόλλυμαι τάλας.
 [καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
 αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὀλοίατο.]
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποῖνιμοὶ τ' Ἐρινύες,
 γεύεσθε, μὴ φεῖδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν 845
 Ἥλιε, πατρῶαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἴδῃς, ἐπισχῶν χρυσόνωτον ἠνίαν
 ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἄρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσαυδήσω ξυνών. 855
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσευνέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱρὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον, 860
 κλειναὶ τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρηναὶ τε ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσαυδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ

- τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἄιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865
- ΗΜ. πόνος πόνῳ πόνον φέρει.
 πᾶ πᾶ
 πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαι· ἐγώ ;
 κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.
 ἰδοῦ, 870
 δοῦπον αὖ κλύω τινά.
- ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὀμιλίαν.
- ΗΜ. τί οὖν δῆ ;
- ΗΜ. πᾶν ἐστὶβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.
- ΗΜ. ἔχεις οὖν ; 875
- ΗΜ. πόνου γε πλῆθος, κούδεν εἰς ὄψιν πλέον.
- ΗΜ. ἄλλ' οὐδὲ μὲν δῆ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
 κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
- ΧΟ. τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων 879
 ἄλιαδᾶν ἔχων ἀμφ' αὐπνοὺς ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ρυτῶν
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἶ ποθι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι ; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἄλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπου. 890
- ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους ;
- ΤΕ. ἰὼ τλάμων.
- ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ἠρώ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
- ΤΕ. ὦχῳκ', ὄλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν ;
- ΤΕ. Αἴας ὃδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς

κείται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.

ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900

ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, •
τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
ὦ ταλαίφρον γύναι.

ΤΕ. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905

ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἶος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφαρτος φίλων·
ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφὸς, ὁ πάντ' αἰδρις, κατημελησα.
πᾶ πᾶ 911

κείται ὁ δυστράπελος, δυσώνυμος Αἴας;

ΤΕ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915

φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὔδεις ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίη βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίη, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαυρόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἶος ὦν οἴως ἔχεις,
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925

στερεόφρων ἄρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων. τοιά μοι
πάννυχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930
ὠμόφρων ἐχθοδύπ' Ἀτρεΐδαις
οὐλίῳ σὺν πάθει.

μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935

•••• ὄπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.

ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἦπαρ, οἶδα, γενναία δύη.

ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.

ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.

ΧΟ. ζυναυδῶ.

ΤΕ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ 945
χωροῦμεν, οἷοι νῶν ἐφεστᾶσι σκοποῖ.

ΧΟ. ὦμοι, ἀναλήτων

δισσῶν ἐθρόστας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῶδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῆδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν.

ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς

Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινῶπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνὴρ,
γελᾶ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα,
φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960

ΤΕ. οἱ δ' οὖν γελόντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ ἴπθουον,
θανόντ' ἂν οἰμῶξειαν ἐν χρεῖα δορός.

οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τάγαθὸν χεροῖν

ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβύλη. 965

ἐμοὶ πικρὸς τέθηκεν ἢ κείνοισ γλυκὺς,

αὐτῶ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν

ἐκτήσαιθ' αὐτῶ, θάνατον, ὄνπερ ἤθελεν.

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶεν ἂν κάτα;

- θεοὺς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὐ.
 πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὕβριζέτω.
 Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται
- ΤΕΥ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. σίγησον. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεῦκρου κλύειν
 βοῶντος αἴτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος. 975
- ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἐμοί,
 ἄρ' ἠμπόληκά σ', ὥσπερ ἠ φάτις κρατεῖ;
- ΧΟ. ὄλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.
- ΤΕΥ. ὦ μοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980
- ΧΟ. ὡς ὦδ' ἐχόντων
- ΤΕΥ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
- ΧΟ. πάρα στενάζειν.
- ΤΕΥ. ὦ περισπερχές πάθος.
- ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε.
- ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
 τὸ τοῦδε ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρφάδος;
- ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. 985
- ΤΕΥ. οὐχ ὄσον τάχος
 δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
 σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
 ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανουσί τοι
 φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν
 ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει. 990
- ΤΕΥ. ὦ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
 ἀλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγὼ,
 ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ
 μάλιστα τοῦμόν σπλάγχχνον, ἦν δὴ νῦν ἔβην, 995
 ὦ φίλτατ' Αἴας τὸν σὺν ὡς ἐψησθάμην

μόρον διώκων κάξιχνοσκοπούμενος.
 ὀξεῖα γάρ σου βάξις ὡς θεοῦ τιγὸς
 διήλθ' Ἀχαιοὺς πάντα ὡς οἴχει θανῶν.
 ἀγὼ κλύων δειλῆαιος ἐκποδῶν μὲν ὦν 1000
 ὑπεστέναζον, νῦν δ' ὕρων ἀπόλλυμαι.
 οἴμοι.
 ἴθ' ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.
 ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τύλμης πικρᾶς,
 ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005
 ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, ἐς ποίους βροτούς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
 ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἱλεώς τ' ἴσως
 χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὐχ; ὄφρ' πάρα 1010
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἦδιον γελᾶν.
 οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν,
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρα βαρὺς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἕριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠρώμεν.
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰδίου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' ἔκτωρ καὶ θανῶν ἀποφθιγῆν;

σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.

Ἐκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστήρι πρισθείς ἵππικῶν ἐξ ἀντίγων 1030

ἐκνάπτει' αἰὲν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμφ πεσήματι.
ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος
κάκεινον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035

ἐγὼ μὲν ἂν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰὲ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦς·
ὅτῳ δὲ μὴ τὰδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, καὶ γὰρ τὰδε.

ΧΟ. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040
φράζου τὸν ἄνδρα, χῶ τι μυθήσει τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΥ. ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὦν οὐ δυσπετιής.

ΜΕ. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΥ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνάλωσας λόγον;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραινεῖ στρατοῦ.

ΤΕΥ. οὐκ οὖν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθείς; 1051

ΜΕ. ὀθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055
νύκτωρ ἐπεστράνευσεν, ὡς ἔλοι δόρει·
κεῖ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὄδ' εἴληχεν τύχην,

θανόντες ἂν προὔκειμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
 οὗτος δ' ἂν ἕξη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060
 τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
 ὣν οὐνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων
 τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,
 ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
 ὄρμισι φορβῆ παραλίῳις γενήσεται. 1065
 πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
 εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ἄδυνήθημεν κρατεῖν
 πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃς,
 χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
 λόγων ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070
 καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἀνδρα δημότην
 μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστῶτων κλύειν.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέροντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἀλλ' ἀνδρα χρῆ, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἂν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
 δέος γὰρ ᾗ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ὁμοῦ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
 ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδῶμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
 ἔρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
 αἰθῶν ὑβριστῆς· νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως

μη τόνδε θάπτων αὐτὸς ἐς ταφὰς πεσῆς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μη γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστῆς γένη.

ΤΕΥ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἶθ' ἀμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
τοιαῦθ' ἀμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.

ἄγ', εἶπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἣ σὺ φῆς ἄγειν
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν, ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100

ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὃδ' ἦγαγ' οἴκοθεν;
Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμηῆσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς ἣ καὶ τῷδε σέ.

ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὄλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἴαντος ἠγεῖσθαι ποτε.

ἀλλ' ὧνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
κύλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἶτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, ἐς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110

οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὔνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' οὔνεχ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας.

πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115
καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ὡς ἂν ἦς οἴός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κὰν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

- ΤΕΥ. οὐ γὰρ βίανουσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
 ΜΕ. μέγ' ἄν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
 ΤΕΥ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὠπλισμένῳ.
 ΜΕ. ἢ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.
 ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
 ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με ;
 ΤΕΥ. κτείναντα ; δεινὸν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανών.
 ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
 ΤΕΥ. μή νυν ἀτίμα θεοὺς θεοῖς σεσσωσμένος.
 ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους ; 1130
 ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔης θάπτειν παρών.
 ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους. οὐ γὰρ καλόν.
 ΤΕΥ. ἢ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο.
 ΤΕΥ. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠυρέθης. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλῃ.
 ΤΕΥ. πολλ' ἂν κυκῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τινί.
 ΤΕΥ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἔν σοι φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτεόν. 1140
 ΤΕΥ. σὺ δ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλῶσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν ἠῦρες, ἠνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφείς 1145
 πατεῖν παρέιχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήην.
 ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὅς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας·

- κᾶτ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφορῆς ἐμοί
 ὕργῃν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
 ἄνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὀρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοί δοκεῖ,
 οὐδεῖς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην ;
ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρὸν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ἢ βιάζεσθαι πάρα. 1160
ΤΕΥ. ἄφερπέ νιν. κᾶμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἄνδρὸς ματαίου φλαυρ' ἔπη μυθουμένου.
ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδος τις ἀγών.
 ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν αἰέμνηστον
 τάφον εὐρώεντα καθέξει.
ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
 πάρεισιν ἄνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170
 ὦ παῖ πρόσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
 ἰκέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
 κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
 ἰκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175
 βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς,
 γένους ἄπαντος ρίζαν ἐξημημένος,
 αὐτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτὸν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.
 ὑμεῖς τε μὴ γυναιῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας

παρέστατ', ἄλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μὸλω
τάφου μεληθεῖς τῷδε, κἂν μηδεὶς ἔᾶ.

- ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
ἐτέων ἀριθμὸς 1185
- τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοήτων
μόχθων ἄταν ἐπάγων
ἀν' εὐρώδῃ Τροίαν, 1190
δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων;
ᾔφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
κοινον Ἄιδαν 1192
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195
Ἑλλάσι κοινὸν Ἄρη.
ἰὼ πόνοι πρόπονοι.
κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.
ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων
οὔτε βαθειᾶν κυλίκων 1200
νεῦμεν ἐμοὶ τέρψιν ὀμιλεῖν,
οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον
δύσμορος οὔτ' ἐννυχίαν
τέρψιν λαύειν.
ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν, ὦμοι. 1205
κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὔτως,
ἀεὶ πυκιναιῖς δρόσοις
τεγγόμενος κόμας,
λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210
καὶ πρὶν μὲν ἐξ ἐννυχίου
δείματος ἦν μοι προβολὰ
καὶ βελέων θούριος Αἴας,
νῦν δ' οὗτος ἀνείται στυγερῶ
δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν 1215
τέρψις ἐπέσται;

γενοίμαν ἕν' ὑλάεν ἔπεστι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
 τὰς ἱεράς ὅπως
 προσείποιμεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
 Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον
 δῆλος δέ μουστί σκαιὸν ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑ. σέ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι
 τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν
 σέ ται, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἧ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
 ὑψήλ' ἐκόμπεις κατ' ἄκρων ὠδοιπόρεις, 1230
 ὅτ' οὐδὲν ἂν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά ; 1235
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα ;
 ποῖ βάντος ἢ ποῦ σάντος οὔπερ οὐκ ἐγώ ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὄδε ;
 πικρούς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἠσσημένοις
 εἴκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἠρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν

- καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτέον τάδ' ἐστίν. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς 1250
 οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
 ἀλλ' οἱ φρονούντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτῆσει τινά·
 δεῖ ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιάς,
 θαρσῶν ὑβρίζεις κάξελευθεροστομῆις.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθῶν δεῖ εἶ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἀνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σὸν λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγὼ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω.
- ΧΟ. εἴθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν.
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265
- ΤΕΥ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἀνήρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστιν, οὐ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προῦκαμες ψυχὴν δόρει· 1270
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα.
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδὲν, ἠνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρύσατ' ἔλθων μῦνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίους
 πυρὸς φλέγοντος. εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;

τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὄδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε, 1280
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἄρ' ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα;
 χῶτ' αὖθις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου,
 λαχὼν τε κάκελευστος; ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεῖς, 1285
 ὑγράς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὄδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρῶν,
 ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγῶς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προῦφυ πατῆρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἄτρεα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δείπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἧ 1295
 λαβῶν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατῆρ
 ἐφῆκεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὢν τοιῶδ' ὄνειδίξεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγῶς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἧ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
 δῶρhm' ἐκείνφ' ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὧδ' ἀριστος ἐξ ἀριστεῖον δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τύδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310

- ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
- ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
φύναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
- ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι
ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
καὶ τὸν θανόντα τότε συνθάπτειν θέλω,
καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον
χρῆ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
- ΤΕΥ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι
λόγοισι· καὶ μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ.
τούτῳ γὰρ ὦν ἔχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
μόνος παρέστης χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385
ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
αὐτὸς τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατὴρ
μνήμων τ' Ἐρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἠθελον
τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
σέ δ', ὦ γεραιῷ σπέρμα Λαέρτου πατρὸς,
τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔαν,
μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ· 1395
τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
- ΟΔ. ἀλλ' ἠθελον μὲν· εἰ δὲ μὴ ἴστί σοι φίλον 1400
πράσσειν τὰδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
- ΤΕΥ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
χρόνος. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον

χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων
 θέσθ' ἐπίκαιρον·

1405

μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν Ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.

παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὄσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θυγῶν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ

1410

τάσθ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὄστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,

τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 κούδενί πω λήφονι θνητῶν.

1415

[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων ὅ τι πράξει.

Н Л Е К Т Р А .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΗΛΕΚΤΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.
ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐπὶ κεῖται ἔδε· τροφεὺς δεικνύς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἡλέκτρα, ἠνίκα ὁ πατήρ ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφῆι, δείσασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὁ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρόφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιων σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δείκνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΠΑ. ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνονος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἕξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὣν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Δύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἱ δ' ἰκάνομεν,
φάσκειν Μυκῆνας τὰς πολυχρύσους δρᾶν,
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
ὄθεν σε πατὸς ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε
πρὸς σῆς δμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβῶν
ἦνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἦβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμῖν ἦδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρον ἐκκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιοπορεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἵνα
αὐκ ἔστ' ἔτ' ὀκνεῖν καιρὸς, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

- ΟΡ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὡς μοι σαφῆ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενῆς, κὰν ἦ γέρων, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴσθησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω· σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτ' αὖ τρόπῳ πατρὸς
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὄν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκευον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δολοῖσι κλέψαι χεῖρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρῆσμον εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδὼς ἡμῖν ἀγγελίης σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
 Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ' ὄρκον προστιθεὶς ὀθούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθεὶς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἰτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν,

τύπωμα χαλκόπλευρον ἤρμενοι χεροῖν,
 ὃ καὶ σὺ θάμνοισι οἴσθ᾽ αἰμοὶ κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδεῖαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς τοῦμὸν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος ; 60
 δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηται πλέον.
 ὡς καὶ μ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἀπο 65
 δεδοκότε' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψει ἔτι.
 ἀλλ', ὃ πατρώα γῆ θεοὶ τ' ἐγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὃ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρησάμενος χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γὰρ, ὅσπερ ἀνδράσι 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛ. ἰὼ μοί μοι.

ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.

ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλεκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάνακουσωμεν γόων;

ΠΑ. ἦκιστα. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κάπῳ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει

- νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
 ΗΛ. ὦ φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὥς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φῶδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἦσθου
 στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων, 90
 ὁπότεν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ'
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κἀρα φονίῳ πελέκει.
 κούδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 εἰς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρον 105
 ῥιπὰς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶν
 πρὸ θυρῶν ἤχῳ πᾶσι προφωνεῖν.
 ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἄρα,
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας δρᾶτε,
 [τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,]
 ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρὸς 115

φόνον ἡμετέρου,
καί μοι τὸν ἔμῳν πέμψατ' ἀδελφόν.
μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

120

ΧΟ. ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
'Ηλέκτρα ματρὸς, τίν' αἶε
τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
κακῆ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς ὁ τάδε πόρων
ᾄλοιτ', εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

125

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον.
οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
μὴ οὐ τὸν ἔμῳν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
ἔατέ μ' ὧδ' ἀλύειν,
αἰαί, ἰκνοῦμαι.

130

135

ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀΐδα
παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον
ἄλγος αἶε στενάχουσα διώλλυσαι,
ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστίν οὐδεμία κακῶν.
τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

140

ΗΛ. νήπιος ὅς τῶν οἰκτρῶς
οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.
ἀλλ' ἐμέ γ' ἄστονόςεσσ' ἄραρεν φρένας,
ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.

145

ὡς παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν, 150
 αἶψ' ἐν τάφῳ πετραίῳ
 αἰαῖ δακρύνεις.

ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἔνδον εἶ περισσὰ, 155
 οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονῆ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
 κρυπτῆ τ' ἀχέων ἐν ἧβα
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ 160
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων

δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ὀρέσταν.

ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ', ἄτεκνος, 164
 τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
 αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοὶ φανῆναι.

ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῷ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου.
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.
 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν 180
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσω.

- ΗΛ.** ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
 βίοςτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 ἄτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρὸς, ὧδε μὲν 190
 ἀεικεῖ σὺν στολῆ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
- ΧΟ.** οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδὰ,
 οἰκτρὰ δ' ἐν κοίταις πατρώαις 195
 ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταῖα
 γενύων ὠρμάθη πλαγά.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφὰν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσω. 200
- ΗΛ.** ὦ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἐλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ὦ νύξ, ὦ δειπνῶν ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη· 205
 τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἱ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαίας ὀπνοαῖατο
 τοιαῦδ' ἀνύσαντες ἔργα.
- ΧΟ.** φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνώμαν ἴσχεις ἐξ οἴων
 τὰ παρόντ' οἰκειίας εἰς ἄτας 215

- ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς ;
πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκθήσω,
σῆ δυσθύμῳ τίκτους' αἰεὶ
ψυχῆ πολέμους· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς'
ἕξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
ταύτας ἄτας,
ὄφρα με βίος ἔχῃ. 225
τῖνι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φίλῖα γενέθλα,
πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τῖνι φρονοῦντι καίρια ;
ἀνετέ μ' ἀνετε, παράγοροι.
τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλήσεται· 230
οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
μάτηρ ὥσει τις πιστὰ,
μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφνυ ; φέρε,
πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν ;
ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων ;
μήτ' εἶην ἔντιμος τούτοις
μήτ', εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,
ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
ὄξυτόνων γόων.
εἰ γὰρ ὁ μὲν θανῶν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν 244
κείσεται τάλας,
οἱ δὲ μὴ πάλιν

δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,

ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς

ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.

250

ΣΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἄμα
καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
λέγω, σὺ νίκα. σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἄμα.

ΗΔ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.

255

ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,

σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,

πατρῷ ὀρῶσα πῆματ', οὐ δρῆή τὰδ' ἂν,

ἀγῶ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ

θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρῶ;

260

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρὸς, ἢ μ' ἐγείνατο,

ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν

ἐν τοῖς ἐμαυτῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς

ξύνειμι, κὰκ τῶνδ' ἄρχομαι κὰκ τῶνδέ μοι

λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.

265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,

ὅταν θρόνοις Ἀἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω

τοῖσιν πατράοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα

φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρεστίους

σπένδοντα λειβάς ἐνθ' ἐκείνον ὄλεσεν,

270

ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,

τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς

ξὺν τῇ ταλαίῃ μητρὶ, μητέρ' εἰ χρεῶν

ταύτην προσανδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην;

ἢ δ' ὦδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι

275

ξύνεστ', Ἐρινὺν οὐτιν' ἐκφοβουμένην

ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,

εὐρούσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἣ τότε

πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἰρὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρώσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κάπικωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσονδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακὰ,
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόνων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτά νυμφίος παρῶν, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰὲ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ αἰὲ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
 ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
 οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
 πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

- ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Διγίσθου πέλας 310
λέγεις τὰδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων ;
- ΗΛ. ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἴχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
- ΧΟ. ἦ κὰν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει ; 315
- ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.
- ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἤξοντος, ἢ μέλλοντος ; εἰδέναι θέλω.
- ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ.
- ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πρᾶγμ' ἀνὴρ πρᾶσσων μέγα. 320
- ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνον οὐκ ὄκνη.
- ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.
- ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
- ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἶπης μηδέν· ὡς δόμων ὀρῶ
τὴν σὴν ὀμαιμον, ἐκ πατρὸς ταύτου φύσιν, 325
Χρυσόθεμι, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.
- ΧΡ. τί ν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά ;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαυτήν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημᾶινειν δὲ μή.
τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ ἦ γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἦ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

- ΗΛ.** δεινόν γέ σ' οὔσαν πατρός οὐδ' οὐ παῖς ἔφυς,
 κείνου λελησθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γάρ σοι τὰ μὰ νοουθητήματα
 κείνης διδακτὰ, κοῦδὲν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
 ἔπειθ' ἐλοῦ γέ θάτερ', ἢ φρονεῖν κακῶς, 345
 ἢ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν·
 ἧτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὡς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτων μίσος ἐκδείξειαις ἄν·
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
 οὔτε ξυνέρδεις τῆν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
 οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάση γόνων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ' ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθηκότι 355
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἢ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῖς, 360
 τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιρρείτω βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 οὐδ' ἂν σὺ, σῶφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξόν πατρὸς
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ 366
 τῆς μητρός. οὕτω γὰρ φανεί πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοῦς.
- ΣΟ.** μηδὲν πρὸς ὄργην πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
 ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὕτη πάλιν.

- ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
 τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτὲ,
 εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴον
 ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
- ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδέ μοι
 μείζον τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντίποιμ' ἔτι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἐξερῶ τοι πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
 μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
 ἐνταῦθα πέμψειν ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
 φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατρηφεῖ
 στέγῃ χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
 πρὸς ταῦτα φράζου καί με μὴ ποθ' ὕστερον
 παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
- ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; 385
- ΧΡ. μάλισθ' ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθος μόλῃ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδέ γ' οὐνεκ' ἐν τάχει
- ΧΡ. τίν', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;
- ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
- ΧΡ. ὅπως πάθης τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν; 390
- ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω.
- ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις;
- ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θαυμάσαι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἂν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
- ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395
- ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατούσι δ' εἰκαθεῖν.
- ΗΛ. σὺ ταῦτα θάπην· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.
- ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρῆ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
- ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
- ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
- ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναϊνέσεις ἐμοί;

- ΗΛ. οὐ δῆτα. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή,
 ΧΡ. χωρήσομαί τάρ' οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκταν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δειμάτων του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἴπωμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλά τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμίλιαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον 420
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτε
 αὐτὸς, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 θλαστεῖν βρύοντα θαλλὸν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἥλιφ
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν.
 εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσύψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι

κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μὴ ποτ' εἰς εὐνήν πατρός
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἔβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοῦς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
 ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἐμασχαλίσθη κάπῃ λουτροῖσιν κάρα 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἴρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως 450
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἄλιπαρῇ τρίχα
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῆ
 ἡμῖν ἄρωγόν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παιῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδὶ,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκείνῳ μέλον
 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὄνειρατα· 460
 ὅμως δ', ἀδελφῆ, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἄρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.

ΧΟ. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δὲ,

- εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 ΧΡ. δράσω. τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγὴ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι
 ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
- ΧΟ. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἶσιν ἅ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ἀδυπνόων κλύουσαν 480
 ἀρτίως ὄνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστέϊ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων
 ἀναξ,
 οὐδ' ἅ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γέ- 485
 νυς,
 ἃ νιν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἅ δεινοῖς
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἐρινύς.
 ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβη μαιφόνων
 γάμων ἀμλλημάθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει, 495
 μήποτε μήποθ' ἡμῖν
 ἀψεγὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἶσιν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσφά-
 τοις, 500

- εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἄ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἰππεΐα,
 ὡς ἔμολες αἰανὴ 505
 τᾶδε γὰρ.
 εὐτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίας
 πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515
- ΚΛ. ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει.
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπέιχ' αἰεὶ
 μὴ τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκείνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δὴ 520
 ἐξείπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά.
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω· κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατὴρ γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ, 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
 ἢ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἢ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύχχανες·
 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σὸς, δν θρηνεῖς αἰεὶ, 530
 τὴν σὴν ὀμαιομον μῶνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ

- λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς ; 535
 ἀλλ' οὐ μετῆν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανὼν
 τᾶμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδὲ μοι δώσειν δίκην ;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρός 540
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν,
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἄιδης τιν' ἴμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον ;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν ; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός ;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα, τοὺς πέλας ψέγε.
- ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθηκότος θ' ὕπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὀμοῦ. 555
- ΚΛ. καὶ μὴν ἐφήμ'· εἰ δέ μ' ὧδ' αἰεὶ λόγους
 ἐξῆρξες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
- ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτείνειν. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή ; λέξω δέ σοι 560
 ὡς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλά σ' ἔσπασε
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν τίνος

ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι·
 ἢ γὼ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποθ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κάκ τοῦδε μηνίσασα Δητῶα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῶ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σὸν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν οὔνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἂν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὄτου τανῦν 585
 αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ξυνεύδεις τῶ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς· τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς.
 κάξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρεῖς,
 ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχρῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμῆσθαι τῆς θυγατρὸς οὔνεκα.

- ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρὸν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου. 600
 ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγῶν,
 τλήμων Ὀρέστης δυστιχῆ τρίβει βίον·
 ὅν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδέ γ' οὐνεκα 605
 κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆς κακῆν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ κατασχύνω φύσιν.
- ΧΟ. ὄρῳ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκ ἔτ' εἰσορῶ.
- ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἦτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισην,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν ἐς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 615
- ΗΛ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀθούνεκα
 ἔξωρα πράσσω κούκ ἐμοὶ προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία. 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
- ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τὰμ' ἔπη
 καὶ τὰργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιεῖ.
- ΗΛ. σύ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιεῖς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625

- ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὖτ' ἂν Αἰγισθος μόλῃ.
- ΗΛ. ὄρας; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἃ χρῆζοιμ'. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.
- ΚΛ. οὐκουν εἰσσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
θῦσαι μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν; 630
- ΗΛ. εἴω, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τούμῳ στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.
- ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῶδ' ὅπως λυτηρίουσ
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.
κλύοις ἂν ἦδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βᾶξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640
μὴ σὺν φθύνῳ τε καὶ πολυγλώσσοφ βοῇ
σπεῖρη ματαίαν βᾶξιν ἐς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.
ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ,
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλὰ, δὸς τελεσφόρα, 645
εἰ δ' ἐχθρὰ, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινας
δόλοισι βουλευούσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὧδέ μ' ἀεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ
δύμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐημεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοὶ
δύσνοια μὴ πρόσσεστιν ἢ λύπη πικρά.
ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἀπολλῶν, ἴλεως κλύων 650
δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.

- τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναί.
τούς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν.
- ΠΑ. ξέναι γυναικες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε ;
- ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἤκασας καλῶς.
- ΠΑ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
κείνου ; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσοραῖν.
- ΧΟ. μάλιστα πάντων. ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
- ΠΑ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα. σοὶ φέρων ἦκω λόγους
ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὀμοῦ.
- ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ῥήθην· εἰδέναί δέ σου
πρώτιστα χρήζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
- ΠΑ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα. 670
- ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν' ; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὦν
ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
- ΠΑ. τέθηκ' Ὀρέστης. ἐν βραχεῖ ξυμβεῖς λέγω.
- ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρα.
- ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε ; μὴ ταύτης κλύε. 675
- ΠΑ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
- ΗΛ. ἀπώλομένη δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
- ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σὺ, ξεῖνε,
τὰληθὲς εἶπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται ;
- ΠΑ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
κείνος γὰρ ἔλθων ἐς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
ὄτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων
δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
εἰσῆλθε λαμπρὸς, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας' 685
δρόμου δ' ἰσώσας τὰφέσει τὰ τέρματα
νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας

χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω,
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη.

ἐν δ' Ἰσθ' ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς
 δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται,

τούτων ἐνεγκὼν πάντα τὰπινίκια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀγκαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος

Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε.

καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ' ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβη, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἰππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,

εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα.

εἰς ἦν Ἀχαιοὺς, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεινος ἐν τούτοισι Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πῶλοις· ἔβδομος Μάγνης ἀνὴρ

ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·

ἕνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἀπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους,

χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οἱ δ' ἄμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ' ὁμοῦ δὲ πάντες ἀμμεμιγμένοι

φεῖδοντο κέντρων οὐδὲν, ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἵππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις

- ἤφριζον, εἰσεβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' αἰεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεῖς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελούντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε, κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνακωχεύει παρεῖς·
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαννε δ' ἔσχατος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων. 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλειμμένον,
 ὄξυν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πῶλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαννέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρθοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χυόας, 745
 κἀξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμᾶσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα

δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν,
οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακὰ,
φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῶ
σκέλη προφαίνων, ἔς τέ νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,

755

ἔλυσαν αἱματηρὸν, ὥστε μηδένα
γῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
χαλκῶ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχη χθονός.

760

τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγυνὰ, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἷπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηται τοῖς πάλοι
πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος.

765

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχή λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

ΠΑ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς
πάσχοντι μῖσος ὧν τέκη προσγίγνεται.

770

ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;

εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια
προσηλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγῶς,
μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενούτο· καί μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκ ἔτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρώους δαίμ' ἐπηπείλει τελεῖν·
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας

775

780

- ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν· ἀλλ' ὁ προστατῶν
 χρόνος διηγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
 νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπηλλάγην φόβου
 πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'· ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
 ξύνοικος ἦμ μοι, τοῦμὸν ἐκπίνουσ' αἶε 785
 ψυχῆς ἄκρατον αἶμα — νῦν δ' ἔκηλά που
 τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερεύσομεν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
 Ὀρέστα, τὴν σὴν ξυμφορὰν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
 πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς ; 790
- ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
- ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
- ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
- ΗΛ. ὑβρίζε· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ. οὐκὸν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.
- ΚΛ. πολλῶν ἂν ἦκοις, ὦ ξέν', ἀξίος τυχεῖν,
 εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τὰδ' εὐ κυρεῖ.
- ΚΛ. ἦκιστ'· ἐπέειπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
 πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
 ἔα τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη 805
 δεινῶς δακρυῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ
 τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα ;
 ἀλλ' ἐγγελῶσα φρουδος. ὦ τάλαινα· ἐγώ·
 Ὀρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν.
 ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρήσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατρὸς ἤξιεν ζῶντα τιμωρόν ποτε

κἀμοῦ ταλαίηνς. νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν ;
 μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ
 φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει ;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύνοικος ἔσσομ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
 παρείσ' ἐμαντὴν ἀφίλος ἀνανῶ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
 τῶν ἔνδον ὄντων ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', εἰάν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

815

820

825

830

835

840

845

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων
 Ἄλιος, εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
 κρύπτουσιν ἔκηλοι ;

ΗΛ. εἰ εἶ, αἰαῖ. ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύνεις ;

ΗΛ. φεῦ. ΧΟ. μηδὲν μέγ' αὔσης.

ΗΛ. ἀπολείς. ΧΟ. πῶς ;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων
 εἰς Ἄϊδαν ἐλπιδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένας
 μᾶλλον ἐπεμβάσει.

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἀνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις
 ἔρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν
 καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. εἰ εἶ, ἰώ. ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ. ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γάρ.

ΗΛ. ἐδάμη ; ΧΟ. ναί.

ΗΛ. οἶδ' οἶδ' ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
 ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν,
 φροῦδος ἀναρπασθεῖς

- ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κάγῳ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσῦρτῳ παμμήνῳ δεινῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
- ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις
 ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι 855
 αραγάγῃς, ἔν' οὐ
- ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατρίδων τ' ἀρωγαί.
- ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφνι μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις
 οὕτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
 τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι;
- ΧΟ. ἄσκοπος ἀλώβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
 ἄτερ ἐμῶν χερῶν
- ΧΟ. παπαί.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόνων παρ' ἡμῶν. 870
- ΧΡ. ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
 πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.
- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὖροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἀρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
- ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνησας, ὦ τάλαινα, κἀπὶ τοῖς
 σαντῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; 880
- ΧΡ. μὰ τὴν πατρίαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει

λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶ.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσασ' ὧδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλου σαφῆ
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ. 885

ΗΛ. τίν', ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; ἐς τί μοι
βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;

ΧΡ. πρὸς νυν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς. 890

ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἠδονή.

ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατὴρ ἀρχαῖον τάφον,
ὄρῳ κολώνῃς ἐξ ἄκρας νεορρύτους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.

ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδερκόμην τόπον,
τύμβου προσεῖρπον ἄσσον' ἐσχάτης δ' ὄρῳ 900
πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον'

κευθὺς τάλαιν' ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄραν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὐδ', 905
χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων.
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε ἔξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλαῖσμα πλὴν κείνου μολεῖν.

τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τότε;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
οὐδ' αὖ σύ. πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγῃς.

- ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθαν' ἄν'
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τὰπιτύμβια. 915
 ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσι τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῶν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὡς σ' ἐποικτείρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέβνηκεν, ὦ τάλαινα· τὰκείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κείνόν γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἤκουσας βροτῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὄλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; θαυμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἴμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
 ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυῖ' ἄρα 935
 ἔν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,
 τὰ τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὕρισκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθη,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρους.
 ΧΡ. ἡ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940
 ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὅ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφην
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὧν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλήναί σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπόσομαι.

ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945

ΧΡ. ὀρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.

ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν ἢ βεβούλευμαι τελεῖν.
παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων
ὡς οὔτις ἡμῖν ἐστίν, ἀλλ' Ἄιδης λαβὼν
ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμεθον. 950

ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῃ
θύλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴζεσθαι πατρός·
νῦν δ' ἠνίκ' οὐκ ἔτ' ἔστιν, ἐς σέ δὴ βλέπω,
ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρός φόνου 955

ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
Αἴγισθον. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος ἐς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἢ πάρεστι μὲν στένειν
πλούτου πατρός κτήσιν ἐστερημένην, 960
πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
Αἴγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμδον γένος 965
βλαστεῖν εἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν,
πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρός κάτω
θανόντος οἶσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἄμα·
ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα 970

καλεῖ τὸ λοιπὸν, καὶ γάμων ἐπαξίῳν
τεύξει. φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρᾶς ὅσση
σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖσά μοι;

- τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδῶν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι οὐχὶ δεξιῶσεται ;
 ἴδεσθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὔστητην φόνον· 980
 τούτῳ φιλεῖν χρῆ, τῶδε χρῆ πάντας σέβειν·
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ κλιπεῖν κλέος· 985
 ἀλλ', ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
 σύγκαμν' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτὴν, τοῦτο γιγνώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺς αἰσχροῦς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
- ΧΟ. ἐν τοῖς τοιοῦτοισι ἐστὶν ἡ προμηθία 990
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
- ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγγαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἄν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῇ θ' ὀπλίζει καμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς ;
 οὐκ εἰσορᾶς ; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερσί.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπῃ μηδὲν ἔρχεται. 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται ;
 ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005

βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
χρήζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
ἀλλ' ἀντιάξω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κᾶξερημῶσαι γένος,
κατάσχεσ ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
ἄρρητ' ἐγὼ σοὶ κάτελῆ φυλάξομαι,
αὐτὴ δὲ νοῦν σχέσ ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

1010

ΧΟ. πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν
κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

1015

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς
ἦδη σ' ἀπορρίψουσαν ἀπηγγελλόμην.
ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστήον
τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

1020

ΧΡ. φεῦ·
εἶθ' ὄφελος τοιαύδε τὴν γνώμην πατρός
θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσω τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὡς οὐχὶ συνδράσουςα νουθετεῖς τάδε.

1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὐ λέγῃς.

ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.

ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος.

1030

ΗΛ. ἄπελθε. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.

ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.

ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.

ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.

ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

1035

- ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐδ', προμηθείας δὲ σου.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὐ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἢ δεινὸν εὐ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ' ; οὐ δοκῶ σοι ταῦτα σὺν δίκη λέγειν ;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαιnéσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν ;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔσικας οὐδὲν ὦν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάσαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοίνυν. οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὐ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἰμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ' ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἤδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαιnéσεις ἔπη.
 ΧΘ τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
 τελοῦμεν ; 1061
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν
 καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
 ᾧ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόουσον
 οἰκτρὰν

ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
ὄνειδῆ· 1069

ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ,
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκ ἔτ' ἐξι-
σοῦται

φιλοτασίῳ διαίτῃ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
Ἥλέκτρα, τὸν ἕδν πότμον 1075

δειλαία στενάχουσ' ὄπως
ἀ πάνδυρτος ἀηδῶν,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
έτοιμα,

διδύμαν ἐλουῖσ' Ἐρινύν. τίς ἂν εὐπατρὶς ὦδε
βλάστοι ; 1080

οὔδεις τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ, 1084

ὥς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου,
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσουσα δύο φέρειν ἐν ἐνὶ λίγῳ,
σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.

ζῶης μοι καθύπερθεν 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·

ἐπεὶ σ' ἐφήρηκα μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλῇ
βεβῶσαν· ἀ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομένην 1095

ἄριστα τῇ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ. 1097

OP. ἄρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χρῆζομεν ;

XO. τί δ' ἐξερευνηῆς καὶ τί βουλευθεὶς πάρει ; 1100

OP. Αἴγισθον ἔνθ' ᾗκηκεν ἱστορῶ πάλαι.

XO. ἀλλ' εὐ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.

- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν ;
- ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια ;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἐφέιτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν' ; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὄρᾳς, κομίζομεν.
- ΗΛ. οἱ ἄγε τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές· 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.
- ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τόδε 1120
κέκευθεν αὐτὸν τεύχος, ἐς χεῖρας λαβεῖν,
ὅπως ἐμαντὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξύν τῆδε κλαύσω ἀποδύρωμαι σποδοῦ.
- ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες. οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τόδε,
ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν. 1125
- ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
ψυχῆς Ὀρέστου λοιπὸν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν,
δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1130
ὡς ὄφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
κλέψασα ταῖνδε κἀνασώσασθαι φόνου,

ὅπως θανῶν ἔκτισο τῇ τόθ' ἡμέρα,
 τύμβου πατρῶου κοιῶν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπῃ γῆς ἄλλης φυγάς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὡς εἰκὸς, ἄθλιον βάρος. 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός·
 ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σοὶ προσηυδώμην αἰεὶ.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρα μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθηκ' ἐγὼ σοὶ· φρουῶδος αὐτὸς εἶ θανῶν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαινεται δ' ὑφ' ἠδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προὔπεμπες ὡς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε κάμὸς ἐξαφείλετο,
 ὃς σ' ὤδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
 οἴμοι μοι. 1160
 ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.
 ὦ δεινοτάτας, οἴμοι μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὡς μ' ἀπ' ὠλεσας·
 ἀπώλεσας δῆγ', ὦ κασίγιγτον κάρα.

- τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165
 τὴν μηδὲν ἐς τὸ μηδὲν, ὡς σὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἤνικ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σοῦ θανούσα μάπολείπεσθαι τάφου.
 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπούμενους. 1170
- ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει,
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.
 [πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]
- ΟΡ. φεῦ φεῦ· τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
 ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκ ἔτι γλώσσης σθένω. 1175
- ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλγος πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
- ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε;
- ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
- ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
- ΗΛ. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεεις τάδε; 1180
- ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως καθέως ἐφθαρμένον.
- ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημεῖς, ξένε.
- ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
- ΗΛ. τί μοὶ ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεεις;
- ΟΡ. ὡς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
- ΗΛ. ἐν τῷ διέγνωσ τούτο τῶν εἰρημένων;
- ΟΡ. ὄρων σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
- ΗΛ. καὶ μὴν ὄρῃς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
- ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος. 1190
- ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
- ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
- ΟΡ. τίς γὰρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
- ΗΛ. μήτηρ καλεῖται· μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
- ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν, ἢ λύμη βίου; 1195

- ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα ;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'. ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὄρων σ' ἐποικτεῖρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτεῖρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν ;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνον πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνον, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθης. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
 ΟΡ. πιθοῦ λέγοντι κούχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μὴ πρὸς γενείου μὴ 'ξέλη τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 'Ορέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω ;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος ;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ' τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' 'Ορέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ 'Ορέστου, πλὴν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ τάλαιπῶρου τάφος ;
 ΟΡ. οὐκ ἔστι. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος. 1219
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.
 ΗΛ. ἦ ζῆ γὰρ ἀνὴρ ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κείνος ; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου ; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν ; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις ἀεὶ.

- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
 ὀράτ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
- ΧΟ. ὀρώμεν, ὦ παῖ, κάπῃ συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
- ΗΛ. ἰὼ γοναί,
 γοναί σωμαίων ἐμοὶ φιλτάτων
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὐς ἐχρήζετε. 1235
- ΟΡ. πάρεσμεν' ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
- ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἔνδοθεν κλύη.
- ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι 1240
 περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ἂν αἰεί.
- ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξίν ὡς Ἄρης
 ἔνεστιν' εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
- ΗΛ. ὅτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον
 οἷον ἔφν κακόν. 1250
- ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
 φράζη, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεῶν.
- ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοὶ
 ὁ πῦς ἂν πρέποι παρῶν ἐννέπειν
 τάδε δίκᾳ χρόνος. 1255
 μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
- ΟΡ. ξύμφημι καγώ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.
- ΗΛ. τί δρῶσα;
- ΟΡ. οὐ μὴ ἴσθι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.

- ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν
 γε σοῦ πεφηνότος .
 μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων ;
 ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον .
- ΟΡ. τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
 • • • •
- ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν
 τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἷ σε θεὸς ἐπόρισεν
 ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα, δαιμόνιον
 αὐτὸ τίθημ' ἐγώ .
- ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, τὰ δὲ
 δέδοικα λίαν ἠδονῇ νικωμένην .
- ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν
 ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
 μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδῶν
- ΟΡ. τί μὴ ποιήσω ;
- ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσης
 τῶν σῶν προσώπων ἀδονὰν μεθέσθαι .
- ΟΡ. ἦ κάρτα κἄν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν .
- ΗΛ. ξυναινεῖς ; ΟΡ. τί μὴν οὐ ;
- ΗΛ. ὦ φίλαι,
 ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν .
 • • • • ἕσχον ὄργαν
 ἀναυθον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα
 τάλαινα . νῦν δ' ἔχω σε· προῦφάνης δὲ
 φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν .
- ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρῶν κτήσιν Αἴγισθος δόμων
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην .

- μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ ;
- ΟΡ. ὄδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
 Ἀγαμέμνονος, πῶς ἦλθες ; ἦ σὺ κείνος εἶ, 1355
 ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πύνων ;
 ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἦδιστον δ' ἔχων
 ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
 ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με
 λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἦδιστ' ἐμοί ; 1360
 χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
 χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
 ἦχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρα μιᾷ.
- ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι. τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
 πολλαὶ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
 αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἥλέκτρα, σαφῆ.
 σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστώτοιν ὅτι
 νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνῃ·
 νῦν οὗτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
 φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
 ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
- ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
 Πυλάδῃ, τόδ' εἶη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
 χωρεῖν ἔσω, πατρῶα προσκύσανθ' ἔδη
 θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375
- ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε,
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἦ σε πολλὰ δὴ
 ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δείξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια

- τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
- ΧΟ. Ἴδεθ' ὄπη προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἶμα φυσῶν Ἄρης.
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων
ἄφυκτοι κύνες·
ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει
τοῦμόν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον.
παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
ἀρχαιοπλουτα πατρὸς εἰς ἐδώλια,
νεοκόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων·
ὁ Μαίας δὲ παῖς
Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοῦκ ἔτ' ἀμμένει.
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
- ΧΟ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; 1400
- ΗΛ. ἢ μὲν ἐς τάφον
λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας πρὸς τί;
- ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
Ἀἴγισθος ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.
- ΚΛ. αἰαί. ἰὼ στέγαι
φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
- ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;
- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι.
- ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἴγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
- ΗΛ. ἰδοῦ μάλ' αὐθροεῖ τις. 1410
- ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,
οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

- ΗΛ. ἄλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ᾧ κτείρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
- ΧΟ. ᾧ πόλις, ᾧ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.
- ΚΛ. ᾧμοι πέπληγμαι. 1415
- ΗΛ. παίσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
- ΚΛ. ᾧμοι μάλ' αὖθις. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθω θ' ὄμοῦ.
- ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰς ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίρρυτον γὰρ αἴμ' ὑπεξαιρούσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρευσιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω λέγειν.
- ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
- ΗΛ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;
- ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητρῶον ὧς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
- ΗΛ. * * * *
- ΟΡ. * * * * *
- ΧΟ. παύσασθε, λεύσσω γὰρ Αἰγίσθον ἐκ προδήλου.
- ΟΡ. * * * * *
- ΗΛ. ᾧ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;
- ΟΡ. εἰσορᾶτε ποῦ 1430
 τὸν ἄνδρ' ;
- ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς * * * *
- ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τὰδ' ὧς πάλιν.
- ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἔπειγέ νυν. 1435
- ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἔμοι.

- ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὡς 1440
ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.
- ΑΙ. τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἰππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις ;
σέ τοι, σέ κρίνω, ναί σε, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασεῖαν· ὡς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.
- ΗΛ. ἔξοιδα. πῶς γὰρ οὐχί ; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλατάτης.
- ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι ; δίδασκέ με. 1450
- ΗΛ. ἔνδον. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.
- ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως ;
- ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ καπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.
- ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῆ μαθεῖν.
- ΗΛ. πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455
- ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.
- ΗΛ. χαίροις ἂν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.
- ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄραν,
ὡς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἐξήρετ' ἄνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρων νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμὰ, μηδὲ πρὸς βίᾳν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.
- ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ. τῷ γὰρ χρόνῳ
νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. 1465
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι Νέμεσις, οὐ λέγω.
χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

- ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταζ'. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σὸν, 1470
τὸ ταυθ' ὄραν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινεῖς, κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσω; ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς;
- ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοιε 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- ΑΙ. οἴμοι, ξυνηῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἀριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- ΑΙ. ὄλωλα δὴ δειλαιοσ. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἰπεῖν.
- ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφεῖ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμυγμένων 1485
θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
ἀλλ' ὡς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανῶν πρόθεσ
ταφεῦσιν, ὦν τόνδ' εἰκὸς ἐστί τυγχάνειν,
ἄποπτον ἡμῶν. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει. λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἐστὶν ἀγὼν, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ, κοῦ πρόχειρος εἴ κτανεῖν;
- ΟΡ. μὴ τάσσε· χώρει δ' ἔνθαπερ κυτέκτανεσ 1495
πατέρα τὸν ἀμὸν, ὡς ἂν ἐν ταυτῶ θάνης.
- ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;

- ΟΡ. τὰ γοῦν σ' ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
 ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατράαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500
 ΟΡ. πολλ' ἀντιφωνεῖς, ἢ δ' ὕδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'.
 ΑΙ. ὑφῆγοῦ. ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
 ΑΙ. ἢ μὴ φύγω σε ;
 ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 χρῆν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
 ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ.
 ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
 τῇ νῦν ὄρμῃ τελεωθέν. 1510

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ γερόντων *Θηβαίων.*

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Λαῶν.*

ΞΗΑΓΓΕΛΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

*Λιπὼν Κόρινθον Οιδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λαιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.*

*Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.*

λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.

*Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθοιτο τοῦ κακοῦ παυστήριον,*

ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
 τὸν Λαίειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
 ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας
 πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
 αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόναις διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ.

Ὁ τύραννος οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπι-
 γέγραπται. χαρίεντως δὲ τύραννον ἄπαντες αὐτὸν
 ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιή-
 σεως, καίπερ ἠττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὧς φησι Δι-
 καίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραν-
 νον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν
 καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα
 τὸν ἐπὶ Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δέ
 τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν
 Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὅψέ
 ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέν-
 τος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας
 ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὀμηρος γοῦν τὸν πάντων παρα-
 νομώτατον Ἐχeton βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον·

Εἰς Ἐχeton βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.

(Ὀδυσσ. σ. 84.) προσαγορευθῆναι δὲ φασι τὸν τύραννον
 ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ τινες περὶ ληστείαν
 τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου
 ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὀμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε
 ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιή-
 μασιν ὀνομαζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμναίων πολι-

τεία τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυνήτας
προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἔκεινο τοῦνομα.

ΑΛΛΩΣ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν
κῶ Κολωνῶ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράμα-
τος γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρωσίς τε
τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ.

Λαῖε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠὔξατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
έρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅπταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνη,
ἔμβα τάχος γυίοισιν ἀφαιρούτατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλῦθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, δεῖ ἠνίκα γαίαν ἐφέρει,·
πρῶτον ἔφν τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

- ΟΙ. ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ παλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι ;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε,
δείσαντες, ἢ στέρξαντες ; ὡς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν
εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτεῖρων ἔδραν.
- ΙΕ. ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
ὄρῳ μὲν ἡμᾶς ἡλίκαι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πέτθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρα βαρεῖς
ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνὸς, οἶδε τ' ἠθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
ναοῖς, ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
πόλις γὰρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσει κἀρα

βυθῶν ἔτ' οὐκ οἶα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὑφ' οὗ κενούται δῶμα Καδμείον· μέλας δ'
 Ἄιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμένον σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίω
 κρίνοντες ἔν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείον μολῶν 35
 σκληρᾶς αἰοιδοῦ δασμῶν δν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον.
 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίου κῆρα, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά που·
 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν.
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὡς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνόμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον· 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίφ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὡς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν
ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω. 55

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτά μοι
προσῆλθεθ' ἱμείροντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ. 60

τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται
μόνον καθ' αὐτὸν, κοῦδέν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμῇ
ψυχῇ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
ᾧστ' οὐχ ὑπνω γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε, 65
ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δῆ,
πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοισ.

ἦν δ' εὐ σκοπῶν ἠδρῖσκον ἴασιν μόνην,
ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
ἔπεμψα Φοίβου δῶμαθ', ὡς πύθοιθ' ὃ τι
δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
καὶ μ' ἡμαρ ἦδη ξυμμετρούμενον χρόνω
λυπεῖ τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75

ΟΙΕ. ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
ΙΕ. ἀλλ' ἐς καλὸν σύ τ' εἶπας οἷδε τ' ἀρτίως
Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. ὧναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῃ
σωτήρι βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι. 80

ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἠδύς· οὐ γὰρ ἂν κἄρα
πολυστεφῆς ᾧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

- τίν' ἡμῖν ἤκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων ;
 ΚΡ. ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τα ὄυσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος ; οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
 ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήξεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
 ΟΙ. ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλεόν φέρω
 τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
 ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἱ ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
 ΟΙ. ποίῳ καθαρμῷ ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς ;
 ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
 λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
 ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην ;
 ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαῖὸς ποθ' ἠγεμῶν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
 ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
 ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινά.
 ΟΙ. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς ; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
 ἶχνος παλαιᾶς δυστεκμαρτον αἰτίας ;
 ΚΡ. ἐν τῆδ' ἔφασκε γῆ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
 ἄλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰμελούμενον.
 ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ἔν ἀγροῖς ὁ Λαῖος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ ;
 ΚΡ. θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
 πρὸς οἶκον οὐκ ἔθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115
 ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ

- κατείδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν ;
- ΚΡ. θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον ; ἐν γὰρ πόλλ' ἄν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχείαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἄν τόλμης ἔβη ; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Δαΐου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι ;
- ΚΡ. ἡ ποικιλῶδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τὰφανῆ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῆν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καμὲ σύμμαχον, 135
γῆ τῆδε τιμωροῦντα ἰὼ θεῶ θ' ἄμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανῶν τάχ' ἄν
καμ' ἄν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαντὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτηῖρας κλάδους·
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἡ πεπτωκότες.
- ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν

- καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὄδ' ἐξαγγέλλεται.
 Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
 σωτήρ θ' ἴκοιτο καὶ νόσου πανστήριος. 150
- ΧΟ. ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τῆς πολυχρύσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλ-
 λων,
 ἴηε Δάλιε Παιῖαν,
 ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἦ νέον, 155
 ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
 εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον' Ἐλπίδος, ἀμβροτε Φάμα.
 πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διὸς, ἀμβροτ' Ἄ-
 θάνα, 159
 γαίαιοχόν τ' ἀδελφεῶν 160
 Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορνυμένας πόλει 165
 ἠνύσατ' ἐκτοπῖαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
 ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω 167
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἔνι
 φροντίδος ἔγχος 170
 ᾗ τις ἀλέζεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα
 κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
 ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
 ἄλλον δ' ἂν ἄλλῃ προσίδοις ἄπερ εὐπτερον ὄρνιν
 κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
 ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ·
 ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται·
 ἠγλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κεῖται
 ἀνοίκτως· 180

- ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἐπι ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι
 λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
 παιὰν δὲ λάμπει στοινόεσσά τε γῆρυς ὄμαυλος·
 ὦν ὑπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκάν·
 Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, δς νῦν ἀχαλκος ἀσπίδων
 φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων, 191
 παλίσσυτον δρόμημα νωτίσαι πάτρας
 ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νύξ ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
 τὸν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200
 ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ φθίσον κεραυνῶ.
 Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστροφῶν ἀπ' ἀγ-
 κυλᾶν 203
 βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205
 ἀρωγὰ προσταχθέντα, τὰς τε πυρφόρους
 Ἄρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρεα διάσσει·
 τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,
 τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 210
 οἰνώπα Βάκχον εὔιον,
 Μαινάδων ὀμόστολον,
 πελασθῆναι φλέγοντ'
 ἀγλαῶπι * * *
 πεύκα πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215

01. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη
κλύων δέχεσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
ἴχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἄστὸς εἰς ἄστους τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λαῖιον τὸν Λαβδάκου
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·
κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦ πικλήμ' ὑπεξελὼν
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
ἄστεργές οὐδὲν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβῆς.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονός, 230
τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ ἴγῳ χῆ χάρις προσκίεσται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,
ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρῆ κλύειν ἐμοῦ. 235
τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,
μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
ᾧθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
μαντεῖον ἐξέφηρεν ἀρτίως ἐμοί.
ἐγὼ μὲν οὖν τοιοῦσδε τῷ τε δαίμονι
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω. 245
κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις

εἰς ὧν λέληθεν εἶτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον.
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης, 250
 παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἐμαντοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδέ τε
 γῆς ὧδ' ἀκάρπως καθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμῖς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς, ὡς ἐκείνος εἶχε πρὶν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα·
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κάπλι πάντ' ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδί Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος·
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθереῖσθαι κάτι τοῦδ' ἐχθίονι·
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 τὰδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἧ τε σύμμαχος Δίκη
 χοῖ πάντες εὐ ξυνείεν εἰσαεῖ θεοί. 275

ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
 οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω

- δείξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβον τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται ποτε.
- ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
ἄν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.
- ΧΟ. τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἄμοι δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβφ Τειρεσίαν, παρ' οὐ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὄναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290
- ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων.
- ΟΙ. ἤκουσα καγὼ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄρα.
- ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματος τρέφει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. ᾧ μὴ ἴσθι δρώντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἦδη μάντιν ἴδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὁμῶς
οἷα νόσφ' οὐνεστιν· ἧς σε προστάτην
σωτήρᾳ τ', ὄναξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γὰρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μῶνιν ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες εὖ

- κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων. 315
- ΤΕ. φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 καγὼ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλές πόλει
 τῆδ', ἣ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. ὀρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰδὼν
 πρὸς καιρὸν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
- ΧΟ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ὑποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτήριοι.
- ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τᾶμ', ὡς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ', ἐκφήνω κακά.
- ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἔννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
- ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ, 335
 ἀλλ' ὧδ' ἀτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ;
- ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμέ ψέγεις.
- ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη

- κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάσεις πόλιν; 340
- ΤΕ. ἤξει γὰρ αὐτὰ, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. οὐκοῦν ἃ γ' ἤξει καὶ σὲ χρῆ λέγειν ἐμοί.
- ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη.
- ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
ἄπερ ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ' ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, καὶ ἡμέρας
τῆς νῦν προσαιδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
- ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
- ΤΕ. πέφευγα· τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω.
- ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
- ΤΕ. πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὔτρέψω λέγειν.
- ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω.
- ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ ἔπειρᾶ λέγειν; 360
- ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
- ΤΕ. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐ ζητεῖς κυρεῖν.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
- ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κάλλ', ἔν' ὀργίζῃ πλέον;
- ΟΙ. ὅσον γε χρήσεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
- ΤΕ. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλτάτοις
αἰσχισθ' ὀμιλοῦντ', οὐδ' ὄραν ἔν' εἰ κακοῦ.
- ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' αἰεὶ λέξειν δοκεῖς;
- ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
- ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370

τυφλὸς τὰ τ' ὄτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ.

- ΓΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδιζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὄς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεὶ τάχα.
- ΟΙ. μίᾳς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάψαι ποτ' ἄν. 375
- ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ικανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπράξαι μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἧ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα ;
- ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
- ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχείρισεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385
λάβρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.
ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφῆς ; 390
πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ἠῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον ;
καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
ἄνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων 395
οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
ὄν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοισ
παραστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε

- ἀγλατήσειν· εἰ δὲ μὴ ἴδοίμην γέρον
εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὄργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
- ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δούλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνειδίσας·
σύ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπεις ἴν' εἴ κακοῦ,
οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὄτων οἰκεῖς μέτα.
ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
καὶ σ' ἀμφιπλήξ' μητρός τε καὶ τοῦ σου πατρὸς
ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρὰ,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμῆν,· 420
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στομά
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
- ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.

- ΟΙ. οὐ γάρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ
σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ. 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῆ λέγεις.
- ΤΕ. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυς; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὐτὴ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδῶν 445
ὄχλεις, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὦν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὄλεις.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἐγγενῆς
φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἠσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κἀξ ἧς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἶσω λογιζοῦ· κἀν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. τίς ὄντιν' ἄ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα

ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγᾶ πόδα νομῶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ σπεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας· 470
 δειναὶ δ' ἄμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόμεντος ἀρτίως φανείσα
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν 476
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας ἄτε ταῦρος,
 μέλεος μελέφ ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
 μαντεία· τὰ δ' αἰὶ
 ζῶντα περιποτᾶται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταρασσει σοφὸς οἰωνο-
 θέτας, 483
 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὃ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ 485
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθύδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
 τί γὰρ ἦ Λαβδακίδαις
 ἦ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε πάροιθέν ποτ'
 ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490
 ἔμαθον πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα Λαβδακίδαις
 ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων. 496
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὃ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ
 βροτῶν 498
 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὼ φέρεται

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν 501
 παραμείψειεν ἀνήρ.

ἀλλ' οὐποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὀρθὸν ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην. 505

φανερὰ πτερούεσσ' ἦλθε κόρα
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνω θ' ἠδύπολις· τῷ
 ἀπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπου
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι

λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνεῖδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ἠὲ δᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦπίκλημα τοῦτό μου;

ΧΟ. οὐκ οἶδ'. ἂ γὰρ δρώσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρθῶ. 530
 αὐτὸς δ' ὄδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

ΟΙ. οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσονδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἴκου, φονεὺς ὧν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535

- φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τιν' ἔν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν ;
 ἢ τοῦργον ὡς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
 δόλω προσέρπον κοῦκ ἀλεξοίμην μαθῶν ;
 ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
 ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται ;
- ΚΡ. οἶσθ' ὡς ποίησον ; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρίν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός· μαυθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
 σοῦ. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἠῦρηκ' ἐμοί.
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἀκουσον ὡς ἐρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράξ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- ΚΡ. εἶ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἶ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρήσθαι· τὸ δὲ
 πάθημ' ὅποιον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.
- ΟΙ. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὡς χρεῖη μ' ἐπὶ 555
 τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα ;
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτὸς εἶμι τῷ βουλευμάτι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαῖος χρόνον
 ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἀφαντος ἔρρει θανασίμφ χειρώματι ; 560
 ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ ;
 ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ ;
 ΚΡ. οὐκ οὐκ ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε ;

- ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγαῖν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσονδε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
 ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἄρνησομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Δαΐου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμου σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 ΟΙ. ἄρησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτ' ἀγῆς ἴσον νέμων;
 ΟΙ. ἂν ἧ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585
 ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἰμείρων ἔφην
 τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω· 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κὰν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἠδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφην;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
 ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες αἰκάλλουσί με'

- τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κείν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε ;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρώντος ἂν τλαίην ποτε.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκύφῳ λάβῃς 605
 κοιῆν τι βουλευσάντα, μή μ' ἀπλῆ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῆ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῆ, λαβῶν.
 γνώμη δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ἄλλοις·
 κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μῆ. 615
- ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
- ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῆ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλεύειν πάλιν.
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.
- ΚΡ. τί δῆτα χρήσεις ; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν ;
 ΟΙ. ἤκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
- ΚΡ. ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
 ΟΙ. ὡς οὐχ ὑπείξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις ; 625
 ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω.
 ΟΙ. τὸ γοῦν ἐμόν.
 ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμῶν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφυς κακός.

- ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὅμως.
- ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.
- ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630
- ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὀρῶ
τὴνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νείκος εὖ θέσθαι χρεῶν.
- ΙΟ. τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὔτω νοσοῦσης ἴδια κινοῦντες κακά;
οὐκ εἰ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος ἐς μέγ' οἴσετε;
- ΚΡ. ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δικαιοί, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, 640
ἧ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἧ κτείνει λαβῶν.
- ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
- ΚΡ. μή νιν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾶ με δρᾶν. 645
- ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τίδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἔπειτα κάμῃ, τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.
- ΧΟ. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἄναξ, λίσσομαι.
- ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; 650
- ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταί-
δεσαι.
- ΟΙ. οἴσθ' οὖν ἂ χρήζεις; 655
- ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δὴ τί φῆς.
- ΧΟ. τὸν ἐνάγῃ φίλον μήποτ' ἐν αἰ' ἰα
σὺν ἀφανεί λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
- ΟΙ. εὖ νιν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.

- ΧΟ. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
 "Ἄλιον" ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
 ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
 ἀλλὰ μοι δυσμόρφ γὰ φθινὰς 665
 τρύχει ψυχάν, τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ
 προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
- ΟΙ. ὁ δ' οὖν ἴτω, κεί χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία. 670
 τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτείρω στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ' ἔνθ' ἂν ἦ στυγῆσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν 675
 θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισταί φέρειν.
- ΟΙ. οὐκ οὖν μ' ἑάσεις κακτὸς εἶ;
- ΚΡ. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
- ΧΟ. γύναι, τί μέλλεις κομίζεῖν δόμων τόνδ' ἔσω;
- ΙΟ. μαθοῦσά γ' ἦτις ἢ τύχη. 680
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώως λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ
 ἵνδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι.
- ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;
- ΧΟ. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰς προπονουμένας, 685
 φαίνεται ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὄρᾳς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνῆρ,
 τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ὄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον, 689
 ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
 πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι,
 ὅς τ' ἐμὰν γὰν φίλαν ἐν πόνοις
 ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὖρισας, 695

τανῦν τ' εὖπομπος, εἰ δύναιο.

10. πρὸς θεῶν δίδαξον κάμ', ἀναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσὴνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει.
10. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι.
10. αὐτὸς ξυνειδῶς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
10. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι,
ἐμοῦ ἴπικουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαίῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἦξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς παθεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κακείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κάνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἦνυσεν 720
φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαΐον,
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὧν ἐντρέπου σύ μηδέν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
χρεῖαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
- ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.

- IO. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεῖς λέγεις ;
 OI. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λαῖος
 κατασφαγεῖη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
 IO. ἠὲ δάτο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
 OI. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τόδ' ἦν πάθος ;
 IO. Φωκὶς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταῦτὸ Δελφῶν κάπὸ Δαυλίας ἄγει.
 OI. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθῶς ; 735
 IO. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
 OI. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι ;
 IO. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον ;
 OI. μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
 τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἠβῆς ἔχων.
 IO. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κἀρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
 OI. οἴμοι τάλας' ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς
 δεινὰς προβάλλον ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
 IO. πῶς φῆς ; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἀναξ.
 OI. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 δείξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπησ ἔτι.
 IO. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂν δ' ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
 OI. πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
 ἀνδρας λοχίτας οἱ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης ;
 IO. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κήρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.
 OI. αἰαί, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτὲ
 ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι ; 755
 IO. οἰκέυς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεῖς μόνος.
 OI. ἦ καὶν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρῶν ;
 IO. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε καὶ κράτη

- σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαΐόν τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν. 760
 ἀγρούς σφεπέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς,
 ὡς πλείστον εἶη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
 κἄπεμψ' ἐγὼ νιν. ἄξιός γάρ οἱ ἀνὴρ
 δούλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
 ΙΟ. πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
 ΟΙ. δέδοικ' ἐμαντόν, ὧ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἴζεται μὲν ἀξία δέ που μαθεῖν
 κἀγὼ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
 ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
 λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦσδ' ἰῶν;
 ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνὴρ 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780
 κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον· θάτερα δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἠλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιον ἑτερπόμην, ὅμως δ' 785
 ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθῶδε. καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια

καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προῦφηνεν, λέγων 750
 ὡς μητρὶ μὲν χρεῖη με μυχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρὸς.
 καὶ γὰρ ἴπακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τάληθές ἐξερῶ. τριπλῆς 800
 ὄτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε καπὶ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· κάξ ὀδοῦ μ' ὁ θ' ἠγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην. 805
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παῖω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον
 κἄρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκῆπτρω τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθύς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,
 [τίς τοῦδ' ἄνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος ;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστῶν τινὶ
 δόμοις δέχεσθαι, μὴδὲ προσφωνεῖν τινὰ,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ ἴπ' ἐμαντῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820

- λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός ;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος ; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν,
 μηδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με.]
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἀν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἀν ὀρθοίῃ λόγον ;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὧναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἔως δ' ἀν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθης, ἔχ' ἐλπίδα. 835
- ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἀνδρα τὸν βοτῆρα προσμῆναι μόνον.
- ΙΟ. πεφασμένου δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία ;
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'· ἦν γὰρ εὐρεθῆ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἀν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840
- ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον ;
- ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἀνδρας ἐννέπειν
 ὧς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
 λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον.
 οὐ γὰρ γένοιτ' ἀν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος. 845
 εἰ δ' ἀνδρ' ἐν οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
 τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμέ ῥέπον.
- ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
 κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
 εἰ δ' οὖν τι κῶκτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,

- οὔτοι ποτ', ὄναξ, σόν γε Λαίτου φόνον
φανεί δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὄλετο.
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860
- ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοι φίλον.
- ΧΟ. εἴ μοι ξυνείη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος
πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μὴν ποτε λάθα κατακοιμάσει· 870
μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδὲ γηράσκει.
ὑβρις φυτεύει τύραννον· 873
ὑβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
ἀ μὴ' ἰκίαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
* * ἀπότομον ὄρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύε-
ται, 883

- Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
 δαιμόνων ἔδη σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημον χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματάζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ θυμοῦ βέλη
 εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαι,
 τί δεῖ με χορεύειν;
 οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέ-
 βων,
 οὐδ' ἐς τὸν Ἄβαισι ναὸν,
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
 σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
 φθίνοντα γὰρ * * * Λαῖου
 θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη,
 κοῦδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.
10. χάρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούση κάπιθυμιάματα.
 ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὅποι' ἀνήρ
 ἔννοος τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.

885

890

895

900

905

910

915

- ὄτ' οὖν παραινῶσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἀγχιστος γὰρ εἶ,
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγῆ πόρης·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
- ΑΓ. ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου ; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
- ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε· καυτὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
- ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις αἰεὶ
 γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελῆς δάμαρ. 930
- ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν'· ἄξιός γάρ εἰ
 τῆς εὐεπείας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημήναι θέλων.
- ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῶ, γύναι.
- ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα ; πρὸς τίνος δ' ἀφιγμένος ; 935
- ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
- ΙΟ. τί δ' ἔστι, ποῖαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν ;
- ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠδῶτ' ἐκεῖ. 940
- ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατῆς ἔτι ;
- ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
- ΙΟ. πῶς εἶπας ; ἢ τέθνηκε Πόλυβος, ὦ γέρον ;
- ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.
- ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις ; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἴν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπου πάλαι τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι· καὶ νῦν ὅδε

- πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
- ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,
τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμαίων ; 950
- ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ἔν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει ;
- ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
ὡς οὐκ ἔτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλότα.
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν' ; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ ; 960
- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.
- ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
- ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω 965
κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑψηγητῶν ἐγὼ
κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν ; ὁ δὲ θανὼν
κεύθει κάτωθεν γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῶμῳ πρόθῳ
κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἄν θανὼν εἶη ἔξ ἐμοῦ. 970
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Αἰδη Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
- ΙΟ. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι ;
- ΟΙ. ἠὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
- ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς. 975
- ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;
- ΙΟ. τί δ' ἄν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενός σαφῆς ;
εἰκῆ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναϊτό τις.

- σὺ δ' ἐς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα. 980
πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὄνειρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνηνιάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὄτφ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
- ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
- ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
ΟΙ. μέγας, ξυνίημ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ ;
ΟΙ. Μερόπης, γεραῖε, Πόλυβος ἦς ᾧκει μέτα. 990
ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον ;
ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινὸν, ᾧ ξένε.
ΑΓ. ἦ ῥήτόν ; ἦ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι ;
ΟΙ. μάλιστά γ' εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ 995
χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τῆμαντοῦ, τό τε
πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλείν.
ὦν οὐνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὁμως
τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
- ΑΓ. ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις ; 1000
ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,
ἐπεὶπερ εὐνους ἦλθον, ἐξελυσάμην ;
ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὐ πράξαιμί τι.
ΟΙ. ἀλλ' οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
ΑΓ. ᾧ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾶς.
ΟΙ. πῶς, ᾧ γεραῖε ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010

- ΟΙ. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθη σαφής.
 ΑΓ. ἢ μή μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβης ;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαιεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων ;
 ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν ; 1015
 ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
 ΟΙ. πῶς εἶπας ; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με ;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρως, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί ;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκείνος οὔτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο ;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβῶν.
 ΟΙ. καὶθ' ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως ; 1025
 ΑΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτου,
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητεία πλάνης ;
 ΑΓ. σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 ΟΙ. τί δ' ἄλγος ἴσχωντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ; 1031
 ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
 ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης δε εἰ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δούς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχῶν ;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος ; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ ;

- ΑΓ. τῶν Δαίου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ ;
 ΑΓ. μάλιστα. τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ
 ΟΙ. ἢ κάστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδείτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν ;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφίεμεσθα τόν θ' οὗτος λέγει ; 1055
 ΙΟ. τίς δ' ὄντιν' εἶπε ; μηδὲν ἐντραπήης, τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ. 1060
 ΟΙ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' εἴαν τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῆ.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
 ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονούσά γ' εὖ τὰ λῶστά σοι λέγω.
 ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἶθε μήποτε γνοιῆς ὃς εἶ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτήρᾶ μοι ;
 ταύτην δ' εἴατε πλουσίφ χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ἰὸν ἰὸν, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον.

- ΧΟ. τι ποτε βέβηκεν, Οιδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. ὁποῖα χρῆζει ῥηγνύτω· τοῦμόν δ' ἐγώ,
 κεῖ σμικρόν ἐστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
 τῆς εὐ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμόν γένος. 1085
- ΧΟ. εἶπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ
 καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,
 οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀπείρων,
 ὦ Κιθαιρῶν, οὐκ ἔτι τὰν ἐτέραν
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδί-
 που 1090
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα τοῖς
 ἑμοῖς τυράννοις. 1095
- ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶη.
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε 1098
 τῶν μακραιώνων ἄρα,
 Πανὸς ὄρεσσιβάτα που 1100
 προσπέλασθεῖς, ἢ σέ γέ τις θυγάτηρ
 Δοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φί-
 λαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσων,
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων εὐ-
 ρημα δέξατ' ἔκ του 1105

- Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλείστα συμπαίξει.
- ΟΙ. εἰ χρή τι κάμῃ, μὴ ξυναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραν δοκῶ
 ὄνπερ πάλαι ζητούμεν. ἔν τε γὰρ μακρῶ
 γήρα ξυνάδει τῷδε τάνδρι σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἑμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
 προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
- ΧΟ. ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι, Λαΐου γὰρ ἦν
 εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
- ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἦ τόνδε φράξεις; 1120
- ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾶς.
- ΟΙ. οὗτος σὺ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
 ὄσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
- ΘΕ. ἦ δούλος οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἦ βίον τίνα;
- ΘΕ. ποιμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου ξυνειπόμεν. 1125
- ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὦν;
- ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
- ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;
- ΘΕ. τί χρῆμα δρώντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
- ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἦ ξυναλλάξας τί πω; 1130
- ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
- ΑΓ. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1135
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρι τρεῖς ὄλους
 ἐξ ἡρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χειμῶνα δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ

- ἤλαυνον οὗτός τ' ἐς τὰ Λαΐου σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
- ΑΓ. φέρ' εἶπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὡς ἐμαντῶ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
- ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
- ΑΓ. ὄδ' ἐστίν, ὧ τᾶν, κείνος δὲ τότ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
- ΟΙ. ἄ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
- ΘΕ. τί δ', ὧ φέριστε δεσποτῶν, ἀμυρτάνω;
- ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
- ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
- ΘΕ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
- ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
- ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῶδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
- ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὄφελον τῆδ' ἡμέρα.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
- ΘΕ. πολλῶ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
- ΟΙ. ἀνὴρ ὄδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ. 1160
- ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
- ΟΙ. πόθεν λαβῶν; οἰκεῖον, ἢ ἕξ ἄλλου τινός;
- ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
- ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ ποίας στέγης;
- ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
- ΟΙ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
- ΘΕ. τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
- ΟΙ. ἢ δούλος, ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;
- ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῶ γ' εἰμὶ τῶ δεινῶ λέγειν.

- ΑΓ. τῶν Δαίου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα. τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτῆρ
 ΟΙ. ἦ καὶ σὺ ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἀριστ' εἰδείτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιιδε τὸν βοτῆρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτερες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τὸν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τίς δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς, τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαντοῦ βίου 1060
 κῆδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει. σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἂν τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῆ.
 ΙΟ. ὁμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε.
 ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
 ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὐ τὰ λῶστά σοι λέγω.
 ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
 ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἰ.
 ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
 ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
 ΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟ

- ΧΟ. τι ποτε βέβηρες, Οιδίπυε, ἐπὶ ἄρχαίῃσιν
 ἔβρασα λύπης ἢ γαστῆρ; διδάχῃ
 μὴ ἔκ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀπαρῆς
 οἷα χρήζει βήρυτον τοίμων δ
 κεί σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδέω βασιλῆων
 αὐτῆ δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γαστῆρ
 τὴν δυσγένειαν τῶν ἐμῶν αἰσχύνεται
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παιδα τῆς Τύχης
 τῆς εὐ διδούσης οὐκ ἀγνοοῦμαι
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ στυγερῶς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διάρῃσιν
 τοιούσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἐν ἐξέλθειν
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ ἄραβῃ τοῦτο
 ΧΟ. εἶπερ ἐγὼ μάντις εἰμι
 καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,
 οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀκείραν,
 ὦ Κιβαίρων, οὐκ ἔτι τῶν ἐτέρων
 παρσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ
 σου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αἴξαν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπέωρε φ
 ἐμοῖς τυράννοις.
 ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρίστ'
 τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε
 τῶν μακραιώνων ἄρα,
 Πανδὸς ὄρεσιβᾶτα που
 προσπελασθεῖσ', ἢ σέ γέ τις θυγάτηρ
 Δοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόσφοροι
 λαι·
 εἶθ' ὁ Κυλλᾶνας ἀνάσσειν,
 εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐκ'
 ρημα δέξαιτ' ἔκ του

- ἀρείσθε πένθος, εἶπερ ἐγγενῶς ἔτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νίψαι καθαρμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει· τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 ἐκόντα κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυπούσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
- ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἄ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
 θαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς ;
- ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κἀρα. 1235
- ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνας ποτ' αἰτίας ;
- ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲπραχθέντων τὰ μὲν
 ἀλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
 ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἴετ' εὐθύ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξασ' ἔσω
 καλεῖ τὸν ἤδη Λαῖιον πάλαι νεκρὸν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ' ὑφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἴσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκ ἔτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255

γυναϊκά τ' οὐ γυναϊκα, μητράν δ' ὅπου
 κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρήμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὖσας, ὡς ὑφηγητοῦ τινός, 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
 ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα, κάμπιπτει στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναῖκ' ἐσειδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὄρα νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας, 1265
 χαλᾶ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄραν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἴσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὀθούνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν
 οὔθ' οἷ' ἔπασχεν οὔθ' ὅποι' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοῖσθ', οὐς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσοῖατο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλακίς τε κούχ ἀπαξ 1275
 ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνια δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίσσαν
 φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσ' ἐτέγγετο.
 [τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακὰ, 1280
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα
 στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνῃ, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὄνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν. 1285

ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

- ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρὸς, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι
 1290
 μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προσηγητοῦ τινὸς
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
 δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα
 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.
- ΧΘ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη.
 τίς σ', ὦ τλήμων, προσέβη μανία ;
 1300
 τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων
 τῶν μακίστων
 πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοίρα ;
 ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σ', ἐθέλων
 πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
 1305
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
- ΟΙ. αἰαῖ αἰαῖ.
 φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ,
 ποῖ γῦς φέρομαι τλάμων ;
 πᾶ μοι φθογγὰ [διαπέταται] φοραδὴν ;
 1310
 ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλλου.
- ΧΘ. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.
- ΟΙ. ἰὼ σκότου
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.
 1315
 οἴμοι,
 οἴμοι μάλ' αὐθις· οἶον εἰσέδν μ' ἄμα

- κέντρων τε τῶνδ' οἷστρομα καὶ μνήμη κακῶν.
 ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
 διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320
- ΟΙ. ἰὼ φίλος,
 σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος; ἔτι γὰρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.
 οὐ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
 καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὄμωσ.
- ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
 ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
 ΟΙ. Ἄπολλων τάδ' ἦν, Ἄπολλων, φίλοι,
 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330
 ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γὰρ ἔδει μ' ὄραν,
 ὄψα γ' ὄρωντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335
- ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.
 ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν, ἦ
 στερκτὸν, ἦ προσήγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾶ, φίλοι;
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1340
 ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
 ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. δεῖλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γινῶναι ποτε.
 ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν ὅς [ἀπ'] ἀγρίας πέδας
 νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φόνου 1350
 ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πρᾶστων.
 τότε γὰρ ἂν θανῶν
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1355

- πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός
 ΚΡ. οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
 οὐδ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
 ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
 γένεθλα, τὴν·γούν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
 αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἑλίου, τοιόνδ' ἄγος
 ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
 μήτ' ὄμβρος ἱρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
 ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε.
 τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγειῆ μάλισθ' ὄραν 1430
 μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπεὶπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
 ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
 πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
- ΚΡ. καὶ τοῦ με χρείας ὤδε λιπαρεῖς τυχεῖν ; 1435
- ΟΙ. ῥίψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
 θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εὐ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρῶτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
 τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἴν' ἕσταμεν
 χρείας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῶ θεῶ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 θεοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ.
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθῆτω τόδε
 πατρῶον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν. 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσι, ἐνθα κλήζεται

- ούμδς Κιθαιρῶν οὔτος, δν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἄν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 θήσκων ἐσώθην, μή' πί τῳ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ' ὅποιπερ εἰς', ἴτω
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προθῆ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνυ ποτέ σχεῖν, ἔνθ' ἄν ὦσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιον ἐμαῖν,
 αἶν οὐ ποθ' ἡμῆ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαύσαι μ' ἔασον, κάποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ' ὄναξ,
 ἴθ' ὃ γονῆ γενναῖε·^ο χερσί τῶν θιγῶν
 δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἠνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημί ;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλων
 δακρυρροούντων, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγόνουιν ἐμοῖν ;
 λέγω τι ; 1475
- ΚΡ. λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
 γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἢ σ' εἶχεν πάλαι.
- ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
 ὃ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὧδ' ὄραν

τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξენησαν ὄμματα·
 ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὀρῶν οὐθ' ἱστορῶν
 πατὴρ ἐφάνθην ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθη. 1485
 καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἷον βιώσαι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξειτ' εἰς ὀμίλιας;
 ποίας δ' ἑορτὰς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμένα 1490
 πρὸς οἶκον ἕξεισθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἠνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμὰς,
 τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὄνειδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
 τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ὄνειδιεῖσθε. κῆρα τίς γαμεί; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λέλειψαι, νῶ γὰρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μὴ σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὀρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῆ ψαύσας χερί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθ' ἐμοί,
 οὐ κωρὸς ἐγὼ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λήθονος

ὕμᾱς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός. 1514

ΚΡ. ἄλῃς ἴν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι στέγης ἕσω.

ΟΙ. πειστέον, κεί μηδὲν ἠδύ.

ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῶ καλά.

ΟΙ. οἴσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι;

ΚΡ. λέξεις, καὶ τότε εἴσομαι κλύων.

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἀποικον.

ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω.

ΚΡ. τοιγαροῦν τεύξει τάχα.

ΟΙ. φῆς τάδ' οὖν; 1520

ΚΡ. ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

ΟΙ. ἀπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἦδη.

ΚΡ. στεῖχέ νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.

ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου.

ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοὶ τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οἰδίπους ὄδε,

ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἦδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,

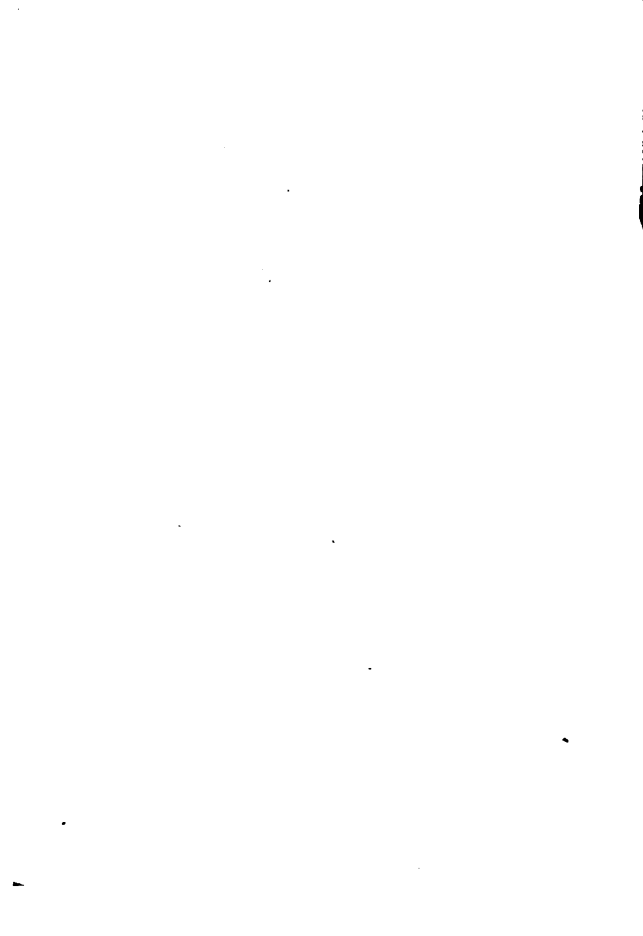
[ὅστις οὐ ζήληφ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,]

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.

ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν

ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν

τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν. 1530

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ὁ ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίπους συνημμένος πῶς ἐστὶ τῷ
Τυράνῳ. τῆς γὰρ πατρίδος ἐκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη
γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς
Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος. ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων
περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς
Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρησθὲν
αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι
τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγχώριοι, ἐξ ὧν
ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγον-
ται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ
τὴν στάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων, καὶ τὴν γενομένην

ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς τοῦπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὁ δὲ πρὸς τὸν Θησέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμασῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακῶς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἀποδείξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀπορρήτους ἔσεσθαι, καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσειν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θηβαίους ποτὲ, καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΟΥ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἅπαντα τὰ ἐν τῷ ἐτέρῳ Οἰδίποδι. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίκται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν ἐν τῷ καλουμένῳ ἱππίῳ Κολωνῷ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν ἱππίου καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὄρεωκόμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἔστιν ἐτέρῳ βεβήλῳ τόπος, αὐτόθι κάθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γάρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγελῶν ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκάθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἔστι καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν, καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγό-

μενος. ἄφατος δέ ἐστι καθόλου ἡ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι, ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἄττικῇ ἐν τῷ ἰππίῳ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῷ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότι τῷ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἄρχοντος Μίκωνος*, ὃς τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασιν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν Μούσαις, ὃς συγκαθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως:

μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγῳδίας,
καλῶς ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ ἰππίῳ Κολωνῷ τὸ δράμα κείται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνὸς ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι:

ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.
μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετᾷλῃ
διὰ τούτων:

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Εἰς Κολωνὸν ἰήμην,
οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν ἰππέων.

* OJ. 94. 3, A.C. 401.

-υεζλιμὸ ἰατηγυθ βτ ιικ κναιγοπιουδο κρη κωυλστακ ιτυδ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

- ΟΙ. ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι,
σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι 5
μείων φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί;
στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
ἢ πρὸς βεβήλοισ ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
στῆσόν με καξίδρυσον, ὡς πυθώμεθα
ἔπου ποτ' ἐσμέν. μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
ξένοι πρὸς ἀστῶν, χᾶν ἀκούσωμεν τελείν.
- ΑΝ. πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἱ
πόλιν στέφουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
χῶρος δ' ὄδ' ἱρὸς, ὡς σάφ' εἰκάσαι, βρύων
δάφνης, ἐλαίας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου
μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προῦστάλης ὁδόν. 20
- ΟΙ. κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθίσταμεν;

- ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὖ.
 ΟΙ. πᾶς γάρ τις ἤῤῥα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων. 25
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά μοι ;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἴπερ ἐστί γ' ἐξοικησίμος.
 ΑΝ. ἀλλ' ἐστὶ μὴν οἰκητός. οἶομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶν ὀρῶ.
 ΟΙ. ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον ; 30
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τι σοι λέγειν
 εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνὴρ ὄδε.
 ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπὲρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσης, οὐνεχ' ἡμῖν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φρμισαί, 35
 ΞΕ. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἔξελεθ', ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἀγνὸν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος ; τοῦ θεῶν νομίζεται ;
 ΞΕ. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός. αἱ γὰρ ἔμφοβοι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἂν εὐξαίμην κλύων ;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεώς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεφ μὲν τὸν ἰκέτην δεξαίματο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἐστὶ τοῦτο ; ΟΙ. ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρῶ.
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσης,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σήμαινε, κούκ ἀτιμος ἔκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ' ἐν ᾧ βεβήκαμεν ;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα καγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱρὸς πᾶς ὄδ' ἔστ'· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὃν δ' ἐπιστεῖβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρεισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γυῖαι
 τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιιν
 ἀρχηγὸν εἶναι, καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

60

65

70

75

80

85

- ΟΙ. ἦ γὰρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι.
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ πὶ τῷ πλήθει λόγος ;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστου βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι ;
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις ;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὀρώντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἶσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς ; ἐπεὶ περ εἰ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος.
 αὐτοῦ μὲν', οὐπερ κάφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστου δημόταις
 λέξω τάδ' ἐλθὼν. οὔδε γὰρ κρινουσί δὴ
 εἰ χρὴ σε μίμνειν, ἢ πορεύεσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος ;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ.
 ἕξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνης πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὔτε νῦν εἶδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ, 85

- Φοῖβος τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πύλλ' ἐκεῖν' ὄτ' ἐξέχρη κακὰ,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμὸν, ἢ βροντὴν τιν', ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' ἐς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρῶταισιν ὑμῖν ἀντέκυσσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων ἀοίνοισι, κἀπὶ σεμνὸν ἐζόμεν 100
 βάθρον τόδ' ἀσκέπαρον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπολλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, ἀεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτεῖρατ' ἀνδρὸς Οἰδίου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας. 110
- ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἶδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοὶ, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
- ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἔως ἂν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠϋλάβεια τῶν ποιουμένων.

- ΧΟ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120
 προσπεύθου, λεῦσσε νιν,
 προσδέρκου πανταχῇ.
 πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125
 ἂν ποτ' ἀστιβές ἄλσος ἐς
 τᾶνδ' ἀμαιομακετᾶν κορᾶν,
 ἄς τρέμομεν λέγειν,
 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφήμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζουθ',
 ὃν ἐγὼ λεύσσων περὶ πᾶν οὔπω 135
 δύναμαι τέμενος
 γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
- ΟΙ. ὄδ' ἐκείνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὀρῶ,
 τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140
 δεινὸς μὲν ὀρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν.
- ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
- ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
- ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ὧ τῆσδ' ἔφοροι χώρας. 145
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἶρπον
 καπὶ σμικροῖς μέγας ὄρμον
- ΧΟ. εἰ εἰ, ἀλαῶν ὀμμάτων 149
 ἄρα καὶ ἦσθα φντάλμιος δυσαιῶν;

- μακρᾶίων γ', ὅσ' ἐπεικάσαι. 150
 ἀλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῆδ' ἐν ἀ- 155
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιάεντι, κάθυδρος οὐ
 κρατῆρ μελιχίων ποτῶν
 ῥεύματι συντρέχει, 160
 τῶν, ξένη πάμμορ', εὐ φύλαξαι·
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ὧ πολύμοχθ' ἀλάτα; 165
 λόγον εἴ τιν' οἴσεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φῶναι· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
- ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
 ΑΝ. ὧ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρῆ μελετᾶν,
 εἴκοντας ἀ δεῖ κακούντας.
- ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δῆ.
 ΟΙ. ὧ ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ
 σοὶ πιστεύσας μεταναστάς. 175
- ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὧ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
- ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω.
 ΟΙ. ἔτι; 180
- ΧΟ. προβίβαζε, κούρα,
 πρόσω· σὺ γὰρ αἴεις.
- ΑΝ. ἔπεο μὰν, ἔπε' ὧδ' ἀμαυρῶ
 κῶλφ, πάτερ, ᾗ σ' ἄγω.
- ΧΟ. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης.

ὦ τλάμων, ὃ τι καὶ πόλις
 τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι. 185

ΟΙ. ἄγε νῦν σύ με, παῖ,
 ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἴπομεν, τὸ δ' ἀκούσαιμὲν,
 καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν. 190

ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρον
 βήματος ἔξω πόδα κλίνης.

ΟΙ. οὕτως ; ΧΟ. ἄλις, ὡς ἀκούεις.

ΟΙ. ἦ ἴσθῶ ; 195

ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
 λαῶς βραχὺς ὀκλάσας.

ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχαίᾳ
 βάσει βάσιν ἄρμοσαι,

ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.

ΑΝ. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
 προκλίνας φιλίαν ἐμάν. 200

ΟΙ. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.

ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
 αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν ;
 τίς ὁ πολύπονος ἄγει ; τίν' ἂν
 σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν ; 205

ΟΙ. ὦ ξένοι,
 ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ,

ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον ;

ΟΙ. μὴ μὴ μή μ' ἀνέρη τίς εἶμι,
 μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων. 210

ΧΟ. τί τόδ' ; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὔδα.

ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω ;

ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ

- ξένε, φώνει, πατράθεν. 215
- ΟΙ. ὦμοι ἐγὼ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν ;
- ΑΝ. λέγ', ἐπίπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ. οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
- ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαίου ἴστε τι ὄντ' ; ΧΟ. ὁσοῶ. 220
- ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος ; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν ; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ ;
- ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.
- ΧΟ. ὦ ὦ ὦ. ΟΙ. δῦσμορος. ΧΟ. ὦ ὦ.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει ; 225
- ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.
- ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις ;
- ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται
 ὦν προπάθῃ τὸ τίνειν' ἀπάτα δ' ἀπά- 230
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μή τι πέρα χρέος 235
 ἐμᾶ πόλει προσάψῃς.
- ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 πατέρα γεραὸν τόνδ' ἐμόν
 οὐκ ἀνέτλατ' ἔργων
 ἀκόντων αἰῶντες αὐδᾶν, 240
 ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἰκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτεί-
 πατρὸς ὑπὲρ τοῦμοῦ μόνου ἄντομαι, [ραθ', ἂ
 ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
 ὄμμα σὸν ὄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
 ὑμετέρου προφανεῖσα. τὸν ἄθλιον

αἰδοῦς κῦρσαι. ἐν ὑμῖν ὡς θεῶ [χάριν.
 κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδόκητον
 πρὸς σ' ὃ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
 ἢ τέκνον, ἢ λέχος, ἢ χρέος, ἢ θεός.
 οὐ γὰρ ἴδοις ἂν ἀθρῶν βροτὸν, * *
 ὅστις ἂν, εἰ θεὸς
 ἄγοι, φυγεῖν δύναιτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
 οἰκτείρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν 255
 τὰ δ' ἐκ θεῶν τρεμοντες οὐ σθένοιομεν ἂν
 φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σέ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης, ἢ τί κληδόνος καλῆς
 μάτην ρεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
 εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
 εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
 σῶζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν ;
 κᾶμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἵτινες βάθρων
 ἐκ τῶνδ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
 ὄνομα μόνον δείσαντες ; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
 σῶμ' οὐδὲ τάργα τᾶμ' ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
 πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
 εἴ σοι τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη λέγειν,
 ὦν οὐνεκ' ἐκφοβεῖ με. τοῦτ' ἐγὼ κἀλῶς
 ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν, 270
 ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὦδ' ἐγιγνόμην κακός ;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότεων ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὦδε σώσατε
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς

- μοίραις ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγεῖσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς· φυγὴν δὲ του
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰδ' οὖν 281
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὺς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κἀρα 285
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκω γὰρ ἱρὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὀνησιῶν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῆ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
 μεταξὺν τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιέ, τὰνθυμήματα
 πολλή· στ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι. τοὺς δε τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραιῖνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
- ΧΟ. πατρῶον ἄστου γῆς ἔχει· σκοπὸς δὲ νιν,
 ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
- ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300
- ΧΟ. καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.
- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
- ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἴων,
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γὰρ, ὦ γέρον, τὸ σόν 305
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεῖ βραδὺς
 ἔρπει, κλύων σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
- ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχῆς ἴκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει

- ἐμοί τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος ;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω ; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ ; 310
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη ;
 ΑΝ. γυναῖχ' ὄρω
 στείχουσαν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πῶλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἠλιοστερῆς
 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ ; 315
 ἄρ' ἔστιν ; ἄρ' οὐκ ἔστιν ; ἡ γνώμη πλανᾷ ;
 καὶ φημὶ κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.
 οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαῖδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κára.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ ;
 ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὄραν
 ὄμαιμον· αὐδῆ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
 ΙΣ. ὦ δισσα πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἠδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις 325
 εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις ; ΙΣ. ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.
 ΟΙ. τέκνον, πέφηνας ; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι
 ΟΙ. πρόσψαυσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὄμαιμον. ΙΣ. ὦ δυσάθλιοι τροφαί. 330
 ΟΙ. ἡ τῆσδε κάμου ; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἤλθες ; ΙΣ. σῆ, πάτερ, πρυμηθία.
 Ι. πότερα πόθοισι ;
 ΙΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαί πονεῖν ; 335
 ΙΣ. εἶσ' οὐπὲρ εἰσι. δεινὰ δ' ἐν κείνοισι τανῦν.

- ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς.
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' αἰεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὐδ' μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶν δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἦ μὲν ἐξ ὄτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 αἰεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἠγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· φύλαξ δέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίς ἦκεῖς μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἦκεῖς γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
- ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖης τροφήν,
 παρεῖσ' εἰάσω. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγείν καὶ λέγουσ' αὐθις πάλιν.
 ἃ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιον παῖδοιν κακὰ 365
 νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρωσ Κρέοντί τε

θρόνους ἔασθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370

νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀλιτρίας φρενὸς
εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιιν ἔρις κακῆ,
ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.

ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
τὸ κοῖλον Ἄργος βᾶς φυγὰς, προσλαμβάνει
κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
τιμῇ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.

ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχεσ' ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς 385
ᾧραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;

ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
θανόντ' ἔσεσθαι ζώντά τ', εὐσοίας χάριν. 390

ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἂν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

ΟΙ. ὅτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τῆνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνὴρ;

ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν.

ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον δε νέος πέση. 395

ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
ἦξοντα βαιοῦ κούχι μυρίου χρόνου.

ΟΙ. ὅπως τί δροῖσθ' ἄλλοτε, ἔργονεῦέ μοι, κύο

- ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς.
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστοουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' αἰεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὐδ' μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὄτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 αἰεὶ μεθ' ἡμῶν δὺσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρία
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων, δεύτερ' ἠγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατὴρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἀ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος· φύλαξ δέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην·
 νῦν δ' αὖ τίς ἦκεις μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενὴ γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
- ΙΣ. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἀπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖης τροφήν,
 παρείσ' εἴσω. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐθις πάλιν.
 ἀ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιον παῖδοιν κακὰ 365
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρωσ Κρέοντί τε

- θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίωιν ἕρις κακῆ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνεΐκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.
 ὁ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγὰς, προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον, ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
- ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχεις ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοὺς 385
 ὄραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;
- ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
 ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;
- ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζώντά τ', εὐσοίας χάριν. 390
- ΟΙ. τίς δ' ἂν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν;
- ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
- ΟΙ. ὄτ' οὐκ ἔτ' εἰμὶ, τῆνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνὴρ;
- ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν.
- ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον δε νέος πέσῃ. 395
- ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἤξοντα βαιοῦ κοῦχλὶ μυρίου χρόνον.
- ΟΙ. ὅπως τί δόμισσ' ἄγαταρο; ἐρημνέε μοι, κύο

- ΙΣ. ὣς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ ἔμβαίνης ὄρων. 400
 ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου ;
 ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς.
 ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμη μάθοι.
 ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι μῆδ' ἴν' ἂν σαντοῦ κρατῆς. 405
 ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει ;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔᾱ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
 ΙΣ. ἔσται πότε ἄρα τοῦτο Καδμείοις βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, ξυναλλαγῆς ; 410
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἔ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον ;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ ;
 ΙΣ. ὣς φασιν οἱ μολόντες ἐς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε ;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἄξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. κἄθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα ;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγὼ, φέρω δ' ὁμῶς. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφι μήτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
 ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ
 ὡς οὔτ' ἂν ὅς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν, οὔτ' ἂν οὐξεληλυθῶς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἷ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὔτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν· ἀλλ' ἀνάστατος

αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγὰς. 430
 εἵποισ ἂν ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμὸς, ἦδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν'
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἦδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κἀμάνθανον τῶν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνικ' ἦδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρὸς, γῶ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ.
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιον, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν'
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὄνησις ἦξει. τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων, συννοῶν τε τὰξ ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἀμοὶ Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστῆρα, κεῖ τις ἄλλός ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιείσθαι, τῆδε τῆ πόλει μέγαν
 σωτῆρ' ἀρείσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόνους. 460

- ΧΟ. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
αὐτός τε παῖδες θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
σωτήρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- ΟΙ. ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
- ΧΟ. τοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἅς
τὸ πρῶτον ἴκου, καὶ κατάστεψον πέδον.
- ΟΙ. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- ΧΟ. πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς
κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὀσίων χειρῶν θιγῶν. 470
- ΟΙ. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- ΧΟ. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ·
- ΧΟ. οἶδς νεαλοῦς νεσπόκῳ μαλλῶ βαλῶν. 475
- ΟΙ. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή·
- ΧΟ. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
- ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
- ΧΟ. τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.
- ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
- ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ.
- ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;
- ΧΟ. τρὶς ἐννὲ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
τιθεῖς ἐλαίας, τάσδ' ἐπέυχεσθαι λιτάς.
- ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485
- ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
στέρνων δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον,
αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς, κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν.
ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταυτὰ σοι 490
δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταῖην ἐγώ·
ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.

- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
- ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδωτά. λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν.
 σφῶν δ' ἀτέρα μολούσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τὰδ' ἐκτίνουσαν, ἦν εὖνους παρῆ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑψηγητοῦ δίχα.
- ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆ' σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
- ΧΟ. τοῦκείθεν ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ' ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' ἴσχεις, ἔστ' ἔποικος, δε φράσει.
- ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε. τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.
- ΧΟ. δεῖνόν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξεῖν',
 ἐπεγείρειν· 510
 ὁμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι.
- ΟΙ. τί τοῦτο;
- ΧΟ. τὰς δεῖλαιάς ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, ᾗ ξυνέστας.
- ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξεῖς 515
 τὰς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ.
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
 χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκούσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πείθου· καὶγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήζεις. 520
- ΟΙ. ἦνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἦνεγκον ἐκὼν μὲν,
 θεὸς ἴστω,

τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;

ΟΙ. κακῆ μ' εὐνῆ πόλις οὐδὲν ἴδριν
γάμων ἐνέδησεν ἄτα. 525

ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω;

ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν.
ὦ ξεῖν'· αὐται δὲ δὴ ἐξ ἐμοῦ μὲν 530

ΧΟ. πῶς φῆς;

ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα

ΧΟ. ὦ Ζεῦ.

ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.

ΧΟ. αὐται γὰρ ἀπόγονοι τεαί;

ΟΙ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί. 535

ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.

ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἄλυστ' ἔχειν.

ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, δὲ μήποτ' ἐγὼ ταλαιάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελεύσθαι.

ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνην

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;

ΧΟ. πατρός;

ΟΙ. παπαί, δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσφ νόσον.

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι.

ΧΟ. τί γάρ;

ΟΙ. ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἀλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὄλεσα·
νόμφ δὲ καθαρὸς, αἰδρις ἐς τόδ' ἦλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἀναξ ὄδ' ἡμῖν Διγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὀμφὴν σὴν ἐφ' ἀσταλῆ πάρα. 550

- ΘΗ. πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἵματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
 ἔγνωκά σ', ὧ παῖ Λαίου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
 σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κἀρα 555
 δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτὸς τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
 δίδασκε. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιμ' ἔχῃς 560
 λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ.
 ὅς οἶδα καὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος,
 ὥσπερ σὺ, χῶς τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
 ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κἀρα,
 ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν' ἐπεὶ
 ἔξειδ' ἀνὴρ ὢν χῶτι τῆς ἐς ἄυριον
 οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
- ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρήκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570
 σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, κἀφ' ὅτου πατρὸς γγγῶς
 καὶ γῆς ὁποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
 ὥστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 εἰπεῖν ἃ χρήζω, χῶ λόγος διέρχεται.
- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν δίδασχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- ΟΙ. δώσων ἰκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή.
- ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἤκειν φέρων;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποίῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

- ΟΙ. όταν θάνω ἄγω καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
- ΘΗ. τὰ λοισθί' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λήστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαυτεῖ χάριν.
- ΟΙ. ἴρα γε μὴν' οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγὼν ὄδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων, ἢ μού λέγεις ;
- ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάσουσί με.
- ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλοντάς γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
- ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
- ΟΙ. όταν μάθης μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
- ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς ;
- ΟΙ. οὐ δῆτ'· ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
- ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρώπον νοσεῖς ;
- ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπῆλάθην
πρὸς τῶν ἐμαντοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνον.
- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίαιθ', ὅστ' οἰκεῖν δίχα ;
- ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
- ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων ;
- ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι χθονί. 605
- ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κάκεινων πικρά ;
- ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίγνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταυτὸν οὐποτ' οὐτ' ἐν ἀνδράσιω

φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεταί καυθίς φίλα. 615

καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐημερεῖ
 καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰῶν,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιῶματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620

ἴν' οὐμὸς εὐδῶν καὶ κεκρυμμένος νέκυσ
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἶμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χῶ Διὸς Φοῖβος σαφής.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἕα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625

πιστὸν φυλάσσω· κοῦποτ' Οἰδίπου ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.

ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῆ τῆδ' ὄδ' ἀνὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630

ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ
 τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἢ δορυξένος
 κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰὲν ἔστιν ἔστία ;
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635

ἀγῶ σεβισθεῖς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπολιν κατοικιῶ.
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μέμνεις, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα
 τόδ' ἠδὺ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
 κρίναντί χρῆσθαι. τῆδε γὰρ ξυνοίσουμαι.

ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εἶδ'.

ΘΗ. τί δῆτα χρήξεις ; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς ;

- ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
- ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις;
 ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
 ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἂ χρῆ με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς
 ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπεῖλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αἰτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεῖ δειν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.
 θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε· 665
 ὁμως δὲ κάμου μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
- ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γῆς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
 ἂ λίγεια μινύρεται 670
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν

- χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμώνων· ἴν' ὁ βακχίωτας
 αἰὲ Διόνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 675
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ αἰὲ
 νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι
 κρῆναι μινύθουσιν 680
 Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἡματι
 ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ ξύν ὄμβρῳ 690
 στερνοῦχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδ' ἅ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
 ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω,
 οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλα Δωριδί νάσῳ Πέλοπος πρόποτε
 βλαστὸν 695
 φύτευμ' ἀχείρητον αὐτόποιον,
 ἐγχείων φόβημα δαΐων,
 ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χώρα, 700
 γλαυκᾶς παιδοτοόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις οὔθ' ἀβὸς οὔτε γῆρα
 σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὄρων
 κύκλος

- λεύσσει νιν Μορίου Διὸς 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθάνα.
 ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾶδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς αὔχημα
 μέγιστον,
 εὖιππον, εὖπωλον, εὐθάλασσον. 711
 ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν ἐς
 τόδ' εἶσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστήρα χαλινὸν
 πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς. 715
 ἃ δ' εὐήρητος ἔκπαυλ' ἄλια χερσὶ παραπτομένα
 πλάτα
 θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρήδων ἀκόλουθος.
- ΑΝ. ὦ πλείστ' ἐπαίνοισι εὐλογούμενον πέδον, 720
 νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν;
- ΑΝ. ἄσσον ἔρχεται
 Κρέων ὄδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
- ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνοιτ' ἂν ἦδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725
- ΧΟ. θάρσει, παρέσται. καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.
- ΚΡ. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
 ὀρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
 δν μῆτ' ὀκνεῖτε μῆτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
 γέρων μὲν εἶμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσαν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735

πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο
πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἤκέ μοι γένοι
τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' ἐς πλείστον πόλεως.

ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740

ἰκοῦ πρὸς οἶκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
καλεῖ δικαίως· ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγὼ,
ὄσπερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ἄρῶν σε τὸν δύστηνον, ὄντα μὲν ξέρον, 745

ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπῃ προσπόλου μῆας
βιοστερῇ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κᾶρα 750

πτωχῷ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.

ἴρ' ἄθλιον τοῦνεῖδος, ὦ τάλας ἐγὼ,
ᾠνείδισ' ἐς σὲ κἀμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος ;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τὰμφανῆ κρύπτειν, σύ νυν 755

πρὸς θεῶν πατρώων, Οἰδίπους, πεισθεῖς ἐμοῖ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρώους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπών· ἐπαξία γάρ. ἢ δ' οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἂν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760

ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπῃ παντὸς ἂν φέρων

λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ κἀμὲ δεύτερον θέλεις
ελεῖν, ἐν οἷς μάλιστ' ἂν ἀλγοίην ἀλούς ;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦ μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,

οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
 ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη μεστός ἦν θυμούμενος,
 καὶ τὸν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκὺ,
 τότε ἔξεώθεις καξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότε ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὖθις ἠνίκ' εἰσορᾶς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνον τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾶ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὕτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν, 775
 ὥσπερ τις εἶ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν ληΐζοις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἠδονῆς τύχοις ; 780
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 λόγῳ μὲν ἐσθλὰ, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἵν' ἐς δόμους ἄγῃς,
 ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πόλις δέ σοι 785
 κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός·
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων αἰεῖ·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790
 ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ ;
 πολλῶ γ', ὅσπερ καὶ σαφεστέρων κλύω
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
 κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
 ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·

ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἂν κακῶς
οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.

- ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σά
ἢ σ' ἐς τὰ σαντοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ ; 800
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἐστ' ἠδιστον, εἰ σὺ μῆτ' ἐμὲ
πείθειν οἶός τ' εἰ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
- ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γῆρα τρέφει ; 805
- ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
- ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- ΚΡ. οὐ δῆθ', ὄφ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810
- ΟΙ. ἀπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
φύλασσο' ἐφορμῶν ἔνθα χρή ναίειν ἐμέ.
- ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὅς γινώσκει φίλους
οἱ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.
- ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία ; 815
- ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κᾶνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει.
- ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις ;
- ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοὶ τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
- ΟΙ. ὦμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμώζειν τάδε. 820
- ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου ;
- ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ χρόνου.
- ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσεται ; ἦ προδώσετε,
κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός ;
- ΧΟ. χάρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
δίκαια πρᾶσσεις οὔθ' ἄ πρόσθεν εἴργασαι. 825
- ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται.

- ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν;
- ΧΟ. τί δρᾶς, ξένη;
- ΚΡ. οὐχ ἀψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
- ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.
- ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια;
- ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
- ΟΙ. ἰὼ πόλις.
- ΧΟ. τί δρᾶς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' ἐς
βάσανον εἰ χερῶν. 835
- ΚΡ. εἴργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὐ τάδε γε μωμένου.
- ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
- ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ;
- ΧΟ. μέβες χεροῖν
τὴν παῖδα θᾶσσον.
- ΚΡ. μὴ 'πίτασσ' ἂ μὴ κρατεῖς.
- ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἔγωγ' ὀδοιπορεῖν. 840
- ΧΟ. προβᾶθ' ὦδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.
πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμὰ, σθένει.
προβᾶθ' ὦδέ μοι.
- ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι. 844
- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἰ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι.
- ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένος.
- ΚΡ. οὐκ ἄξεθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
- ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοιον γε μὴ σκήπτρου ἐτι
ὀδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ μκᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
ταχθεῖς τὰδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὄμως,
νίκα. χρόνῳ γὰρ, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει τάδε,
ὀθούνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δρᾶς οὔτε πρόσθεν εἰργύσω βία φίλων,

ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' αἰεὶ λυμáινεται. 855

ζΟ. ἐπίσχεσ αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψάυειν λέγω.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἔστερημένος.

ΚΡ. καὶ μείζον ἄρα ρύσιον πόλει τάχα
θήσεις; ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦταιν μόναιν.

ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; 860

ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.

ΧΟ. δεινὸν λέγεις.

ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται,

ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.

ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδὲς, ἢ σὺ γὰρ ψάυσεις ἐμοῦ;

ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν.

ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες

θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρῆς ἔτι,

865

ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας

πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βία.

τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν

ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον

τοιούτον οἶον κἀμὲ γηράναι ποτέ.

870

ΚΡ. ὀρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;

ΟΙ. ὀρῶσι κἀμὲ καὶ σέ, καὶ φρονούσ' ὅτι

ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.

ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμὸν, ἀλλ' ἄξω βία

κεῖ μούνοσ εἶμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς.

875

ΟΙ. ἰὼ τάλας.

ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ

τάδε δοκεῖσ τελεῖν.

ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκ ἔτι νεμῶ πόλιν.

ΚΡ. τοῖσ τοι δικαίοισ χῶ βραχὺς νικᾶ μέγαν.

880

ΟΙ. ἀκούεθ' οἶα φθέγγεται;

ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ.

• • • • •

- ΚΡ. Ζεὺς ταῦτ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὐδ'
 ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ' ; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεῶς, ἰὼ γῆς πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ'· ἐπεὶ πέραν 885
 περῶσ' οἶδε δῆ.
 ΘΗ. τίς ποθ' ἦ βοή ; τί τοῦργον ; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
 βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίφ θεῶ
 τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν
 οὐ χάριν δεῦρ' ἤξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός.
 ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου, 891
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας ; λέγε.
 ΟΙ. Κρέων ὄδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895
 ΘΗ. πῶς εἶπας ; ΟΙ. οἶά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
 ΘΗ. οὐκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τοῦσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἀνιππον ἰππότην τε θυμάτων ἀπο
 σπεύδειν ἀπο ῥυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.
 ἴθ', ὡς ἀνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγὼ,
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἧς ὄδ' ἀξίος, 905
 ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
 νῦν δ' οὔσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,
 τοῦτοισι κούκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χάρις, πρὶν ἂν
 κείνας ἐναργεῖς δεῦρὸ μοι στήσης ἄγων' 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὐτ' ἐμοῦ καταξίως

οὐθ' ὦν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,
 ὅστις δίκαι' ἀσκούσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραινοῦσαν οὐδὲν, εἴτ' ἀφείς
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπεσπεσὼν 915

ἄγεις θ' ἂ χρῆζεις καὶ πασίστασαι βία.
 καὶ μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι, κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι αε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920

οὐδ' ἂν σ' ἐπαιέσειαν, εἰ πυθοίατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτῆρια.

οὐκουν ἔγωγ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραινοντός, ὅστις ἦν, χθονός,
 οὐθ' εἶλκον οὐτ' ἂν ἤγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.

σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν ἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν.
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινὰ,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κοῦχ ἐκῶν· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῶ θ' ὁμοίως κάπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

ΧΟ. ὄρας ἴν' ἤκεις, ὦ ξέν' ; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἰ
 φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.

ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἄνανδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
 ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
 τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γιγνώσκων δ' ὅτι
 οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι

- ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἔμοῦ τρέφειν βία.
 ἦδη δ' ὀθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
 κἀναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὄψα γάμοι
 ξυρόντες ἠύρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων. 945
 τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
 ἐγὼ ξυηῆδη χθόνιον ὄνθ', δε οὐκ ἔα
 τοιούσδ' ἀλήτας τῆδ' ὀμοῦ ναίειν πόλει·
 φῖ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
 καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
 αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρῆτο καὶ τῶμῳ γένοι·
 ἀνθ' ὧν πεπονθῶς ἠξίουν τὰδ' ἀντιδρῶν.
 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
 θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἀπτεται. 955
 πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
 ἐρημία με, καὶ δίκαι' ὁμῶς λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὁμῶς,
 καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρῶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
 πότερον ἔμοῦ γέροντός, ἢ σαυτοῦ, τότε ;
 ὅστις φόνους σοὶ καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἄς ἐγὼ τάλας
 ἦνεγκον ἄκων. θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
 τάχ' ἂν τι μηνίουσιν ἐς γένος πάλαι. 965
 ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροισ ἔμοι
 ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
 τὰδ' εἰς ἑμαυτὸν τοὺς ἑμούς θ' ἠμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησιμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
 πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίξοις ἔμοι,
 δε οὔτε βλάστας πῶ γενεθλίους πατρός,
 οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ ;

εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὥς ἐγὼ φάνην,
 ἐς χεῖρας ἤλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
 μηδὲν ξυνιείς ὧν ἔδρων εἰς οὖς τ' ἔδρων,
 πῶς ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
 μητρὸς δέ, τλήμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
 οὔσης ὁμιίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
 οἴους ἐρῶ τάχ'; οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
 σοῦ γ' ἐς τόδ' ἐξεληθόντος ἀνόσιον στόμα.
 ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδὸτ' οὐκ εἰδυῖα· καὶ τεκοῦσά με
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἄλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμέ 985
 κείνην τε ταῦτα δυστομείν· ἐγὼ δέ νιν
 ἄκων ἔγημα, φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
 ἄλλ' οὐ γὰρ οὐτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὐθ' οὐδ' αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
 φόρους πατρός· ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
 ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτείνει παραστὰς, πότερα πυνθάνοι ἂν, εἰ
 πάτηρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
 δοκῶ μὲν, εἶπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
 τίνοι' ἂν, οὐδὲ τοῦδικον περιβλέποις.
 τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακὰ,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἄλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὥς κατῴκηται καλῶς·

- καὶ θ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὀθοῦνεκ' εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἦδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμέ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβῶν.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἰκνῶμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγούς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἦδε φρουρεῖται πόλις.
- ΧΘ. ὁ ξείνος, ὄναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανῶλεις, ἄξια δ' ἀμυναθῆναι. 1015
- ΘΗ. ἄλλοι λόγων· ὡς οἱ μὲν ἐξηρηπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
- ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῶ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν ;
- ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
 τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξῃς ἐμοί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν.
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χῶρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γνώθι δ' ὡς ἔχων ἔχει, 1025
 καὶ σ' εἶλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλφ
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
 κοῦκ ἄλλον ἔξεις ἐς τὰδ'· ὡς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν
 ἦκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὄτῳ σὺ πιστὸς ὧν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀβρῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἧ μάτην τανῦν τε σοὶ
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ ; 1035

- ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὧν ἐρεῖς ἐμοί·
οἴκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἅ χρῆ ποιεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπέλκει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
ἔκηλος αὐτοῦ μέμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
ἦν μὴ θάνω ἄγ' πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
- ΧΟ. εἶην ὅθι δαΐων
ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ 1045
τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
μίξουσιν, ἧ πρὸς Πυθείαις,
ἧ λαμπάσιν ἀκταῖς,
οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθνοῦνται τέλη 1050
θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
κλῆς ἐπὶ γλώσσο βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
ἔνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
Θησεά καὶ τὰς διστόλους 1055
ἀδμητὰς ἀδελφὰς
αὐταρκεῖ τάχ' ἐμίξειν βοᾷ
τούσδ' ἀνὰ χώρους·
ἧ που τὸν ἐφέσπερον
πέτρας νιφάδος πελώσ' 1060
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
πώλοισιν, ἧ ῥιμφαρμάτοις
φεύγοντες ἀμίλλαις.
ἀλώσεται· δεινὸς δ' προσχώρων Ἄρης, 1065
δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
πῆς γὰρ ἀστράπτει χαλινὸς, πᾶσα δ' ὀρμᾶται κατὰ
ἀμπυκτῆρια * * *

- ἄμβασις, οἳ τὰν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαῖόσχορον
 ῥέας φίλον υἷόν.
 ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσ';
 ὥς προμνᾶται τί μοι
 γνώμα, τάχ' ἐνδώσειν 1075
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς αὐ-
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ' [θαίμων πάθη.
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἰὼ πάνταρχε θεῶν,
 παντόπτα Ζεῦ, πόροις
 γὰς τᾶσδε δαμούχοις 1086
 σθένει ἴπικεῖφ τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων στέργω διπλᾶς ἀρωγὰς
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095
 ὦ ξεῖν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
 ὡς ψευδόμαντις. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τάσδ' ἄσσον αὐθις ὧδε προσπολουμένας.
 ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας;
 ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
 δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ πάρεστον;
 ΑΝ. αἶδε γὰρ χεῖρες

Θησέως ἔσωσαν φίλτάτων τ' ὀπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ, καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105

ΑΝ. αἰτεῖς ἃ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ἄστον; ΑΝ. αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110

θανῶν ἂν εἶην σφῶν παρεστῶσαι ἐμοί.

ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον,

ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κάναπαύσατον

τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.

καὶ μοι τὰπραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ

ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος. 1116

ΑΝ. ὄθ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,

καὶ σοὶ τε τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς

τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι

τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην.

σὺ γὰρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.

καὶ σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,

αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125

μόνοις παρ' ὑμῖν ἠῦρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπικρῆς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.

εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.

καὶ μοι χέρ', ὦναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς 1130

ψαύσω φιλήσω θ', ἧ θέμις, τὸ σὺν κᾶρα.

καίτοι τί φωνῶ; πῶς σ' ἂν ἄθλιος γεγῶς

θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρὸς, ᾧ τίς οὐκ ἔτι

- κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἑάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἶόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
 σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαίρε καὶ τὰ λοιπά μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.
- ΘΗ. οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ'. ὦν γὰρ ὄμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
 οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
 χῶπως μὲν ἄγων ἠρέθη τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἃ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνῶν;
 λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
 στεῖχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἀξίος δὲ θαυμάσαι.
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεόν.
- ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; δίδασκέ με,
 ὡς μὴ εἰδότη' αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155
- ΘΗ. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιον
 οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ, προσπεσόντα πως
 βωμῆ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
 θύων ἔκυρον, ἠνίχ' ὠρμώνην ἐγώ.
- ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῆζοντα τῷ θακῆματι; 1160
- ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἓν. σοῦ γὰρ, ὡς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλεων.
- ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
- ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'

αίτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165

ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν ;

ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενης
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.

ΟΙ. ὦ φίλτατε, σχῆς οὐπερ εἶ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι ;

ΟΙ. μή μου δεηθῆς. 1170

ΘΗ. πράγματος ποίου ; λέγε.

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστίν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι ;

ΟΙ. παῖς οὐμός, ὄναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗ. τί δ' ; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἢ μὴ
χρήζεις ; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν ; 1175

ΟΙ. ἔχθιστον, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλης τάδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μή σοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεῖ νέα παραίνεσσω.
τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἃ βούλεται·
καὶ νῶν ὑπείκει τὸν κασίγνητον μολεῖν.

οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμησ, ἢ μή σοι ξυμφέροντα λέξεται.

λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη ; τά τοι κακῶσ
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190

θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κυκῶσ.

ἀλλ' ἔασον. εἰσὶ χατέροις γοναὶ κακαὶ

καὶ θυμός ὄξυς, ἀλλὰ νουθετούμενοι

φίλων ἐπφδαῖσ ἐξεπάδονται φύσιν.

- σὺ δ' εἰς ἐκεῖνά, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
 πατρῶα καὶ μητρῶα πῆμαθ' ἀπαθες,
 κὰν κείνα λεύσσης, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακῆ προσγίγνεται.
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμήματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἶκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήσουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίθειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἠδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἶπερ κείνος ᾧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
- ΘΗ. ἀπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ᾧ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ᾧ
 σῶς ἴσθ', ἐάν περ καμέ τις σώζῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους
 χρήζει τοῦ μετρίου παρῆς
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσω
 ἐν ἐμοὶ κατὰδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακρὰι 1215
 ἀμέραι κατέθεντο δὴ
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρ-
 ποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,
 ὅταν τις ἐς πλεόν πέσῃ
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 Ἄϊδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.
 μὴ φῦναι τὸν ἀπαντα νι- 1225
 κᾶ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῆ,

βῆναι κείθεν ὄθεν περ ἦκει
 πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
 ὡς εὐτ' ἂν τὸ νέον παρῆ
 κούφας ἀφροσύνας φέρον, 1230
 τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔ-
 ξω, τίς οὐ καμάτων ἔνι ;

φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι,
 καὶ φθόνος· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατῆς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

ἐν ᾧ τλάμων ὄδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240
 ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατάκρας

δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰεὶ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμῶν, 1245
 αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖν',
 αἰ δὲ νυχιάν ἀπὸ ῥιπῶν.

ΑΝ. καὶ μὴν ὄδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μούνοσ, ᾧ πάτερ, δι' ὄμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὠδ' ὀδοιοπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος ;

ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὄδε.

ΠΟ. οἴμοι, τί δράσω ; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρῦσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων 1255
 πατρὸς γέροντος ; ὄν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 ξὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον

- ἐσθῆτι σὺν τοιᾶδε, τῆς ὀ δυσφιλῆς
 γέρων γέροντι συγκατῶκηκεν πίνος
 πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1260
 κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσεται·
 ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτῆρια
 ἀγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
 ταῖς σαῖσιν ἤκει· τὰμὰ μὴ ἔξ ἄλλων πύθη.
 ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Διδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοὶ, πάτερ,
 παρασταθῆτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἄκη μὲν ἐστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
 τί σιγᾶς ;
 φῶνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
 οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν ; ἀλλ' ἀτιμάσας
 πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἄ μνηνίεις φράσας ;
 ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες, 1275
 πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρός
 τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα,
 ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
 οὕτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
- ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρει. 1280
 τὰ πολλὰ γὰρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
 ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεί σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὄδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὀ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
 λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ.

καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρός κυρεῖν ἐμοί. 1290
 ἃ δ' ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλαμαι φυνγάς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὔνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γονῇ πεφυκῶς ἠξίουν γερατιέρα·
 ἀνθ' ὧν μ' Ἐτεοκλῆς, ὧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ὧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα καπὸ μάντεων ταύτῃ κλύων. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
 λαβὼν Ἀδραστον πενθερὸν, ξυνωμότας
 ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
 ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,
 ἢ τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτός τ' ἐμαντοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν ξὺν ἐπτὰ τάξεσι ξὺν ἐπτὰ τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδῖον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
 οἷος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγῶς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῆ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστρῳ δηώσειν πυρὶ·

- ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἄρκας ὄρνυται, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρός λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σὸς, κεῖ μὴ σὸς, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σὸς γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον εἰς Θήβας στρατόν. 1325
 οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἰκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῆ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων,
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σὺ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κἀγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὃ τάλας ἐγὼ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὄν, εἰ σὺ τῆμῃ ξυμπαραστήσει φρενὶ, 1340
 βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἔμαντόν, κείνον ἐκβαλὼν βία.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνηέλωντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345
- ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὁποῖα ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
 μὴ τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεὺς, δικαίων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους, 1350

οὐτ' ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθετο·
 νῦν δ' ἀξιοθεῖς εἰσι κακούσας γ' ἐμοῦ
 τοιαῦθ' ἅ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον.
 ὅς γ', ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
 ἅ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
 κᾶθηκας ἀπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἃς νῦν δακρῦεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
 ταῦτῳ βεβηκῶς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 οὐ κλαυστὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα 1360
 τάδ', ὅσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,
 σὺ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
 εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῷ τροφούς 1365
 τὰς παῖδας, ἧ τὰν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
 νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσώζουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, ἐς τὸ συμπονεῖν·
 ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί πω 1370
 ὡς αὐτίκ', εἶπερ οἶδε κινουῦνται λόχοι
 πρὸς ἄστυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
 κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
 πεσεῖ μιανθεῖς χῶ ξύναιμος ἐξ ἴσου.
 τοιάσδ' ἀρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀγκαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
 καὶ μὴ 'ξατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἐφύτην. αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγάρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους 1380
 κρατοῦσιν, εἶπερ ἐστὶν ἡ παλαιφάτος

- Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἀράς,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
 1385
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξελέλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίση,
 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κάξ' ἀγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαυτοῦ θ' ἄμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους
 1395
 τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.
- ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνηδόμαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
- ΗΙΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγῶ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τι
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῆδε συγκῦρσαι τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
 1405
 τὰ σκληρὰ πατρός κλύετε τοῦδ' ἀρωμένον,
 μή τοί με πρὸς θεῶν σφῶ γ', εἴαν αἱ τοῦδ' ἀραι
 πατρός τελῶνται, καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νύστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε καὶ κτερίσμασιν.
 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα

ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναι τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλτάτη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε. πῶς γὰρ αὖθις ἂν πάλιν
στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὄρας τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὄρθον ἐκφέρει
μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρὸς, οἳ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεᾶ λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
πρὸς ταῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων.
σφῶν δ' εὐ διδοίῃ Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον.
μέθεσθε δ' ἦδη, χαίρετόν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΟ. μή τοί μ' ὀδύρου.

ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
ἐς προὔπτον Ἄϊδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440

ΠΟ. εἰ χρή, θανούμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.

ΠΟ. μὴ πείθ' ἂ μὴ δεῖ.

- ΑΝ. δυστάλαινά τάρ' ἐγώ,
εἴ σου στερηθῶ.
- ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῆδε φῦναι χάτέρα. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν. 1445
ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἤλθέ μοι
νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἄλαοῦ ξένου,
εἴ τι μοῖρα μὴ κιγχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὄρᾳ ὄρᾳ πάντ' αἰεὶ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἔτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμᾶρ αὐθις αὐξῶν ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
- ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτίκ' ἄξεται 1460
βροντῆ πρὸς Ἄϊδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
- ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὅδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
ἔπηξα θυμόν. ὀρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ' οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾶ ποτ' οὐδ' ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίον τελευτῆ, κοῦκ ἔτ' ἔστ' ἀποστροφῆ.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν 1475
ἄνακτα χώρας τῆσδέ τις πορεύσατω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδοὺ μάλ' αὐθις ἀμφίσταται

διαπρύσιος ὄτοβος.

ἴλαος, ὦ δαίμων, ἴλαος, εἴ τι γὰρ 1480

ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγές φέρων.

ἐναισίον δὲ συντύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδών,
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως.

Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ. 1485

ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,
κιχήσεται μοι καὶ κατορθούντος φρένα ;

ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦσαι φρενί ;

ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἤπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ', * * * * *

εἴτ' ἄκρον ἐπὶ γύαλον

ἐναλίῳ Ποσειδωνίῳ θεῷ

βούθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ.

1495

ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ

δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν.

σπεῦσον, αἴισσ', ὦναξ.

ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος, 1500

σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου ;

μή τις Διὸς κεραυνὸς, ἢ τις ὀμβρία

χάλαζ' ἐπιρράξασα ; πάντα γὰρ θεοῦ

τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.

ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προῦφάνης, καὶ σοὶ θεῶν 1505

τύχην τίς ἐσθλήν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.

ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ ;

ΟΙ. ῥοπή βίου μοι. καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.

ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κείσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ ; 1510

ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.

- ΘΗ. πῶς εἶπαί, ὦ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε ;
- ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς, τὰ πολλὰ τε
στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικίτου βέλῃ. 1515
- ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὀρώ
κὺ ψευδόφημα. χῶ τι χρῆ ποιεῖν λέγε.
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
γῆρως ἄλυπα τῆδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὐ με χρῆ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινὶ,
μήθ' οὐδέ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὄδε
δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων αἰεὶ τιθῆ. 1525
ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ,
αὐτὸς μαθήσει, κείσ' ὅταν μόλῃς μόνος·
ὡς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὁμως.
ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν ἐς τέλος 1530
τοῦ ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
σήμειν· ὃ δ' αἰεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
χοῦτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
κἂν εὖ τις οἰκῆ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὄψῃ δ' εἰσορῶσ', ὅταν
τὰ θεῖ' ἀφείς τις ἐς τὸ μαίνεσθαι τραπῆ·
ὃ μὴ σὺ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
τὰ μὲν ταιαῦτ' οὖν εἰδὸτ' ἐκδιδάσκομεν.
χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρὸν, 1540
στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
ὦ παῖδες, ὧδ' ἔπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμῶν
σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί.

- χωρείτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐάτέ με
 αὐτὸν τὸν ἱρὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῆδ', ὦδε, τῆδε βᾶτε. τῆδε γάρ μ' ἄγει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἧ τε νερτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμὸν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1545
- ἦδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Ἄιδην. ἀλλὰ, φίλτατε ξένων,
 αὐτός τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοί τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς αἰεί. 1555
- ΣΟ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σέ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ,
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι, 1560
 ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαριαχει
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρφ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων,
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὔξει.
 ὦ χθόνιαί θεαί, σῶμά τ' ἀνικάτου 1568
 θηρὸς, ὃν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυξέστοις 1570
 εὐνᾶσθαι κνυζεῖσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Ἄϊδα
 λόγος αἰὲν ἔχει·
 ὃν, ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι 1575

ὀρμωμένῳ νερτέρας
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας.
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓ. ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἀ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τᾶργ' οὐδ' ἦν ἐκεῖ.

ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος ;

ΑΓ. ὡς λελοιπότα
 κείνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο.

ΧΟ. πῶς ; ἄρα θεία κάπῳνῳ τάλας τύχη ; 1585

ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθανμάσαι πρέπον.
 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἔξοισθ', ὑψηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος· 1590
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν

χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,

ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,

κοίλου πέλας κρατῆρος, οὐ τὰ Θησέως

Περίθου τε κείται πίστ' αἰεὶ ξυνηήματα·

ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595

κοίλης τ' ἀχέρδου κάπῳ λαῖνου τάφου,

καθέζετ'· εἶτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.

καῖπειτ' αὔσας παῖδας ἠνώγει ῥντῶν

ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά καὶ χοάς ποθεν·

τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος ἐς προσόψιον 1600

πάγον μολούσα τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ

ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν

ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ἢ νομίζεται.

ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν

κοῦκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο, 1605

κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι
 ῥίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίσταν
 στέρνων ἀραγμούς οὐδὲ παμμήκεις γόους. 1610
 ὁ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμὰ, κοῦκ ἔτι
 τὴν δυσπόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα. 1616
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὄτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητῶμεναι
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λύγδην ἔκλαιον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
 ἦν μὲν σιωπῆ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης· τινὸς
 θῶῤῥξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στήσαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. 1625
 καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός·
 ὦ οὔτος οὔτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὁ δ' ὡς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῶδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκῶν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς αἰεὶ. 1635
 ὁ δ', ὡς ἀνήρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα

κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει,
 ὦ παῖδε, τλάσα χρῆ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἄ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὤμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες, ἐξαπειδομεν
 τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὡς δεινοῦ τινὸς
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνισχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν, οὐδὲ σὺν χρόνῳ,
 ὀρώμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνούνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτῳ λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖω κείνος ὄλετ' οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
 οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπὸς, ἢ τὸ νερτέρων
 εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλάμπητον βάθρον.
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμην οἴσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΘ. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

- ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἑκάς. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὄρμωμένας.
- ΑΝ. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς ἔμφυτον
ἄλαστον αἶμα δυσμόροιον στενάζειν,
ῥῆτινι τὸν πολὺν
ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἶχομεν,
ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
ἰδόντε καὶ παθούσα.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
- ΧΟ. βέβηκεν;
- ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
τί γὰρ, ὅτῳ μῆτ' Ἄρης 1680
μῆτε πόντος ἀντέκυσεν,
ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
ἐν ἀφανεῖ τιμὴ μόρῳ φερόμενον.
τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία
νῦξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
πῶς γὰρ ἢ τιν' ἀπίαν γᾶν 1685
ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
δύσοιστον ἔξομεν τροφάν;
- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόνιος
'Αἴδας ἔλοι πατρὶ 1690
τάλαιναν· ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός.
- ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον.
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
καὶ γὰρ δ' μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον·
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700

ὦ τὸν αἰεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
οὐδὲ γὰρ ὦν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσης.

ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. ἔπραξεν οἶον ἤθελεν.

ΧΟ. τὸ ποῖον; 1705

ΑΝ. ἄς ἔχρηξε γᾶς ἐπὶ ξένας
ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυτον.
ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω
πῶς με χρῆ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος.

1710

• • • • •
ἔρημος ἔθανες ὠδέ μοι.

ΙΣ. ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
• • • • •

ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, τὰς πατρὸς ὠδ' ἐρήμας;

ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720

τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγητε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς.

ΑΝ. πάλιν, φίλα, συθῶμεν. 1725

ΙΣ. ὡς τί ρέξομεν;

ΑΝ. ἕμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;

ΑΝ. τὰν χθόνιον ἐστίαν ἰδεῖν

ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρὸς, τάλαινα' ἐγώ.

ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστί; μῶν

οὐχ ὀρᾶς; 1730

ΑΝ. τί τόδ' ἐπέπληξας;

ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὐθις;

ΙΣ. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.

- AN. ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.
 ΙΣ. αἰαῖ, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'
 αὐθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος 1735
 αἰῶνα τλάμον' ἔξω;
 ΧΟ. φίλαι, τρέσητε μηδέν.
 AN. ἀλλὰ ποῖ φύγω;
 ΧΟ. καὶ πάρος ἀπέφυγε AN. τί;
 ΧΟ. τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. 1740
 AN. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς;
 AN. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
 οὐκ ἔχω.
 ΧΟ. μηδέ γε μάτευε.
 AN. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπέιχε.
 AN. τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν. 1745
 ΧΟ. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλάχετόν τι.
 AN. αἰαῖ, ποῖ μολῶμεν, ὦ Ζεῦ;
 ἐλπίδων γὰρ ἐς τί με
 δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει; 1750
 ΘΗ. παύετε θρῆνων, παῖδες. ἐν οἷς γὰρ
 χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται
 πευθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
 AN. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
 ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι; 1755
 AN. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταῖ
 πατρὸς ἡμετέρου. - ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
 AN. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
 ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπέειπεν ἐμοὶ κείνος 1760
 μήτε πελάζειν ἐς τοῦσδε τόπους
 μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
 θήκην ιερὰν, ἣν κείνος ἔχει.
 καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς

- χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
 ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
 χὼ πάντ' αἴων Διὸς ὄρκος.
- ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ,
 ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ· Θήβας δ' ἡμᾶς
 τὰς ἀγγύλους πέμψον, εἴαν πως 1770
 διακωλύσωμεν ἴοντα φόνον
 τοῖσιν ὁμαίμοις.
- ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὅπόσ' ἂν
 μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
 καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὅς νέον ἔρρει, 1775
 πρὸς χάριν, οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μῆδ' ἐπὶ πλείῳ
 θρῆνον ἐγείρετε.
 πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος. 1780

ANTIFONH.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄποθανόντα Πολυνείκην ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίᾳ Κρέων ἀταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἄντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαβοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιεν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθάραντες οὐδὲν ἤττον ἐφρούρουσαν. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἄντιγόνη καὶ γυμνὸν εὐρούσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμώξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ἀπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν

εἰς τύμβον καθείρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἰμων, ὁ Κρέοντος υἱὸς, ὃς ἐμνάτο αὐτὴν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν ἐπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνη, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετῆ, ἑαυτὴν κατασφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνείκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθείσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνηρηται· ἐφ' ἧ καὶ Αἰμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχρήσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνείλε.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρώιδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην, ἃς ὁ μὲν Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναί φησιν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐπεοκλέους· Μίμνερμος δὲ φησι τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηνᾶς ἐκέλευσιν τελευτῆσαι. τὸ δὲ δράμα τὴν ἐπιγραφὴν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

Κεῖται δὲ ἡ μυθοποιῶ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόνη· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἰμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τίκτει τὸν Μαίμονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ

πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι, τάφος Πολυνείκουσ, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις. θάνατος Αἴμονος, καὶ μόρος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιῶσθαι τῆς ἐν Σάμφ στρατηγίας, εὐδοκίμησαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης². λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

² OL 84. 4, A.C. 440.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

- ΑΝ. ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κára,
ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
ὅποιον οὐχὶ νῶν ἔτι ζῶσαι τελεῖ;
οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἄγης ἄτερ
οὔτ' αἰσχροὺν οὔτ' ἀτιμὸν ἔσθ', ὅποιον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὄπωπ' ἐγὼ κακῶν. 5
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὐ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κικα; 10
- ΙΣ. ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ' ἐξ ὅτου
δυοῖν ἀδελφοῖν ἔστερήθημεν δύο,
μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί·
ἐπεὶ δὲ φρουρὸς ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς 15
ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.
- ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
τοῦδ' οὐνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.
- ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20
- ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῶν τὸ κασιγνήτω Κρέων
τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;
Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκη

- [χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς]
 ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς, 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεῖκους νέκυν
 ἀστοῖσιν φασιν ἐκκεκρηῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκυσαί τινα,
 εἶν δ' ἄκλαντον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
 θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαῦτά φασιν τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμοι, λέγω γὰρ κάμῃ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νείσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾶ, 35
 φόνον προκείσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.
- ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθείμην πλέον; 40
- ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
- ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ;
- ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερί.
- ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
- ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς, 45
 [ἀδελφόν. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι.]
- ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
- ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν ἀντὶ τῶν ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα.
- ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατῆρ
 ὡς νῦν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·

- τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμεραν
 αὐτοκτονοῦντε τῷ τάλαιπῶρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λειψυμένα σκόπει
 ὄσφ κάκιστ' ὀλοόμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 55
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρή τοῦτο μὲν γυναίχ' ὅτι
 ἔφουμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχουμένα'
 ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κἄτι τῶνδ' ἀλγίονα.
 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι τάδε, 60
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
 ΑΝ. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρῆς μετά. 65
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μετά,
 ὄσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 70
 ἐκεῖ γὰρ αἰὲ κείσομαι· σοὶ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.
 ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.
 ΑΝ. σὺ μὲν τὰδ' ἂν προῦχοι'· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χάσους' ἀδελφῶ φίλτάτῳ πορεύσομαι.
 ΙΣ. οἴμοι, τάλαινης ὡς ὑπερδέδοικά σου.
 ΑΝ. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
 ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ

- τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ. 85
 ΑΝ. οἴμοι· καταύδα. πολλὸν ἐχθίων ἔσει
 αιγῶσ', εἴ μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
 ΙΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
 ΑΝ. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.
 ΙΣ. εἰ καὶ δυνήσει γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐράς. 90
 ΑΝ. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
 ΙΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τὰμήχανα.
 ΑΝ. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
 ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
 ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
 παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
 τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε' τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
 ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.
 ΧΟ. ἀκτὶς ἀελίοιο, κάλλιστον ἑπταπύλφ φα-
 νέν 100
 Θήβα τῶν προτέρων φάος,
 ἐφάνθησ ποτ', ὃ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
 Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα, 105
 τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
 σαγία,
 φνυγάδα πρόδρομον ὄξυτέρφ κινήσασα χαλινῶ,
 ὅς ἐφ' ἀμετέρα γᾶ Πολυνείκους 110
 ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
 ὄξέα κλάζων
 αἰετὸς ἐς γᾶν ὑπερέπτα,
 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
 πολλῶν μεθ' ὄπλων 115
 ξύν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι

στάς δ' ὑπὲρ μεδάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανῶν
κύκλω

λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναι τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκάενθ' Ἡφαιστον ελεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ'
ἐτάθη

πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι. 125
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῷ ρέυματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆ θ' ὑπερόπτας, 130
παλτῷ ριπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη

νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι·
ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γᾶ πέσε τανταλωθεῖς
πυρφόρος δε τότε μαινομένα ξὺν ὀρμᾷ 135
βακχεύων ἐπέπνει ρίπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.

εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης

δεξιόσειρος. 140

ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατὴρ ἐνὸς
μητρός τε μῖς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκη

τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρείσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν, 150
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννουχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλε-
 λίσθων

Βίχχιος ἄρχοι.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως, νεοχμοῖσι θεῶν
 ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ τινὰ δὴ
 μῆτιν ἐρέσσω, ὅτι σύγκλητον
 τήνδε γερόντων προῦθετο λέσχην, 160
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡ. ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα 165
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Δαΐου
 σέβοντας εἰδὼς εὐ θρόνων αἰεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
 κάπυ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὄλοντο παῖσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,

ἄλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεὶ,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρώων 185
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιω,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου περι'
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δόρει, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς.
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα,
 εἴαν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνώϊ ἐδεστοὺν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
 τοιοῖνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
 τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῇ πόλει, θανῶν

- καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἑμοῦ τιμῆσεται. 210
- ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῆδε δύσνον κὰς τὸν εὐμένη πόλει.
νόμφ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.
- ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων ; 215
- ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεσ.
- ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.
- ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι ;
- ΚΡ. τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.
- ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος δε θανεῖν ἐρᾷ. 220
- ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.
- ΦΥ. ἀναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνουσ ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα,
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις 225
ὁδοῖς κυκλῶν ἑμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν.
ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην ;
τλήμων, μενεῖς αὖ ; καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός ; πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ ;
τοιαῦθ' ἐλίσσωσ ἦνυτον σχολῇ βραδύς· 231
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοι, κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὁμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι πεφαργμένος, 235
τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
- ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν ;
- ΦΥ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τὰμαντοῦ. τὸ γὰρ
πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν

οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240

ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποφάργγυσαι κύκλω
τὸ πρᾶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημαίων νέον.

ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.

ΚΡ. οὐκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;

ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἃ χρή.

ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;

ΦΥ. οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν 250
πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.

ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.

ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐδ', 255

λεπτὴ δ' ἄγος φεύγοντος ὥς ἐπῆν κόνις.

σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.

λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοὶ,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260

πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.

εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
κουδεὶς ἐναργῆς. ἀλλ' ἔφευγε πᾶς τὸ μῆ.

ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἶρειν χεροῖν,
καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν 265

τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τῷ ξυνειδέναί

τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μῆτ' εἰργασμένῳ.

τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κάρυ 270
νεύσαι φόβῳ προὔτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν

οὐτ' ἀντιφωνεῖν οὐθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κούχλ κρυπτόν.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὲ γαθὸν λαβεῖν. 275
 πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκούσιν, οἶδ' ὅτι.
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟ. ἀναξ, ἐμοί τοι μή τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' ἢ ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς κάμῃ μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ, δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτὸν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν ;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾶς θεοῦς ;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μῶλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῆ κἀρα σείοντες· οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.

οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἷον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχροὺς πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.

ὄσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανείτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς,
 οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῶνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις; ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315

ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;

ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;

ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;

ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ᾧτ' ἐγώ.

ΚΡ. οἴμ' ὡς ἄλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320

ΦΥ. οὐκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.

ΦΥ. φεῦ·

ἢ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.

ΚΡ. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ 325

φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι

τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.

ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· εἰ δὲ τοι 330

ληφθῆ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330

σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

- ΧΟ. πολλά τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερου
 πέλει.
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νό-
 τῳ 335
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἴδμασιν, θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν,
 Γῶν
 ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
 Ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἰππείῳ γένει
 πολεῦσον. 340
 κουφονόων τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλῶν ἄ-
 γει, 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345
 σπείραιοσι δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ' κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύ-
 λου
 θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
 ἵππον ἀέξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν οὔρειόν τ' ἀκμήτα
 ταῦρον. 353
 καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνό-
 μους 355
 ὄργας ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
 πάγων ὑπαίθρεια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
 τὸ μέλλον· Ἄϊδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται.
 σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ'
 ἔχων 365
 ποτὲ μὲν κακὸν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
 νόμους παραιρῶν χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δ'· κίαν
 ὑψίπολις ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν 370

- ξύνεστι, τόλμας χάριν. μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
 γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν δε τὰδ' ἔρδει. 375
 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὦ δύστηνος
 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
 τί ποτ' ; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνη καθελόντες ;
- ΦΥ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔχειρασμένη
 τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων ; 385
- ΧΟ. ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾶ.
- ΚΡ. τί δ' ἔστι ; ποία ξύμμετρος προῦβην τύχη ;
- ΦΥ. ἄναξ, βρότοῖσιν οὐδέν ἔστ' ἀπώμοτον.
 ψεύδει γὰρ ἢ πῖνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ, 390
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἠδονῆ,
 ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθευρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτὸς, ὡς θέλεις, λαβῶν,
 καὶ κρίνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
- ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβῶν ;
- ΦΥ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε. πάντ' ἐπίστασαι.
- ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς ;

- ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν δν σὺ τὸν νεκρὸν
ἀπείπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
- ΚΡ. καὶ πῶς ὁράται κάπιληπτος ἤρέθη;
- ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκείν' ἐπηπειλημένοι,
πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατείχε τὸν
νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
ὄσμην ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.
χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔστ' ἐν αἰθέρι 415
μέσφ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
τυφῶς αείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἄχος,
πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
ὔλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστῶθη μέγας 420
αἰθήρ· μύσαντες δ' εἵχομεν θείαν νόσον.
καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
ἢ παῖς ὁράται, ἀνακωκῦει πικρᾶς
ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
εὐνῆς νεοσσῶν ὄρφανὸν βλέψη λέχος· 425
οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρᾳ νέκυν,
γόοισιν ἐξφύωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
ἤρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκῆας ἄρδην πρόχου 430
χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
χῆμεῖς ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δέ νιν
θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην·

- καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἡλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἄμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμυ.
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
 ἦδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 αἰλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440
- ΚΡ. σέ δῃ, σέ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κᾶρα,
 φῆς, ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
- ΑΝ. καὶ φημὶ δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
- ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 ἕξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445
 σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα,
 ἦδησ τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειω τάδε;
- ΑΝ. ἦδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.
- ΚΡ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;
- ΑΝ. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450
 οὐδ' ἢ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
 [οἱ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισαν νόμους.]
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόβῃν τὰ σὰ
 κηρύγμαθ' ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
 νόμμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
 οὐ γὰρ τι νῦν γε κάχθες, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κοῦδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου ἴφᾶνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δεῖσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ; 460
 κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς

- ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἠνσχομένη νέκυν,
 κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470
- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὤμον ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἶκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
- ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον 475
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
 θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλείστ' ἂν εἰσίδοις.
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας. οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβοις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὕτη τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσαί τάφου. 490
 καὶ νῦν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
 φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρήσθαι κλοπεὺς

τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοίσι τις 495
ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

ΑΝ. θέλεις τι μείζον ἢ κατακτείνειά μ' ἐλών ;

ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις ; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ, 500

οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα ; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλείοι φόβος. 505

ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ,
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.

ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρας.

ΑΝ. ὀρώσει χούτοι· σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα.

ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς ; 510

ΑΝ. οὐδέν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχχνους σέβειν.

ΚΡ. οὐκουν ὄμαιμος χῶ καταντίον θανῶν ;

ΑΝ. ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταυτοῦ πατρός.

ΚΡ. πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν ;

ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς. 515

ΚΡ. εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝ. οὐ γάρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.

ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστὰς ὑπερ.

ΑΝ. ὄμως ὃ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.

ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσους. 520

ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε ;

ΚΡ. οὗτοι ποθ' οὐχθρὸς, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.

ΑΝ. οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.

- ΚΡ. κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν
ρέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρεϊάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δύ' ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομει τὸ μὴ εἰδέναί ; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἦδ' ὀμορροθεῖ,
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- ΑΝ. ἀλλ' οὐκ εἶπαι τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὐτ' ἠθέλησας οὐτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.
- ΑΝ. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
- ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺ κοινὰ, μηδ' ἄ μὴ ἕτιγες
ποιοῦ σεαυτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
- ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος ;
- ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα. τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
- ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνίῃς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη ; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ κεὶ γέλωτ' ἐν σοι γελῶ.
- ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ ;
- ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

- ΙΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου ;
 ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ δόκουν φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.
 ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν. 560
 ΚΡ. τὼ παῖδε φημὶ τῶδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
 ΙΣ. ἀλλ' οὐ γὰρ ὄναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
 ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον ; 566
 ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου ;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χατέρων γύναι.
 ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῃ τῆδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἰέσι στυγῶ.
 ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
 ΙΡ. ἡ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον ;
 ΚΡ. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
 ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κἄμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὐ δὲ τάσδε χρὴ
 γυναῖκας εἴλαι μὴδ' ἀνειμένας εἶν·
 φεύγουσι γὰρ τοὶ χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
 ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
 ΧΟ. εὐδαίμονες οἴσι κακῶν ἀγευστος αἰὼν.
 οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας
 οὐδὲν ἐλλείπει, γενεᾶς ἐπὶ πληθὸς ἔρπον· 585

- ὁμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
 Θρηῆσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θίνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαῖῶδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι 593
 πῆματα φθιτῶν ἐπὶ πῆμασι πίπτουτ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ρίζας δ' τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμᾶ κοπίς,
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινύς.
 τεᾶν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχη, 605
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρως
 οὐτ' ἄκοποι θεῶν νιν
 μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὃδ' [οὐδὲν ἔρπων]
 θνατῶν βιότῳ πάμπολις [ἐκτὸς ἄτας].
 ἂ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς 615
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,
 πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύση. 620

σοφία γὰρ ἔκ του
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὄφρ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἴταν·
 πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς αἴτις. 625

ὄδε μὴν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ'· ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγίνης,
 ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν ; 630

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει ;
 ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ δρῶντες φίλοι ;

ΑΙ. πάτερ, σὸς εἰμὶ· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
 χρηστὰς ἀπορβοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
 μείζων φέρεσθαι, σοῦ καλῶς ἡγουμένου. 635

ΚΡ. οὕτω γὰρ, ὦ παῖ, χρῆ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρῴας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
 τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί. 640

ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτῦει τέκνα, 645

τί τόνδ' ἂν εἰποῖς ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων ;
 μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς
 γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλης, εἰδὼς ὅτι
 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται, 650
 γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις. τί γὰρ

γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζον ἢ φίλος κακός ;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσει τε δυσμενῆ μέθεσ
 τὴν παῖδ' ἐν Ἄιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἐμαντὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμνείτω Δία
 ξύναυμον. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει 660
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβὰς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν 665
 ἀλλ' ἂν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία·
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορὸς τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν
 αὕτη πόλεις δλλυσιν, ἢδ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν· ἦδε σὺν μάχῃ δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων 675
 σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
 κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν
 κούκ ἂν γυναικῶν ἤσσονες καλοῖμεθ' ἂν. 680

XO. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὡς λέγεις δοκεῖς πέρι.

- ΑΙ. πάτερ, θεὸν φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
 οὐτ' ἂν δυναίμην μήτ' ἐπισταίμην λέγειν
 γένοιτο μέντ' ἄν χατέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκοτοῦ τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτῃ
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει, 695
 ἦτις τὸν αὐτῆς ἀντάδελφον ἐν φοναῖς
 πεπτῶτ' ἄθραπτον μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
 εἶασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν ;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἀγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί ;
 μὴ νυν ἐν ἦθος μῦνον ἐν σαυτῷ φέρει, 705
 ὡς φῆς σὺ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὔτοι διαπτυχθέντες ὄφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἀνδρα, κεῖ τις ἢ σοφὸς, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὄρας παρὰ ρείθροισι χειμάρροισι ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται·

τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
 τείνας ὑπέικει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσεστι, φῆμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ 720
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.

- ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὐ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ. 725
- ΚΡ. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ
 φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικούδε τὴν φύσιν;
- ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρῆ μᾶλλον ἢ τᾶργα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
- ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοὺς.
- ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπείληπται νόσφ;
- ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
- ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρῆ τάσσειν ἐρεῖ;
- ΑΙ. ὄρᾳς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος; 735
- ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ ἴμοι χρῆ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
- ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρὸς ἐσθ' ἐνός.
- ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
- ΑΙ. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- ΚΡ. ὃδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
- ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκῆδομαι.
- ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνοιθ' ὄρω.
- ΚΡ. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;

- ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
- ΚΡ. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
- ΑΙ. οὐκ ἂν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχυρῶν ἐμέ.
- ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.
- ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
- ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμείς. 750
- ΑΙ. ἦδ' οὖν θανέεται, καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά.
- ΚΡ. ἦ κάπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς ;
- ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γυνάμας λέγειν ;
- ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
- ΑΙ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν. 755
- ΚΡ. γυναικὸς ὧν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
- ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν ;
- ΚΡ. ἀληθες ; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα 760
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
- ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
οὔθ' ἦδ' ὀλείται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
τοῦμόν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη ξυνών. 765
- ΧΟ. ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.
- ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών
τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
- ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτείναι νοεῖς ; 770
- ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
- ΧΟ. μόρφω δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν ;
- *ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἔνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθεῖς, 775

- ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
 κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
 αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
 ἣ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηρικαῦθ' ὅτι
 πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σέβειν. 780
- ΧΟ. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,
 Ἔρωσ, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
 ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
 νεάνιδος ἐννυχεύεις,
 φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς·
 καί σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 786
 οὐθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὃ δ' ἔχων μέ-
 μηνεν. 790
- σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
 φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβᾶ·
 σὺ καὶ τότε νεῖκος ἀνδρῶν
 ξύναιμον ἔχεις ταραξᾶς·
 νικᾶ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρον 795
 νύμφας, τῶν μεγάλων οὐχὶ πάρεδρος
 θεσμῶν. ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἄφρο-
 δίτα. 800
- νῦν δ' ἤδη ἄγὼ καὶ τὸς θεσμῶν
 ἔξω φέρομαι τὰδ' ὀρῶν, ἰσχειν δ'
 οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
 τὸν παγκοίταν ὄθ' ὀρῶ θάλαμον
 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805
- ΑΝ. ὀράτ' ἔμ', ὦ γᾶς πατρίας πολῖται,
 τὰν νεάταν ὁδὸν
 στείχουσιν, νεάτον δὲ φέγγος
 λεύσσουσιν ἀελίου,
 κοῦποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγ- 810

κοίτας Ἴδιδας ζῶσαν ἄγει
 τὰν Ἀχέροντος
 ἀκτὰν, οὔθ' ὑμεναίων
 ἔγκληρον, οὔτ' ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕ-
 μνος 815

ὑμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκῶν,
 οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις
 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος, ζῶσα, μόνη δὴ
 θνατῶν, Ἴδιδαν καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ,
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς 825
 πετραία βλάστα δάμασεν,
 καὶ νιν ὄμβροι τακομέναν,
 ὡς φάτις ἀνδρῶν,
 χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας'
 ἃ με

δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάξει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεὸς τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις
 ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρώων,
 οὐκ ὀλλυμέναν ὑβρίζεις, 840
 ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως

- πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας 845
 ξυμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλαυτος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου.
 ἰὼ δύστανος, 850
 [οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσιν]
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.
- ΧΟ. προβαῖσ' ἐπ' ἔσχατον θράσουσ
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολὺ.
 πατρῶν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον. 855
- ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλητον οἴτον,
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου. 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἀμῶ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφυν· 865
 πρὸς οὐδ' ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων
 κασίγνητε γάμων κυρήσας,
 θανῶν ἔτ' οὔσαν κατήναρές με. 870
- ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὄφρ' κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὀργά. 875
- ΑΝ. ἄκλαυτος ἄφιλος ἀνυμέναιος ἔρχομαι.

τὰν πυμάταν ὁδόν. οὐκ ἔτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱρὸν ὄμμα
θέμις ὄρᾶν ταλαίνα· 880
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον οὐδεὶς φίλων στε-
νάζει.

ΚΡ. ἄρ' ἴστ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,
ὡς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν·
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ 885
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἴρηκ' ἐγὼ,
ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπι τήνδε τὴν κόρη·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890

ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις αἰείφρουρος, οἳ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λοισθία ἔγω καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ 895
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρὶ, προσφιλῆς δὲ σοι,
μῆτερ, φίλη δὲ σοι, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κάκῳσμησα κάπιτυμβίους
χοὰς ἔδωκα· νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνημαι.
καίτοι σ' ἐγὼ ἔτιμησα τοῖς φρονούσιν εὖ.
οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν εἰ τέκνων μῆτηρ ἔφυν, 905
οὐτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;

- πόσις μὲν ἄν μοι καθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον, 910
 μητρὸς δ' ἐν Ἄιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοι
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἄν βλάστοι ποτέ.
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμφ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἄμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κἄρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβῶν,
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' ἐς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποῖαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἄν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἄμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.
- ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
 ψυχῆς ῥίπαι τήνδε γ' ἔχουσιν. 930
- ΚΡ. τοιγὰρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυνήτος ὑπερ.
- ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίκται.
- ΧΟ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι 935
- ΑΝ. ὧ γῆς Θήβης ἄστου πατρῶν
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κοῦκ ἔτι μέλλω.

λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
 [τὴν βασιλῖδα μούνην λοιπὴν,]
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

- ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς* 945
 κρηπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη.
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηνὸς ταμνεύσκε γονὰς χρυσορούτους. 950
 ἀλλ' ἄ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
 οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἀλίκτηποι
 κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἕδωνῶν βασιλεὺς, κερτομίους ὄργυϊς,
 ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῶ.
 οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίας 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίους γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐϊὸν τε
 πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ Κνανέων πελαγέων διδύμας ἀλὸς
 ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησὸς, ἴν' ἀγχιπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαδὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἄτερθ' ἐγχείων, ὑφ' αἱματηραῖς 975

- χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαΐσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθειδῶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρώαις
 Βορέας Ἀμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985·
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κατ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὧ παῖ.
- ΤΕ. Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινὴν ὁδὸν
 δὺ' ἐξ ἐνὸς βλέποντε, τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει. 990
- ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὧ γεραιὲ Τειρεσία, νέον;
- ΤΕ. ἐγὼ διδάξω· καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
- ΚΡ. οὐκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.
- ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
- ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
- ΤΕ. φρόνει βεβῶς αὐτὸν νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
- ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
- ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 ἐς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἴζων, εἴην μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμῆν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
 κλάζοντας οἴστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔγνω· πτερῶν γὰρ ροῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
 εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἡφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ

μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
 κᾶτυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρνεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς:
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
 φθίνοντ' ἀσῆμων ὀργίων μαντεύματα.
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεὶ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ὑμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κᾶτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοῶς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσῶν ἀκῆται μῆδ' ἀκίνητος πελη.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι μῆδ' ὀλωλότα
 κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἡδιστον εὖ λέγουντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 - ΚΓ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἶμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035
 ἐξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαί πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὸν πρὸς Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἴνδικόν

- χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείων. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαίνειν οὕτως ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὧ γεραιῆ Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
- ΤΕ. φεῦ·
 ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,
- ΚΡ. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;
- ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050
- ΚΡ. ὅσῳ περ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
- ΤΕ. ταύτης συ μεντοὶ τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
- ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
- ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.
- ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055
- ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκερδίαν φιλεῖ.
- ΚΡ. ἄρ' οἶσθα ταγοὺς θντας ἀν λέγῃς λέγων;
- ΤΕ. οἶδ'. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν
- ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.
- ΤΕ. ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060
- ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
- ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.
- ΚΡ. ὡς μὴ 'μπολήσω ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
- ΤΕ. ἀλλ' εὐ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τροχοὺς ἀμλλητηῆρας ἡλίου τελῶν, 1065
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχχνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
 ἀνθ' ὃν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλῶν κάτω,

ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατόκισας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθεῶν
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν. 1070

ὣν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες, 1075

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω. φανεῖ γὰρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβῆ,
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

[ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080
 ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν,
 ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.]

τοιαυτὰ σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.

ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γυνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει. 1090

ΧΟ. ἀνήρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταρασσομαι φρένας. 1095
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν· ἀντιστάντα δὲ
 ἄτη πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενουκίεως Κρέον.

ΚΡ. τί δῆτα χρῆ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
ἄνες· κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.

ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινείς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;

ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα. συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.

ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡ. ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν' ἴτ' ἴτ' ὀπάονες
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα, καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σῶζοντα τὸν βίον τελεῖν.

ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμείας Νύμφας ἄγαλμα, 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα

γένος, κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120

Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν

ὁ ματρόπολιν Θήβαν

ναιετῶν παρ' ὑγρῶν

Ἴσμηνοῦ ρεῖθρων, ἀγρίου τ'

ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος· 1125

σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέπ' ἀσ στέροψ' ὄπωπε

λιγνὺς, ἔνθα Κωρύκεια,

Νύμφαι στίχουσι Βακχίδες, Καστυλίας τε νᾶμα·

- καί σε Νυσαίων ὀρέων 1130
 κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτὰ
 πολύσταφυλος πέμπει
 ἀβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαίας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυίς·
 τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
 καὶ νῦν, ὡς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτῶν, ἧ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Ζηνὸς γένεθλον,
 προφάνηθ' ὦ Ναξίαις σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννουχοι
 χορεύουσι, τὸν ταμίαν Ἴακχον.
- ΑΓ.** Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί, ποτέ,
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
 ἠῦθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σποραῖ·
 καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165

ὄταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· εἴαν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς 1170
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἤκεις φέρων ;

ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.

ΧΟ. καὶ τίς φονεύει ; τίς δ' ὁ κείμενος ; λέγε.

ΑΓ. Αἵμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175

ΧΟ. πότερα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκείας χερός ;

ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μνησίσας φόνου.

ΧΟ. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὄρθον ἤνυσας.

ΑΓ. ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.

ΧΟ. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαιναν Εὐρυδικῆν ὁμοῦ 1180

δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα.

ΕΥ. ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπισηθόμην

πρὸς ἕξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185

καὶ τυγχάνω τε κλῆθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης

χαλῶσα καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ

βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι

δεῖσασα πρὸς θμωαῖσι κάποπλήσσομαι.

ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε· 1190

κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐσ' ἀκούσομαι.

ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρὼν ἐρῶ,

κουδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

τί γὰρ σε μαλθάσσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον

ψεῦσται φανούμεθ' ; ὄρθον ἀλήθει' ἀεί. 1195

ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει

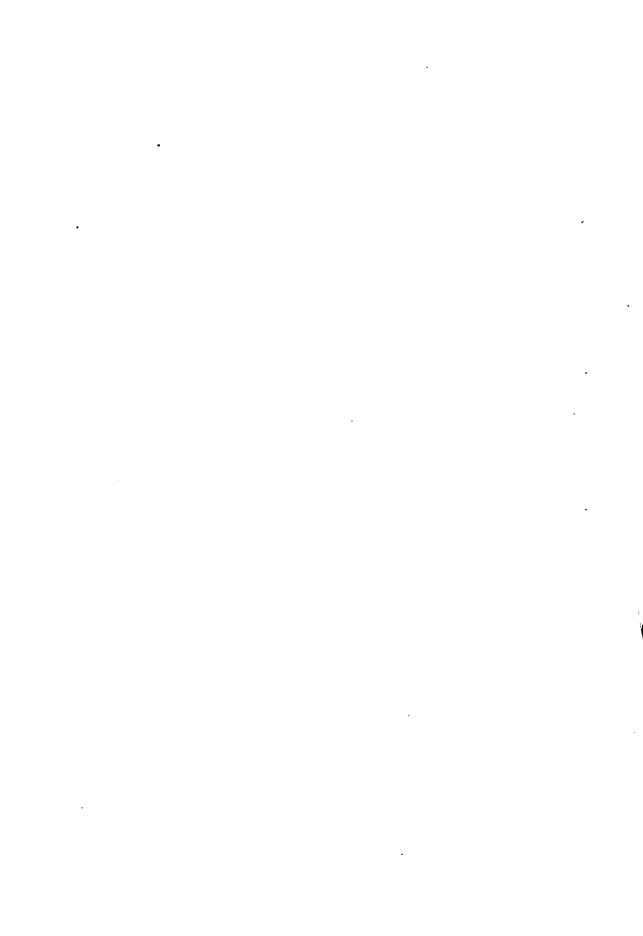
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἔνθ' ἔκειτο ἠηλῆς
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκουσ ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὄργαs εὐμενεῖs κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρὸν, ἐν νεοσπάσιw
 θαλλοῖs δ' ἡ λῆλειπτο συγκατήθομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθύκρανον οἰκείας χθονὸs
 χῶσαντες αὖθιs πρὸs λιθόστρωτον κόρηs
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆs δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τισ ἀκτέριστον ἀμφὶ παστιάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίασ ἕσημα περιβαίνει βοῆs
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξασ δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον, ὦ τάλαs ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντιs ; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν ;
 παιδὸs με σαίνει φθόγγοs. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκεῖs, καὶ παραστάντεs τάφω 1215
 ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χῶματοs λιθοσπαδῆ
 δύντεs πρὸs αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονοs
 φθόγγον συνήμ', ἠ θεοῖs κλέπτομαι.
 τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότηου κελεύσμασιν
 ἠθραῦμεν· ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν ἀνχένουσ κατείδομεν,
 βρόχῳ μιτῶδει σινδόνοs καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον,
 εὐνῆs ἀποιμῶζοντα τῆs κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸs ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχοs. 1225
 ὁ δ' ὡs ὀρᾶ σφε, στυγνὸν οἰμῶξασ ἔσω
 χωρεῖ πρὸs αὐτὸν κἀνακῶκύσασ καλεῖ,

- ὦ τλήμων, οἶον ἔργον εἶργασαι· τίνα
 νουν ἔσχεις; ἐν τῷ ξυμφορᾶς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
- τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπὼν ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθεῖς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθεῖς 1235
- ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν
 λευκῇ παρεῖᾶ φοινίου σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
- τέλη λαχὼν δεῖλαιος εἶν' Αἰδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὄσφ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
- ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι,
 ἄχη τέκνου κλύουσαν ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγης ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
 γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτάνειν. 1250
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
 δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλή βοή.
- ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μὴ τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένην,
 δόμους παραστείχοντες. εὖ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
- καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βύρος.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' ἀναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνήμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,

- εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἄμαρτῶν. 1260
- ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἄμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ'·
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίου.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέφ ξὺν μόρφ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίας.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
- ΚΡ. οἴμοι,
 ἔχω μαθὼν δειλῖαιος· ἐν δ' ἐμῶ κᾶρα
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βᾶρος μ' ἔχων
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἄγρίαις ὁδοῖς,
 οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.
- ΕΞ. ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τα μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἤκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά. 1280
- ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὐτῷ [κάκιον ἢ κακῶν ἔτι];
- ΕΞ. γυνὴ τέθηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
- ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθαρος Ἄιδου λιμῆν, 1284
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
 ὦ κακάγγελτά μοι
 προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
 αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.
 τί φῆς, τίνα λέγεις νέον μοι νέον,
 αἰαῖ αἰαῖ, 1290

- σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
 γυναικίῳ ἀμφικείσθαι μόρον ;
- ΧΟ. ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
- ΚΡ. οἴμοι,
 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει ;
 ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
 τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.
 φεῦ φεῦ μήτηρ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
- ΕΞ. ἢ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
 λυεὶ κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλειῶν λάχος,
 αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς
 πράξεις ἐφθυμήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
- ΚΡ. αἰαὶ αἰαὶ,
 ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
 ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει ;
 δειλαιὸς ἐγὼ, αἰαὶ,
 δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δῦα. 1310
- ΕΞ. ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
 πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
- ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ ;
- ΕΞ. πάισασ' ὑφ' ἠπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
 παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.
- ΚΡ. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι,
 ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1320
- ΧΟ. κέρδη παραινείς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς 1325

- βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
- ΚΡ. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὕπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
- ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
 πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ μέλειν. 1335
- ΚΡ. ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὴν, ταῦτα συγκατηξάμην.
- ΧΟ. μὴ νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.
- ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκῶν κατέκανον 1340
 σέ τ' αὐτάνδ'. ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερον ἴδω· πάντα γὰρ
 λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
- ΧΟ. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ὑπάρχει· χρῆ δ' ἐς τὰ θεῶν
 μηδέν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι 1350
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γήρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

TPAXINIAL.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.

(ii. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶνα ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηϊάνειραν γαμῆι, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ, ὡς Φερεκύδης φησὶ, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτὸν, ὅπερ ἂν εὐξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφύραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν, πατὴρ Τληπολέμου γίνεται.

γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεί, κονδύλῳ παίσας ἀπέκτεινε Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα, κατὰ χειρῶν δίδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμένοι· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήϋκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐθηνον ἦλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη· Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσοφ διακομίζειν. ὁ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν· ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἡρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἴον ἀφήκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ ῥυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὡς δὲ ἦκεν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήϋκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύσπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκεῖθεν Διγμίῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων. Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγούντος. ὁ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἄπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον.

παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προῦκαλεῖτο αὐτὸν
 Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον
 ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ
 βασιλεὺς οὐκ εἴασε μεθ' ὄπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ
 παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τρα-
 χίνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμω-
 ρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ
 Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνη-
 μιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν
 πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς
 ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κηῦκος, καὶ Ἀργεῖον καὶ
 Μέλανα, τοὺς Δικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγήσας
 τὴν πόλιν, ἤγεν Ἴόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς
 Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύ-
 σατο. μέλλων δὲ ἱεουργεῖν κήρυκα ἔπεμψε λαμπρὰν
 ἐσθήτα οἴσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἴόλην
 Δηιάνειρα πυθομένη, καὶ δεῖσασα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγα-
 πήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ ρῦν ἐν αἵμα
 Νέσσοῦ, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὡς δὲ θερμανθέντος
 τοῦ χιτῶνος ὁ ἰὸς τῆς ὕδρας ἠσθίετο, τὸν μὲν Λίχαν
 κατέβαλεν, εἰς Τραχίνα δὲ ἐπὶ νεὸς κομίζεται. Δηιά-
 νειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἡρακλῆς δὲ
 ἐντειλάμενος Ὑλλῳ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς
 πρεσβύτερος, τὴν Ἴόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενό-
 μενος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχίνος, πυρὰν ποιήσας,
 ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Ποίας
 παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα
 παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται
 νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνα-
 πέμψαι· ἔνθα τυχὼν ἀθανασίας γήμας Ἡβην τὴν Ἡρας
 θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεύτερον ἐν Λέρνη πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστήρα φαεινόν.
 ἕβδομον, Αὐγείου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θρήκης, ἔνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρυόνου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθείης.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύνα Κέρβερον ἐξ Ἀΐδαο.
 δωδέκατον δ', ἤνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεστίῳ θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΔΗ. Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, οὐτ' εἰ χρηστὸς οὐτ' εἴ τῳ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 5 ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν,
 ἦτις πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἕτ' ἐν Πλευρώνι νυμφεῖων ἔτλον
 ἀλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμὸς, Ἀχελῶν λέγω,
 10 ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρὸς,
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτὸς, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιῶνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη
 15 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένη δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 20 ὃς εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσῶν μάχης
 ἐκλύεται με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'· οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὃδ' ἂν λέγοι.

- ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ
 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἑρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα. νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κάφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπειρων μόνον προσεΐδε κάξαμῶν ἀπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν ἐς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τῳ. 35
 νῦν δ' ἤμικ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφθ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀνάστατοι
 ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν· κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλήν ἐμοὶ πικρὰς
 ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται·
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν.
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιὸν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κᾶστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.
- ΘΕ. δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἑράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνώμαισι δούλαις, κἀμὲ χρὴ φράσαι τόσον·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύνεις, ἀτὰρ

- ἄνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινα, 55
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς Ὑλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὄραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν ;
 ἐγγυὸς δ' ὄσ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῃ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60
- ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κἀξ ἀγεννήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.
- ΥΛ. ποῖον ; διδάξον, μήτηρ, εἰ διδακτά μοι.
- ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένον 65
 τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ ἴστιν αἰσχύνῃν φέρειν.
- ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἴ τι πιστεύειν χρεῶν.
- ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός ;
- ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνον
 Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν. 70
- ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.
- ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὡς ἐγὼ κλύω.
- ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανῶν ἀγγέλλεται ;
- ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν, ἢ μέλλειν ἔτι. 75
- ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὡς ἔλειπέ μοι
 μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι ;
- ΥΛ. τὰ ποῖα, μήτηρ ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.
- ΔΗ. ὡς ἡ τελευτήν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον * * * 80
- τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπή τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἢνίκ' ἢ σεσώσμεθα
 [ἢ πίπτομεν, σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος ;]
 κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεθ' ἄμα ; 85

- ΥΔ. ἀλλ' εἶμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήδη τῶνδε, κὰν πάλοι παρῆ.
 [νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶπα πατρός
 ἡμᾶς προταρβεῖν, οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.]
 νῦν δ' ὡς ξυνήμ', οὐδὲν ἑλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
- ΔΗ. χῶρει νυν, ὦ παῖ. καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.
- ΧΟ. ὄν αἰόλα νύξ ἐναριζομένα
 τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον 95
 ἄλιον ἄλιον αἰτῶ,
 τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἄλκμήνας, πόθι μοι πόθι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾷ στεροπαῖ φλεγέθων,
 ἢ ποντίας αὐλῶνας, ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἶπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 101
 ποθουμένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
 τὰν ἀμφινεικῆ Δηιάνειραν αἰεῖ,
 οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
 οὐ ποτ' εὐνάξιν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλ'
 εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ
 ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κακὰν
 δύστανον ἐλπίζουσαν αἴσαν. 111
 πολλὰ γὰρ ὄστ' ἀκάμαντος
 ἢ Νότου ἢ Βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρέϊ πόντῳ
 βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τὸ δ' αὔξει βίοντον
 πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις
 θεῶν
 αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄϊδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
 ὧν ἐπιμεμφομένα σ' ἀ- 122

δεῖα μὲν, ἀντία δ' οἶσω.
 φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν
 ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
 χρῆναί σ'. ἀνάληπτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραινῶν
 βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
 πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι.
 μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα 132
 νῦξ βροταῖσιν οὔτε Κῆρες οὔτε πλοῦτος,
 ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ
 στέρεσθαι. 135

ἂ καὶ σὲ τὰν ἀνασσαν ἐλπίσιν λέγω
 τὰδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
 τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς σάφ' εἰκάσαι, πάει
 πάθημα τοῦμόν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
 μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἄπειρος εἶ.
 τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
 χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ, 145
 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
 ἀλλ' ἠδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
 ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνή
 κληθῆ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος·
 [ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη.] 150
 τότε ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·
 ἐν δ', οἷον οὐπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀναξ 155
 ὠρμάτ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότε ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην

- ξυνηθήμαθ', ἄμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιῶν, οὐκ ἔφρασαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὅτι
 χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρώας γῆς διαιρετὴν νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἠνίκα
 χώρας ἀπείη κἀνιαύσιον βεβώς. 165
 [τότ' ἢ θανεῖν χρεῖη σφε τῶδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ.]
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα,
 [των Ἑρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων,] 170
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνον
 τοῦ νῦν παρόντος, ὡς τελεσθῆναι χρεῶν.
 ὥσθ' ἠδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρῆ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἔστερημένην.
- ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ
 στείχονθ' ὀρώ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.
- ΑΓ. δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὄκνου σε λύσω. τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκον
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κὰκ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωροῖσι.
- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραιέ, τόνδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιω 185
 ἦξειν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ

- Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
 ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
 πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῶμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;
 ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
 κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἄπας λεῶς
 κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω. 195
 τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
 οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
 οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκὼν, ἐκούσι δὲ
 ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον δε λειμῶν' ἔχεις, 200
 ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
 φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἱ τ' εἴσω στέγης
 αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
 φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΧΟ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς 205
 ὁ μελλονυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
 ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφάρετραν
 Ἄπόλλω προστάταν·
 ὄμου δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
 ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
 βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν
 θεὰν ἐλαφαβόλον, ἀμφίπυρον,
 γείγονάς τε Νύμφας. 215
 αἰείρομ' οὐδ' ἀπόσομαι
 τὸν αὐλὸν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.
 ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,
 εὐοῖ, ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίῳ
 ὑποστρέφων ἀμύλλαν. 220

ὦ ἰὼ Παιῖν Παιῖν
 ὦ φίλα γυναικῶν,
 τάδ' ἀντίπρῳρα δὴ σοι
 βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225

φρουρὰ παρήλθε, τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὔννεπ' ἄχρον
 πολλῶ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΔΙ. ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφρονούμεθα,
 γύναι, κατ' ἔργου κτήσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230
 πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
 διδάξον, εἰ ζῶνθ' Ἑρακλῆ προσδέξομαι.

ΔΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
 καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ' βαρύν. 235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρώας, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΔΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίης, ἔνθ' ὀρίζεται
 βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίφ Δί.

ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων, ἢ πὸ μαντείας τινός;

ΔΙ. εὐχαῖς, ὅθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
 χώραν γυναικῶν ὧν ὄρας ἐν ὄμμασιν.

ΔΗ. αὐταὶ δὲ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
 οἰκτραὶ γὰρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΔΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
 ἐξείλεθ' αὐτῶ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

ΔΗ. ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον
 χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;

ΔΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατεῖχεθ', ὧς φησ' αὐτὸς, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ. 251

κείνος δὲ πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῃ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει.
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνεϊδος λαβῶν
 ὡσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἢ μὴν τὸν ἀγχισηῖρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ' ἠλίωσε τοῦπος. ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβῶν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,
 λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρίσιν·
 φωνεῖ δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ὡς ἐλευθέρου
 ραίοιτο· δεῖπνοις δ' ἠνίκ' ἦν φνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὡς ἴκετ' αὐθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
 πρὸς κλιτὺν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότ' ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτέρα δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἀναξ,
 ὃ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος, 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀθούνεκ' αὐτὸν μῦνον ἀνθρώπων δόλφ
 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκη χειρουμένφ.
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσι οὐδὲ δαίμονες. 280
 κείνοι δ' ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες,

- πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾶς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ. ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφεΐτ', ἐγὼ δὲ, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνον, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρώῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νῦν ὡς ἦξοντα. τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἡδιστον κλύειν. 290
- ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένα λόγῳ.
- ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα πράξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν. 95
 ὁμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπούμενοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὀρώσῃ δυσπότημους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δούλον ἴσχουσιν βίον
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ', εἴ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305
 οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένα.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἀνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
 πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φυτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νῦν τῶνδε πλείστον ἔκτισα
 βλέπουσ', ὄσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.

- ΑΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἄν με καὶ κρίνοις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
- ΑΙ. οὐκ οἶδα. καὶ γὰρ οὐδ' ἀν.στόρου μακράν.
- ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
- ΑΙ. ἤκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἤνυτον.
- ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαι', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς· ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΑΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλώσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
 προῦφηεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα,
 ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
 δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
 κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἡ δ' οὖν εἰσθώ, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὕτως ὅπως ἤδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ νέαν λάβοι·
 ἄλις γὰρ ἡ παρούσα. πρὸς δὲ δώματα
 χωρῶμεν ἦδη πάντες, ὡς σύ θ' οἶ θέλεις
 σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἐξαρκῆ τιθῶ.
- ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμμείνας', ὅπως 335
 μάθης, ἀνευ τῶνδ', οὔστιμάς τ' ἄγεις ἔσω
 ὦν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθης ἂ δεῖ.
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστὶ τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
- ΑΓ. σταθεῖς' ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
 μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐθις πάλιν
 καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξεῖπειν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται· τούτους δ' ἔω.

- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνεται. 345
- ΑΓ. ἀνὴρ οὐδὲν ὄν ἔλεξεν ἀρτίως
 φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἢ νῦν κακός.
 ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς.
 ἃ μὲν γὰρ ἐξείρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγὼ,
 πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
 ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
 τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
 μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
 [οὐ τὰπὲ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
 λατρεύματ', οὐδ' ὁ ῥίπτὸς Ἰφίτου μόρος,]
 ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
 ἀλλ' ἠνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
 τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
 ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας
 [ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἧ
 τὸν Εὐρυτον τόνδ' εἶπε δεσπόμενον θρόνων·]
 κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
 ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρας, ἦκει δόμους 365
 ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
 οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τότε·
 οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
 ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
 δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
 καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίῳ
 ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
 ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
 οὐχ ἠδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὁμῶς.
- ΔΗ. οἴμοι τάλαινα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος; 375

τίν' ἐσθίδεγμαί πημονὴν ὑπόστεγον
λαβραῖον; ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὡσπερ οὐπάγων διώμνυτο;

ΝΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
πατρὸς μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
Ἰόλῃ καλείτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

ΧΟ. βλοῖντο μὴ τι πάντες οἱ κακοὶ, τὰ δὲ
λαβραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρόποντ' αὐτῷ κακά.

ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγους 385
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.

ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρως, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.

ΔΗ. ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.

ΧΟ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390

ΔΗ. μίμν', ὡς ὅδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.

ΛΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾶς ἐμοῦ.

ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
ῥῆσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.

ΛΙ. ἀλλ' εἴ τι χρῆζεῖς ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.

ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;

ΛΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.

ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἤκεις ἄγων; 400

ΛΙ. Εὐβοίης· ὧν δ' ἔβλασταν οὐκ ἔχω λέγειν.

ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

ΛΙ. σὺ δ' ἐς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;

ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.

ΛΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως 405
κόρην, δάμαρτά θ' Ἡρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ

λεύσσων μάταια, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.

ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἔχρηξον τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν;

ΛΙ. δίκαια γάρ.

ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην,
ἦν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν; 410

ΛΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;

ΑΓ. οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.

ΛΙ. ἄπειμι. μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σέθεν.

ΑΓ. οὐ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415

ΛΙ. λέγ', εἴ τι χρήσεις. καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆπου;

ΛΙ. φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς;

ΑΓ. οὐκουν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρας,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν; 420

ΛΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν;

ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.

ΛΙ. ναί.

κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
δόκησιν εἰπεῖν καὶ ἀκριβῶσαι λόγον.

ΑΓ. ποίαν δόκησιν; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;

ΛΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430

ΑΓ. ὅς σου παρῶν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
πόλις δαμείη πᾶσα, κοῦχ ἢ Λυδία
πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.

ΛΙ. ἀνθρώπος, ὃ δέσποινα, ἀποστήτω. τὸ γὰρ

- νοσεῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435
- ΔΗ. μῆ, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίου νάπος
 Διὸς καταστράπτουτος, ἐκκλέψης λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῆ,
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τὰνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ. 440
- Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε, πῶς δ' σὺ; χἀτέρας οἷας γ' ἐμοῦ·
 ὥστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῆ νόσφ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῆδε τῆ γυναικὶ, τῆ μεταίτια
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ᾧδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλης γενέσθαι χρηστὸς, ὀφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τάληθές· ὡς ἐλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἶρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοί.
 κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἶδέναι τί δεινόν; οὐχὶ χἀτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἑρακλῆς ἔγημε δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠμέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἐντακεῖη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ᾤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465

- καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἔκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ρείτω κατ' οὖρον, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν αἰεί.
- ΧΟ. πιθυῦ λεγούσῃ χρηστὰ, κοῦ μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῆδε, κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.
- ΔΙ. ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονούσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοὶ φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἡμέρος ποθ' Ἡρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὐτ' εἶπε κρύπτειν οὐτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἡμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἀμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινήν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους
 οὐς εἶπας ἐς τήνδ' ἐμπέδως εἰρηκέαι.
 ὡς τᾶλλ' ἐκείνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἀπανθ' ἦσσαν ἔφν.
- ΔΙΙ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,
 ἃ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρῆ προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἀγῆς. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
 χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῶ στολῶ.

- ΧΟ. μέγα τι σθένος ἂ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας αἰεί.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαυ ἀπάτασεν οὐ λέγω,
 οὐδὲ τὸν ἔννευχον Ἄιδαν, 501
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίης
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἀκοίτιν
 τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων,
 τίνες πάμπληκτὰ παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἀεθλ' ἀγώνων.
 ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραδρόν
 φάσμα ταύρου,
 Ἄχελῶος ἀπ' Οἰνιαδῶν, ὁ δὲ Βακχείας ἄπυ 510
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἱ τότε ἄολλεῖς
 ἴσαν ἐς μεσον ἰέμενοι λεχέων· [ξυνοῦσα.
 μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει
 τότε ἦν χερσὲς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
 ταυρείων τ' ἀνάμυδα κεράτων·
 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
 κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἂ δ' εὐώπις ἀβρὰ
 τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ
 ἦστο, τὸν δὲ προσμένονσ' ἀκοίταν. 525
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·
 τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 εἰλεῖνδον ἀμμένει·
 καὶ πὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,
 ὥστε πόρτις ἐρήμα. 530
- ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος ὄροει
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιουμένη. 535
 κόρην γὰρ, οἶμαι δ' οὐκ ἔτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
 παρεσδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.
 καὶ νῦν δὺ' οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς, 540
 ὁ πιστὸς ἡμῖν κάγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.
 ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῇ νόσῳ,
 τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή 545
 δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;
 ὀρῶ γὰρ ἤβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,
 τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ
 ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.
 ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς 550
 ἐμὸς καλεῖται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνῆρ.
 ἀλλ' οὐ γὰρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν
 γυναικα νοῦν ἔχουσαν· ἧ δ' ἔχω, φίλαι,
 λυτήριον λύπημα τῆδ', ὑμῖν φράσω.
 ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ 555
 θηρὸς, λέβητι χαλκίῳ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρου ποταμὸν Εὐθηνοῦ βροτοῦς
 μισθοῦ ἔπυρε χερσὶν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσω οὔτε λαίφεσιν νεώς.
 ὃς κάμει, τὸν πατρῶον ἠνίκα στόλον
 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ ποῶτον εὐνὴς ἐσπόμην,

φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκ' ἦν μέσφ' πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦϋς' ἐγὼ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πνεύμονας

στέρνων διερροΐζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθη, 570
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑπτάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·

ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,

ἔσται φρενός σοι τοῦτο κλητήριον 575
 τῆς Ἑρακλείας, ὥστε μητιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.

τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὄσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπειράνται τάδε.

κακὰς δὲ τόλμας μῆτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μῆτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πῶς τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἑρακλεί, 585
 μεμηχάνηται τυῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ

πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.
 ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,
 δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεύσθαι κακῶς.

ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω. 590
 ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.

ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω

- θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ', ὡς σκότῳ
 κὰν αἰσχρὰ πράσσης, οὐ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
- ΛΙ. τί χρῆ ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὡς εὐμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
- ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναῖς,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῃ τῆς ἐμῆς χερός.
 διδούς δὲ τόνδε φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιβεν ἀμφιδύσεται χροῖ, 605
 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μήθ' ἔρκος ἱρὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανῆς σταθεῖς
 δεῖξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἠϋγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
 ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτήρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται. 615
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὧν περισσὰ δρῶν'
 ἔπειδ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμου ξυνηλθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῇ.
- ΔΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τίνδε πομπεύω τέχνην 620
 βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοὶ ποτε,
 τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
 λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΛΗ. στείχοις ἂν ἤδη. καὶ γὰρ ἐξέπιστᾶσαι
 τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625

- ΛΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρων
 προσδέγματ', αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλωσ.
 ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
 μὴ πρὸς λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναί τ' ἀκεῖθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΟ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
 οἷτας παραναϊετῶντες, οἳ τε μέσσαν 635
 Μηλίδα παρ λιμναν
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
 ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 Πυλάτιδες κλέονται,
 ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντίλυρον μούσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἄλκμήνας κόρος
 σεῦται πάσας ἀρετῆς 645
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
 ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν,
 παντῶ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον πελάγιον ἴδριες οὐδέν· ἅ δέ οἱ φίλα 649
 δάμαρ
 τάλαιναν δυστάλαινοι καρδίαν
 πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
 νῦν δ' Ἄρης αὐτὸν στρωθεῖς
 ἐξέλυσ' ἐπιπόνων ἡμερῶν.
 ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ 655
 σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,

- πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιῶτιν ἑσ-
 τίαν
 ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·
 ὄθεν μόλοι πανίμερος, 660
 τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ
 συγκραθεῖς ἐπὶ προφάσει θηρός.
- ΔΗ. γυναῖκες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρῳ
 πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὄσ' ἀρτίως ἔδρων.
- ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως ; 665
- ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
- ΧΟ. οὐ δῆ τι τῶν σῶν Ἑρακλεῖ δωρημάτων ;
- ΔΗ. μάλιστα γ'· ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
 ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν. 670
- ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτὸν, ἐξ ὄτου φοβεῖ.
- ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
 γυναῖκες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
 φ' γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
 ἔχριον, ἀργῆτ' οἶός εὐέρου πόκῳ, 675
 τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς
 τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἔδεστον ἐξ αὐτοῦ φθίνει,
 καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,
 ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πουῶν 680
 πλευρὰν πικρᾷ γλωχίνι, προῦδιδάξατο
 παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἔσωζόμην,
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφῆν,
 [καί μοι τὰδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων,]
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνός τ' αἶε 685
 θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ,
 ἔως ἂν ἀρτίχριστον ἀρμόσοιμί που.

κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
 κᾶθηκα συμπτύξασ' ἄλαμπές ἡλίου
 κοιλῶ ζυγαστρῶ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἶσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως 695
 [τῆς οἴδς, ᾧ προὔχριον, ἐς μέσην φλόγα,]
 ἄκτιν' ἐς ἡλιῶτιν' ὡς δ' ἐθάλπето,
 ρεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφῆ ἄλλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
 ἐκβρώματ' ἄν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου. 700
 τοιῶνδε κεῖται προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβῶδεις ἀφροί,
 γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος ἐς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὅστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω· 705
 ὀρῶ δέ μ' ἔργον δευδὸν ἐξειργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἔμοι παρέσχ' εὐνοϊαν, ἧς ἔθνησχ' ὑπερ;
 οὐκ ἔστιν' ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσειαι
 χρήζων ἔθειλέ μ'. ὣν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκ ἔτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαι.
 μόνη γὰρ αὐτὸν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ.
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα, χῶνπερ ἂν θίγη, 715
 φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.

- καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλῆσεται,
ταύτη σὺν ὀρμῇ κἀμὲ συνθανεῖν ἄμα. 720
ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν,
ἦτις προτιμᾶ μὴ κακῇ πεφυκέναι.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρή τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμάσιν 725
οὐδ' ἐλπίς, ἦτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἔξ ἐκουσίας
ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
- ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μηδέν ἐστ' οἴκοις βαρύν. 730
- ΧΟ. σιγῶν ἂν ὀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μὴ τι λέξεις παιδί τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστῆρ πατρός ὃς πρὶν ᾤχετο.
- ΥΛ. ὦ μήτηρ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
ἄλλου κεκληθῆσθαι μητέρ', ἢ λήφους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
- ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
- ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὺν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
- ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
- ΥΛ. ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι. τὸ γὰρ
φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
- ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; 745
- ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν
πατρός δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλώσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάζεις τάνδρῃ καὶ παρίστασαι;
- ΥΛ. εἰ χρή μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν.

- ὄθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750
 νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροθίνια,
 ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
 Κήναιών ἐστιν, ἔνθα πατρώφ Διὶ
 βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
 οὐ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755
 μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
 κήρυξ ἀπ' οἴκων ἴκετ' οἰκείος Λίχας,
 τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προύξεφίεσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δῶδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
 λείας ἀπαρχὴν βουῶς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσῆγε συμμαγῆ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος, ἴλεφ φρενὶ,
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ, κατηύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
 φλόξ αἱματηρὰ κάπῳ πιείρας δρυὸς,
 ἰδρῶς ἀνῆει χρωτὶ καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
 ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770·
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὧς ἐδαίνυτο.
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κάκεῖνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥιπτεῖ πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 780

- κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἄσπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰμωγῇ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, λύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτὸν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διήστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἴ σε χρῆθ' ἀνόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μέθεσ
 ἐνταῦθ' ὅπου με μή τις ὄψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις 805
 βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νιν αὐτίκα
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ', ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτηρ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὦν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προῦβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ

κτείνας, ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.

ΧΟ. τί σίγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοιισθ' ὀβούνεκα
ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγορῷ;

ΥΛ. εἶτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλῶς. 815

ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
μητρῶον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;

ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
τῶμῳ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτὴ λάβοι. 820

ΧΟ. ἴδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν

τᾶς παλαιφάτου προνοίας,

ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι

δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825

τῷ Διὸς αὐτόπαιδι·

καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει.

πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω

ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν; 830

εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλα

χρῖει δολοποιὸς ἀνάγκα

πλευρὰ προστακέντος ἰοῦ,

ὄν τέκετο θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων,

πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας

προσ τετακῶς φάσματι; μελαγχαίτα τ'

ἄμμιγά νιν αἰκίζει

θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840

ὄν ἄδ' ἅ τλάμων ἄοκνον

μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νεων

αἰσσύντων γάμων τὰ μὲν οὔτι

- προσέβαλε, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλίαςι συναλλαγαῖς, 845
 ἧ που ὄλοα στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρύων ἄχραν,
 ἀ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἄταν. 850
- ἔρρωγεν παγὰ δακρύων,
 κέχυται νόσος, ὧ πόποι, οἶον ἀναρσίω
 οὐπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
 ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι.
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορὸς,
 ἀ τότε θοὰν νύμφαν
 ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἀ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἀναυδος φανερά τῶνδ' ἐφά-
 νη πράκτωρ. 860
- ΧΟ. πότερον ἐγὼ μάταιος, ἧ κλύω τινὸς
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένου ;
 τί φημι ; 865
 ἦχεῖ τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῆ
 κωκυτὸν εἶσω· καί τι καινίζει στέγη
 ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀθήης καὶ συνωφρωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870
- ΤΡ. ὧ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἦρξεν τὸ δῶρον Ἑρακλεῖ τὸ πόμπιμον.
- ΧΟ. τί δ', ὧ γεραιὰ, καινοποιηθὲν λέγεις ;
- ΤΡ. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875
- ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα ; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

- ΧΟ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα ; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.
 ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία, τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς ;
 ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν.
 ΧΟ. εἰπέ τῷ μόρφ,
 γύναι, ξυντρέχει. 880
 ΤΡ. αὐτὴν διηίστωσε.
 ΧΟ. τίς θυμὸς, ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
 βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε ; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
 ἀνύσασα μόνα ;
 ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.
 ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν ;
 ΤΡ. ἐπεῖδου, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
 ΧΟ. τίς ἦν ; πῶς ; φέρ' εἰπέ. 890
 ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
 ΧΟ. τί φωνεῖς ; ΤΡ. σαφηνῆ.
 ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
 ἄ νέορτος ἄδε νύμφα
 δόμοισι τοῖσδ' Ἑρινύν. 895
 ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ' εἰ παρούσα πλησία
 ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
 [ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι ;
 ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.]
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
 καὶ παιδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῆ πατρὶ,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,
 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένοιτ' ἐρήμη, κλαῖε δ' ὀργάνων ὅτου 900
 ψαύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος· 905

ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀγκυλουμένη, 910
 καὶ τὰς ἄπαιδας εἰς τὸ λοιπὸν οὐσίας.
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρω
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην.
 καὶ γὰρ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρουν' ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν, ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμὰ 920
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν,
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνῳ χερὶ
 λίει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος
 προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 καὶ γὰρ δρομαία βᾶσ', ὄσονπερ ἔσθενον,
 τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κἂν ᾧ τὸ κείσε δευρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ 930
 πλευρὰν ὑφ' ἠπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν. ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὄργην ὡς ἐφάψειεν τόδε,
 ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τόδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδὲν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,

οὐτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευρὰν παρῆς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὧς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῆ,
 940 κλαίων ὀθύνεκέ' ἐκ δυοῖν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὄρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
 ἦ καί τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν. οὐ γάρ ἐσθ' ἦ γ' αὔριον,
 945 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

ΣΟ. πότερα πρότερον ἐπιστένω,
 πότερα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 950 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις,
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
 εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως
 955 τὸν Ζηνὸς ἀλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλία θάνοιμι
 μῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσπαλλάκτοις ὀδύναις
 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν
 960 ἄσπετόν τι θαῦμα.
 ἀγχοῦ δ' ἄρα κού μακρὰν
 προῦκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου
 965 προκηδομένα, βαρεῖαν
 ἀψοφον φέρει βάσιν.
 αἰαί, ὃδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρῆ, θανόντα νιν ἢ καθ'
ὑπνον ὄντα κρῖναι ;

970

ΥΛ. ὦμοι ἐγὼ σοῦ, πάτερ, ὦ μέλεος.
τί πάθω ; τί δὲ μήσομαι ; οἴμοι.

ΠΡ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
ἄγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
ζῆ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν
στόμα σόν.

975

ΥΛ. πῶς φῆς, γέρον ; ἢ ζῆ ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὑπνω κάτοχον
κάκκινήσεις κἀναστήσεις
φοιτάδα δεινὴν
νόσον, ὦ τέκνον.

980

ΥΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέω
βάρος ἀπλετον ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡ. ὦ Ζεῦ,
ποῖ γὰρ ἤκω ; παρὰ τοῖσι βροτῶν
κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοισ
ὀδύναις ; οἴμοι ἐγὼ τλάμων'
ἢ δ' αὖ μιὰ βρύκει. φεῦ.

985

ΠΡ. ἄρ' ἐξῆδης ὅσον ἦν κέρδος
σιγῆ κεύθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
τῷδ' ἀπὸ κρατὸς
βλεφάρων θ' ὑπνον ;

990

ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἄν
στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω.

ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπίς βωμῶν,
ιερώων οἶαν οἶων ἐπὶ μοι
μελέφ χάριν ἠνύσω. ὦ Ζεῦ,
οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν,

996

- ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὄφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
 τίς γὰρ αἰοῖδος, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἱατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει;
 θαῦμ' ἄν πόρρωθεν ἰδοίμαν.
 εἰ εἰ,
 εἴατέ μ', εἴατέ με δύσμορον εὐνάσαι. 1005
 εἴαθ' ὕστατον εὐνάσαι
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολείς μ', ἀπολείς.
 ἀνατέτροφας ὃ τι καὶ μύση.
 ἦπταί μου, τοτοτοῖ. ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ 1010
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
 εἰ εἰ,
 οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
 ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρὸς, τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει
 ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν' σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε
 γὰρ ὄμμα
 ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν. 1020
 ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὐτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἐξανύσαι βίον. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.
 ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾶδέ με τᾶδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024
 εἰ εἰ, ἰὼ ἰὼ δαῖμον.

θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία
διολοῦσ' ἡμᾶς

ἀποτίβατος ἀγρία νόσος.

1030

ὦ Παλλὰς Παλλὰς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ
τὸν φύτορ' οἰκτείρας ἀνεπίφθονον εἴρυσσον ἔγχοσ,
παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖδος· ἀκού δ' ἄχοσ, ᾗ μ'
ἐχόλωσεν

σὰ μάτηρ ἄθεοσ, τὰν ᾧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
αὐτωσ, ᾧδ' αὐτωσ, ὡσ μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺσ

Ἄιδασ,

1040

ὦ Διδὸσ αὐθαίμων,
εὔνασον εὔνασον ὠκνπέτα μόρφ
τὸν μέλεον φθίσιασ.

ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰσ, φίλαι,
ἀνακτοσ, οἷασ οἶοσ ὦν ἐλαύνεται.

1045

ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ κοῦ λόγφ κακὰ
καὶ χερσὶ καὶ νότοισι μοχθήσιασ ἐγῶ·
κοῦπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτισ ἢ Διδὸσ
προῦθηκεν οὔθ' ὁ στυγνὸσ Εὐρυσθεὺσ ἐμοὶ,
οἶον τόδ' ἢ δολῶπισ Οἰνέωσ κόρη
καθῆψεν ὦμοισ τοῖσ ἐμοῖσ Ἐρινύων
ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾗ διόλλυμαι.

1050

πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτασ
βέβρωκε σάρκασ, πνεύμονόσ τ' ἀρτηρίασ
ροφεί ξυνοικοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἰμὰ μου

1055

πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμασ
τὸ πᾶν, ἀφράστω τῆδε χειρωθεῖσ πέδη.
κοῦ ταῦτα λόγχη πεδιασ, οὔθ' ὁ γηγενῆσ
στρατοσ Γιγάντων, οὔτε θήρειοσ βία,
οὔθ' Ἑλλάσ, οὔτ' ἄγλωσσοσ, οὔθ' ὄσην ἐγῶ
γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πω·

1060

γυνή δέ, θῆλυς οὔσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσει,
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλείον. 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὡς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμὸν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὄρων
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 Ἴθ', ὦ τέκνον, τόλμησον· οἴκτειρόν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν ἐσπόμην κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠῦρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν στηθὶ πλησίον πατρὸς,
 σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα. δεῖξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὁρᾶτε τὸν δύστηνον, ὡς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ὦ τάλας,
 εἰ εἰ,
 ἔβαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως, ὃ δ' αὖ
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὦναξ Ἄϊδη, δέξαι μ', 1085
 ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον.
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἠνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ἡμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε

- Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἀπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρυμάνθιον τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1100
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κούδεις τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν.
 νῦν δ' ὧδ' ἀναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' αἴτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κὰν τὸ μηδὲν ὧ
 κὰν μηδὲν ἔρω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κὰκ τῶνδε. προσμῆλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
- ΧΘ. ὧ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλῆσεται.
- ΥΔ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχῶν κλύθι μου, νοσῶν ὁμως. 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτὸν, μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνη
 θυμῷ δύσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγείς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δ' ἤρξῃς λήξον· ὡς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
- ΥΔ. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσεων ἐν οἷς

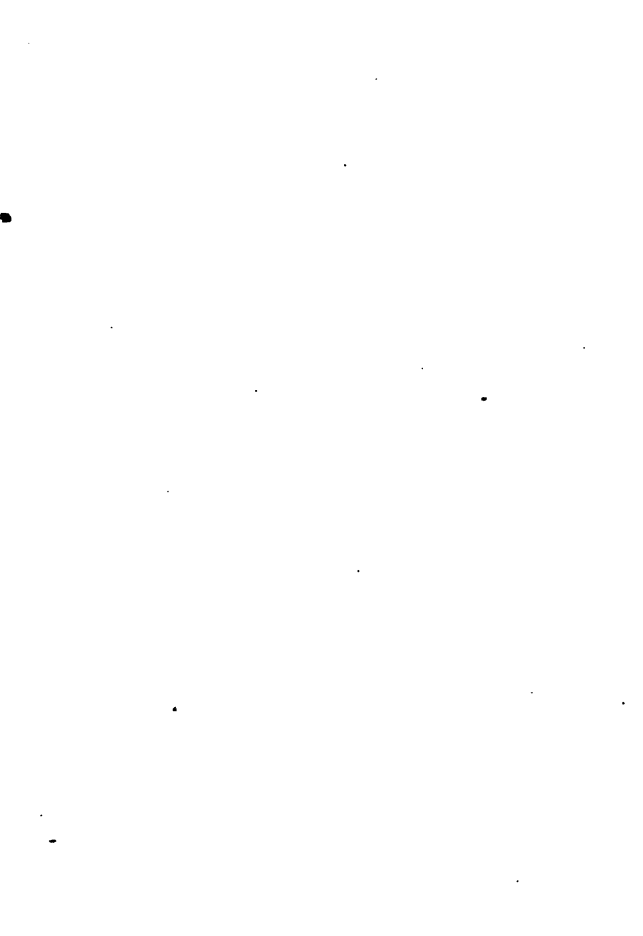
- νῦν ἐστὶν οἷς θ' ἡμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
- HP. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐ
τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
- ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- HP. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρείς.
- HP. λέγ'· εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆ κακὸς γεγώς.
- ΥΛ. λέγω. τέθηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
- HP. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΥΛ. αὐτῇ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- HP. οἴμοι· πρὶν, ὡς χρῆν, σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
- ΥΛ. κἂν σοῦ στραφεῖη θυμὸς, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- HP. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἦ νοεῖς. 1135
- ΥΛ. ἅπαν τὸ χρῆμ', ἡμαρτε χρηστὰ μωμένη.
- HP. χρήστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείναςα δρᾶ;
- ΥΛ. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὡς προσεΐδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- HP. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140
- ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοιῶνδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
- HP. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκ ἔτ' ἐστὶ μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν. 1145
- ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκ ἔτ' ἐστὶ σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὀμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεοσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150
- ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παιδῶν δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτῇ τρέφει,

- τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστῳ ναίοντας μάθοις·
 ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῆ, πάτερ, 1155
 πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.
- HP. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἔνα
 φανείς ὁποῖος ὦν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
 πρὸς τῶν πιεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο, 1160
 ἀλλ' ὅστις Ἄιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
 ὃδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
 πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανῶν.
 φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
 μαντεῖα καινὰ, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
 ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
 Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος ἐξεγραψάμην
 πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυὸς,
 ἧ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
 ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170
 λύσιν τελείσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον, 1175
 καὶ μὴ ἴπιμειναι τοῦμόν ὀξύναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.
- ΥΛ. ἀλλ', ὦ πάτερ, ἰαρθῶ μὲν ἐς λόγου στάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθὼν, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ. 1180
- HP. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.
 ΥΛ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
 HP. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
 ΥΛ. ἰδοὺ προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.

- HP. ὄμνυ Διὸς νῦν τοῦ με φύσαντος κᾶρα. 1185
- ΥΔ. ἦ μὴν τί δράσειν, καὶ τόδ' ἐξειρήσεται ;
- HP. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθέν ἔργον ἐκτελεῖν.
- ΥΔ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
- HP. εἰ δ' ἐκτός ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.
- ΥΔ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὐχομαι δ' ὅμως. 1190
- HP. οἶσθ' εὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον ;
- ΥΔ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.
- HP. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοῦμόν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήσεις φίλων,
 πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου θρυδὸς 1195
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμόν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρῆσαι. γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ,
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἶ 1200
 τοῦδ' ἀνδρὸς, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθεν ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρὺς.
- ΥΔ. οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας ; οἶά μ' εἴργασαι.
- HP. ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
 ἄλλου γενοῦ τοῦ μηδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
- ΥΔ. οἴμοι μάλ' αὖθις, σῶμα μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
 φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- HP. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
 καὶ μούνον ἱατήρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΥΔ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰάμην τὸ σόν ; 1210
- HP. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
- ΥΔ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
- HP. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης ;
- ΥΔ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χεροῖν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κού καμεί τοῦμόν μέρος. 1215

- ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνευμαι δέ μοι
 χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
- ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
- ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
- ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
- ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκίηπτω, τέκνον·
 ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρώων ὀρκίων μεμνημένος,
 πρόσθου δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ 1225
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτὲ,
 ἀλλ' αὐτὸς, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου. τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
- ΥΛ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν, 1230
 τὸ δ' ὧδ' ὄραν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
- ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
- ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἧ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ ἔξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κάμει γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
- ΗΡ. ἀνὴρ ὄδ' ὡς ἔοικεν οὐ νεμῖν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240
- ΥΛ. οἴμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
- ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
- ΥΛ. δειλαιος, ὡς ἐς πολλὰ τὰπορεῖν ἔχω.
- ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν.
- ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ· 1245
- ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦμὸν εἰ τέρψεις κέαρ.

- ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε ;
 ΗΡ. ἔγωγε. τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.
- ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω, κοῦκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἄν ποτε
 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
- ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
 ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθεσ' ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυρὰν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε. παῦλά τοι κακῶν
 1255
 αὕτη, τελευτῆ τοῦδε τάνδρος ὑστάτη.
- ΥΛ. ἄλλ' οὐδὲν εἶργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κᾶξαναγκάζεις, πάτερ.
- ΗΡ. ἄγε νῦν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρὰ, χάλυβος
 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχαρτον
 τελέουσ' ἀκούσιον ἔργον.
- ΥΛ. αἶρετ', ὀπαδοὶ, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρᾶσσομένων,
 οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
 1270
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
 αἰσχροῖα δ' ἐκείνοις,
 χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
 τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
 λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
 1275
 μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
 πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καινοπαθῆ,
 κοῦδὲν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Munich.

Oct. 1874.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΟΔ. Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
ἔνθ' ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιᾷ
Ποῖαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὑπο,
νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
ὄτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
παρῆν ἐκήλοισ προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαῖς
κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, 10
βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
σόφισμα τῷ νιν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοιπὸν ὑπηρετεῖν, 15
σκοπεῖν θ' ὅπου ἴσ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
τοιιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὑπνον
δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
βαῖον δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἄν 20
ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἔστι σῶν.
ἃ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ

- ὡς τὰ πλοῖα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25
- ΝΕ. ἀναξ' Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
- ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδεὶς τύπος.
- ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῆ. 30
- ΝΕ. ὀρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
- ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστ' ἐπιστροφῆ;
- ΝΕ. στιπτή γε φυλλὰς ὡς ἐναυλίζοντί τφ.
- ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
- ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαουρουργοῦ τινος 35
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
- ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
- ΝΕ. λού' λού' καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
- ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 καῶστ' οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
 κῶλον παλαιῶ κηρὶ προσβαίη μακρὰν;
 ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελέλυθεν,
 ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που.
 τὸν οὖν παρόντα πέμψον ἐς κατασκοπήν, 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεται τε καὶ φυλάζεται στίβος.
 σὺ δ' εἴ τι χρήσεις, φράζε δευτέρφ λόγφ.
- ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπῆρέτης πάρει.
- ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας;

ΟΔ.

τὴν Φιλοκτῆτου σε δεῖ

ψυχὴν ὅπως λόγουσιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλείς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
 στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,
 οἱ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἴλιου,
 οὐκ ἤξιωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμίλια 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὐτ' ἔνορκος οὐδενὶ
 οὐτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου,
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἔστ' ἀρνήσιμον.
 ὅστ' εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, 75
 ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνῶν.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὄπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφυκότα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἠδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δός μοι σεαυτὸν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον

- κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85
- NE. ἐγὼ μὲν οὖς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Δαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ.
 ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,*
 οὐτ' αὐτὸς οὐθ', ὡς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἴμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἐνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρώσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὀκνῶ
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἀναξ, καλῶς
 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95
- OD. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὦν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξίῳν ὀρῶ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τᾶργα, πάνθ' ἠγουμένην.
- NE. τί οὖν μ' ἀνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100
- OD. λέγω σ' ἐγὼ δόλφ Φιλοκτῆτην λαβεῖν.
- NE. τί δ' ἐν δόλφ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;
- OD. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.
- NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;
- OD. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον. 105
- NE. οὐκ ἄρ' ἐκείνφ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ;
- OD. οὐ, μὴ δόλφ λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.
- NE. οὐκ αἰσχρὸν ἠγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;
- OD. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.
- NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110
- OD. ὅταν τι δρᾶς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.
- NE κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;
- OD. αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.
- NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκετ', εἴμ' ἐγώ;
- OD. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκείνα σου. 115

* "Ἰμ... στ' ἀρ' ἵσο...
 ...
 ...

- ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 ΝΕ. ποίω; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κάγαθὸς κεκλή' ἄμα.
 ΝΕ. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 110
 ΟΔ. ἡ μνημονεύεις οὖν ἃ σοι παρήνεσα;
 ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συτήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρῶν,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
 καὶ δεῦρ', εἴαν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
 κατασχολάζειν, αὖθις ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
 μορφὴν δολώσας, ὡς ἂν ἀγνοία προσῆ'
 οὐ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρῆεις τάδε·
 Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγήσαιο νῆν
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' αἰεὶ.
 ΧΟ. τί χρὴ τί χρὴ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένον
 στέγειν; ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν· 136
 φράζε μοι.
 τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει
 καὶ γνώμα παρ' ὄψι τὸ θεῖον
 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται. 140
 σοὶ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.
 ΝΕ. νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κείται,
 δέρκου θαρσῶν· ὄπταν δὲ μόλη

δεινός ὀδύτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων,
πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

- ΧΟ. μέλλον πάλαι μελημά μοι λέγεις, ἄναξ, 150
φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῶ
νῦν δέ μοι
λέγ' αὐτὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
καὶ χῶρον τίς ἔχει. τὸ γάρ μοι
μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον, 155
μὴ προσπεσῶν με λάθῃ ποθὲν,
τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίς ἔχει στίβον,
ἔναυλον, ἢ θυραῖον ;
- ΝΕ. οἶκον μὲν ὄρας τόνδ' ἀμφίθρουον 160
πετρίνης κοίτης.
- ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν ;
- ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεῖα 165
στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
πτηνοῖς τοῖς σμυγερόν σμυγερώς,
οὐδέ τιν' αὐτῶ
παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
- ΧΟ. οἰκτεῖρω νιν ἔγωγ', ὅπως, 170
μὴ του κηδομένου βροτῶν
μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων,
δύστανος, μόνος αἰεὶ,
νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῃ
χρείας ἰσταμένῃ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντεχει ;
ὦ παλάμαι θνητῶν,
ὦ δύστανα γένη βροτῶν,

- οἷς μὴ μέτριος αἰών.
 οὗτος πρωτογόνων ἴσως 180
 οἰκῶν οὐδενὸς ὕστερος,
 πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 κείται μόνος ἀπ' ἄλλων
 στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
 θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναϊς ὁμοῦ 185
 λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βαρεῖ'
 & δ' ἀθυρόγλωσσος
 ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
 οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεΐται. 190
- ΝΕ. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί.
 θεῖα γὰρ, εἵπερ καγὼ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὸν 195
 τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
 καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων,
 οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη,
 τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὃδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200
- ΧΟ. εἴστομ' ἔχε, παῖ. ΝΕ. τί τόδε;
 ΧΟ. προῦφάνη κτύπος,
 φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
 ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων. 205
 βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
 φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὃ τι. 210

ΧΟ.

φροντίδας νέας·

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ,
οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
βοῶ τηλωπὸν ἰωάν,
ἢ ναὸς ἄξενον ἀγά-
ζων ὄρμον· προβοῶ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙ.

ἰὼ ξένοι,

τίνας ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλω πλάτῃ 220

κατέσχετ' οὐτ' εὖορμον οὐτ' οἰκουμένην;

ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ
τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος

στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί· 225

φωνῆς δ' ἀκούσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνω

δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,

ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον

ἔρημον ἴδτε κἄφιλον κακούμενον

φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.

ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ 230

ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ.

ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα

Ἑλληνές ἐσμεν. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ.

ὦ φίλτατον φώνημα. φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν

πρόσφθεγμα τοιοῦθ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. 235

τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν

χρεία; τίς ὄρμη; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;

γέγονέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.

ΝΕ.

ἐγὼ γένος μὲν εἶμι τῆς περιρρύτου

Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· ἀυδῶμαι δὲ παῖς 240

Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.

- ΦΙ. ὦ φιλάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν, πόθεν πλέων ;
- ΝΕ. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ ταυῶν γε ναυστολῶ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας ; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου ;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσοράς ;
- ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε : 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδὲν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην ;
- ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδὸτ' ἴσθι μ' ὄν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρός θεοῖς,
 οὐ μηδὲ κληδῶν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῖ διῆλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σίγ' ἔχοντες, ἦ δ' ἐμῆ νόσος
 αἰεὶ τέθηλε κάπῃ μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260
 ὄδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὄν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
 ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης, ὄν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχροῦς ὧδ' ἔρημον, ἀγρία 265
 νόσφ καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
 πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι
 ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ἔρχοντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότε ἄσμενοί μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ,

λιπόντες ἄχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρφ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρὸν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβιώτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε ;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά ;
 ὄρωντα μὲν ναῦς ἄς ἔχων ἐναυστολοῦν
 πάσας βεβώσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἔντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠῦρισκον οὐδέν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρὸν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι, 285
 κᾶθει τι βαιᾶ τῆδ' ὑπὸ στέγη μόνον
 διακουεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηῦρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελειᾶς· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλοι
 νευροσπαθῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἂν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν σὺ παρῆν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' αἰεὶ.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκῶν.
 οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σῶφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὗτοί μ', ὅταν μὲν ὄλωσιν, ὃ τέκνον, λόγοις
 ἔλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτεῖραντες, ἢ τινα στολὴν
 ἐκείνο δ' οὐδεὶς, ἢνικ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαί μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἦ τ' Ὀδυσσέως βία,
 ὃ παῖ, δεδράκασ'· οἳ Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

- ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφειγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Ποίαντος τέκνον.
- ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.
- ΦΙ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισι ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;
- ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε,
 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκυρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφν.
- ΦΙ. εὖ γ', ὃ τέκνον. τίνας γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;
- ΝΕ. ὃ παῖ Ποίαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἀγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
- ΦΙ. οἴμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἢ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
- ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενὸς, θεοῦ δ' ὑπο,

- τοξευτὸς, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
- ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανὼν τε χῶ θανῶν.
ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον στένω.
- ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
- ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
αὐθις πάλιν μοι πράγμ', ὅτφ σ' ἐνύβρισαν.
- ΝΕ. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστολῶ μέτα
δίως τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρὸς,
λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
πατὴρ ἐμὸς, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ελεῖν.
ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχὺ,
μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῃ, 350
ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
κἀγὼ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
κατηγόμεν· καί μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατος
ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
τὸν οὐκ ἔτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
ἐπεὶ δάκρυσα κείνον οὐ μακρῷ χρόνῳ, 360
ἐλθὼν Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
τά θ' ὄπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
οἱ δ' εἶπον, ὄμοι, τλημονέστατον λόγον,
ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
πατρῶ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὄπλων κείνων ἀνῆρ 365

- ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ δακρύσας εὐθύς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεία, καὶ καταλήσας λέγω,
 ὦ σφέτερι, ἢ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινα
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμὰ, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὁ δ' εἶπ' Ὀδυσσεὺς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν,
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκεῖνον παρών.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὁ δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἡμείψατο·
 οὐκ ἦσθ' ἴν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἴν' σὺ σ' ἔδει.
 καὶ ταῦτ' ἐπειδὴ καὶ λέγεις θραυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κἄξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακῶν Ὀδυσσέως.
 κούκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει. 385
 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίγνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὁ δ' Ἀτρεΐδας στυγῶν
 ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἶη φίλος. 390
- ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ πότνι, ἐπηδῶμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδουσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400

λεόντων ἔφεδρε, τῷ Δαρτίου
σέβας ὑπέρτατον.

- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κάξ' Ὀδυσσείως.
ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλει ποιεῖν.
ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαυμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν 410
Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχετο.
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χούτος οἴχεται θανῶν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος,
οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτίῳ,
οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'· ἐπίστω τοῦτό γ'· ἀλλὰ καὶ μέγα
θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' ὅς παλαιὸς κάγαθὸς φίλος τ' ἐμὸς,
Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
κείνων κάκ' ἐξήρυξε, βουλευῶν σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν
'Αντίλοχος αὐτῷ φροῦδος, ὃς παρῆν, γόνος. 425
- ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐτῶς δειν' ἔλεξας, οἶν ἐγὼ
ἦκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
τεθναῶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐτῶν, ἵνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν ἀνδᾶσθαι νεκρὸν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστής κείνος, ἀλλὰ χαί σοφαί.

γνώμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

- ΦΙ. φέρ' εἶπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταυθά σοι
 Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατὴρ ἦν τὰ φίλτατα ;
- ΝΕ. χούτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεί
 435 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἀνδρ' ἐκὼν
 αἰρεῖ ποτηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς αἰεῖ.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
 ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
 γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ· 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρεῖς ;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτησ' τις ἦν,
 ὃς οὐκ ἂν εἶλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
 μηδεὶς ἐφή· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτὸν, ἤσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
 ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
 καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιυτριβῆ
 χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου, τὰ δὲ
 δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' αἰεῖ. 450
 ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
 τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὖρω κακοὺς ;
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὧ γενεθλον Οἰταίου πατὴρς,
 τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
 καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι, 455
 ὅπου θ' ὁ χείρων τὰγαθοῦ μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἀνδρας οὐ στέρξω ποτέ
 ἀλλ' ἢ πετραία Σκῦρος ἐξαρκούσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
 νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν. καὶ σὺ, Ποίαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαίρε' καὶ σε δαίμονες

νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.

ἡμεῖς δ' ἴωμεν· ὡς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηρικαῦθ' ὀρμώμεθα.

465

ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε ;

ΝΕ.

καιρὸς γὰρ καλεῖ

πλοῦν μὴ ᾗξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ᾗγγύθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον,

πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,

ικέτης ἰκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὔτω μόνον,

470

ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷοις ὄρας

δοιοσὶ τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·

ἀλλ' ἐν παρέργῳ θεοῦ με. δυσχέρεια μὲν,

ἔξοιδα, πολλή τοῦδε τοῦ φορήματος·

ὁμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι

475

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.

σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,

δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλειῆστον εὐκλείας γέρας,

εἰάν μολῶ ἄγῳ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

ἴθ' ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὄλης μιᾶς.

480

τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπη θέλεις ἄγων,

εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην, ὅποι

ἦκιστα μέλλω τοὺς ξυνόοντας ἀλγυνεῖν.

νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,

πέισθητι. προσπίτνω σε γόνασι, καίπερ ὦν

485

ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφήσ

ἔρημον οὔτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου.

ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,

ἢ πρὸς τὰ Χαλκῶδοντος Εὐβοίας σταθμά·

κάκειθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος

490

Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον

Σπερχειὸν ἔσται, πατρί μ' ὡς δείξης φίλῳ,

ὄν δὴ παλαιὸν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
 μή μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένοις
 ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς, 495
 αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὡς εἰκὸς, οἶμαι, τοῦμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἤπειγον στολόν.
 νῦν δ', ἐς σέ γὰρ πομπὸν τε καὐτὸν ἄγγελον 500
 ἦκω, σὺ σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον,· εἰσορῶν
 ὡς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
 κείται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θᾶτερα.

χρῆ δ' ἐκτός ὄντα πημάτων τὰ δεῖν' ὄραν.
 χῶταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκειρ', ὄναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικροὺς, ἄναξ, ἔχθεις Ἄτρείδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν
 νέμεσιν ἐκφυγῶν.

ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρής,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, 520
 τότε οὐκ ἔθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

ΧΟ. ἦκιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τοῦνεϊδος ἔξεις ἐνδίκως ὄνειδίσαι.

ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
 ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλεωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
 χῆ ναῦς γὰρ ἄξει κοῖκ ἀπαρηθήσεται.

- μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
 ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλείν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἡδιστος δ' ἀνὴρ,
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
 ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλή.
 ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσατε τὴν ἔσω
 ἄοικον εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης
 ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος. 530
 οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλῆναι τάδε·
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη προὔμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο,
 ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους,
 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον. 540
- ΕΜ. Ἀχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
 ἐπεὶπερ ἀντέκυσσα, δοξάζων μὲν οὐ,
 τύχη δέ πως πρὸς ταυτὸν ὄρμισθεις πέδον.
 πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῶ στόλῳ
 ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον εἰς τὴν εὐβοτρυν
 Πεπάρηθον, ὥς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
 σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 545
 ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
 τὸν πλοῦν ποιείσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
 οὐδὲν σύ που κάτοιισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
 ἀ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
 βουλευμάτ' ἐστὶ· κοῦ μόνον βουλευμάτα,
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκ ἔτ' ἐξαργούμενα. 555
- ΝΕ. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένη,
 εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·

- φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φρούδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλφ
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησείως κόροι.
- NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες, ἢ λόγοις πάλιν ;
- EM. οὐκ οἶδ' ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
- NE. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χολί ξυνναυβάται 565
οὕτω καθ' ὄρμην δρώσιν Ἀτρείδων χάριν ;
- EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ αὐτάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος ; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν ;
- EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570
ἔστελλον, ἠνίκ' ἔξανηγόμην ἐγώ.
- NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει ;
- EM. ἦν δὴ τις. ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν' ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
- NE. ὄδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτῆτης, ξένε. 575
- EM. μή νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὄσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾶ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης ;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
ἐς φῶς ὁ λέξει, πρὸς σὲ κἀμὲ τούσδε τε.
- EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ
λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ ἄνηρ πένης.
- NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενῆς· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὐνεκ' Ἀτρείδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλή λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
- EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.

- EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590
- EM. λέγω. ἔπι τοῦτον ἄνδρε τῷδ' ἔπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἦ τ' Ὀδυσσέως βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἦ μὴν ἦ λόγῳ
πέισαντες ἄξειν, ἦ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσέως λέγοντος· οὗτος γὰρ πλέον
τὸ θάρσος εἶχε θάτερον, δράσειν τάδε.
- NE. τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες ; 600
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ', ἦ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά ;
- EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενῆς,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε, δέσμμόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὅς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μὴ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει ταυῦν.
καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβὼν,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκουτα· καὶ τούτων κᾶρα
τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι μὴ τυχῶν.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620

καὺτῷ παραινῶ κεῖ τινος κήδει πέρι.

- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε καὶ Ἄιδου θανῶν
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἴμ' ἐπὶ
 ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκουν τάδ', ὦ παῖ, δεινὰ, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεὸς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις;
 οὐ. θᾶσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτὰ, πάντα δὲ
 τολμητὰ. καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἴξεται.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὡς ἡμᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεῶς.
 ἴωμεν. ἦ τοι καίριος σπουδῆ πόνου
 λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἦγαγεν. 630
- ΝΕ. οὐκουν ἐπειδὰν πνεῦμα τοῦκ πρόφρας ἀνῆ,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
- ΦΙ. αἰεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
- ΝΕ. οἶδ', ἀλλὰ κάκεινοισι ταῦτ' ἐναντία.
- ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῆ κλέψαι τε χάρπάσαι βία.
- ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβῶν
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει. 645
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- ΝΕ. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεὸς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
- ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' αἰεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πρᾶννεῖν πάνυ. 650
- ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾶς λαβεῖν;

- ΦΙ. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένοι
παρερρήκηκεν, ὡς λίπω μὴ τῶ λαβεῖν.
- ΝΕ. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν.
- ΝΕ. ἄρ' ἔστιν ὥστε κάγγυθεν θεῶν λαβεῖν, 656
καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
- ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
- ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἐρωθ' οὕτως ἔχω· 660
εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- ΦΙ. ὄσαί τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
ὅς γ' ἠλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
ἐχθρῶν μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
θάρσει. παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
καὶ δόντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
[οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον
ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσω φίλος.]
- ΝΕ. χωροῖς ἂν εἴσω.
- ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω. τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
- ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
Ἰξίον' ἂν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλ' ὁ παγ-
κρατῆς Κρόνου παῖς· 680
ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν μοῖρα
τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,

ὅς οὐτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνὴρ,
 ὠλέχεθ' ὧδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,

πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὔτω βιοτὰν κατέσχεν· 690
 ἔν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
 οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἵματηρόν· 695

ὅς τὰν θερμοτάταν αἰμάδα κηκιόμεναν ἐλκείων
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις
 κατευνάσειεν, εἴ τι ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίας ελεῖν·
 εἶπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα, τότε' ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνικ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων
 αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταὶ,
 πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς λοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.

ὦ μελέα ψυχὰ,

ὅς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἦσθη δεκέτει χρόνῳ,
 λεύσσων δ' εἴ που γνοιῆ στατὸν εἰς ὕδωρ,
 αἰεὶ προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπαντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720
 ὅς νιν ποντοπόρφου δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρώαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων νυμφᾶν, 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνὴρ
πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς, [θεοῖς
Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενός 730
λόγου σιωπᾶς κάπόπληκτος ὧδ' ἔχει;

ΦΙ. ἄ ἄ ἄ ἄ.

NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.

NE. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νόσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζεις δοκῶ. 735
ὦ θεοί.

NE. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν.
ἄ ἄ ἄ ἄ.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740
σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.

ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἶ τί σοι, τέκνον, πάρα
ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

ἴθ', ὦ παῖ.

750

NE. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
τοσὴνδ' ἰυγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποιεῖς;

ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον. NE. τί ἔστιν;

ΦΙ.

οἶσθ', ὦ παῖ;

NE.

τί σοί;

οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα; παππαπαππαπαῖ.
NE. δεινόν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755

ΦΙ. δεινὸν γὰρ αὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτειρέ με.

ΝΕ. τί δῆτα δράσω;

ΦΙ. μή με ταρβήσας προδῶς.

ἦκει γὰρ αὐτῆ διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
ὡς ἐξεπλήσθη.

ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σὺ,

δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς.

760

βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;

ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν

τάδ', ὥσπερ ἦτου μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ

τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρὸν,

765

σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν

ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίη τόδε·

κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν

ἔκηλον εὔδειν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ

μόλωσ' ἐκείνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι

770

ἐκόντα μῆτ' ἄκοντα, μηδέ τῳ τέχνῃ

κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαντόν θ' ἄμα

κᾶμ', ὄντα σαντοῦ πρόστροπον, κτεῖνας γένη.

ΝΕ. θάρσει προνοίας οὔνεκ'. οὐ δοθήσεται

πλὴν σοί τε κᾶμοί· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε.

775

ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,

μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ, μηδ' ὅπως

ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.

ΝΕ. ὦ θεοὶ, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ

πλοῦς οὐριός τε κεύσταλης ὅποι ποτὲ

780

θεὸς δικαιοῖ χῶ στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μὴ μ' ἀτελής εὐχή·

στάζει γὰρ αἶ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

κηκίον αἶμα, καί τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

- παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
 προσέρπει,
 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
 ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
 ἀτταταῖ. 790
- ὦ ξένε Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερές
 στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ.
 παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοῖ στρατηλάται,
 Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
 ὦμοι μοι.
- ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
 οὔτω κατ' ἡμαρ οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
 ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
 τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀγκαλουμένῳ πυρὶ 800
 ἔμψησον, ὦ γενναίε· κἀγὼ τοι ποτὲ
 τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὄπλων,
 ἃ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
 τί φῆς, παῖ;
 τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς;
 ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά. 806
 ΦΙ. ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχυ' ὡς ἦδε μοι
 ὀξεῖα φοιτᾶ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
 ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.
- ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. 810
 ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς φρόνει.
 ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε
 ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω

- ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον;
 ΦΙ. μέβες μέβες με. ΝΕ. ποῖ μεβῶ; ΦΙ. μέβες ποτέ.
 ΝΕ. οὐ φημ' ἑάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἣν προσθίγῃς.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω.
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκ ἔτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἔα. 820
 ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
 ἰδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἱμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἑάσωμεν, φίλοι, 825
 ἔκηλον αὐτὸν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 ΧΟ. Ὕπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὕπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαδὲς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ὄναξ·
 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ὦ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι ταῖ τεῦθεν
 φροντίδος. ὄρᾳς ἤδη. 835
 πρὸς τί μένομεν πράσσειν;
 καιρὸς τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
 πολὺν παρὰ πόδα κράτος * * * ἄρυνται.
 ΝΕ. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδὲν, ἐγὼ δ' ὀρῶ οὐνεκα
 θήραν 839
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλείοντες.
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχροῦν
 ὄνειδος.
 ΧΟ. ἀλλὰ, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὄψεται·

- ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον, 845
 πέμπε λόγων φάμαν
 ὡς πάντων ἐν νόσφ' εὐδρακῆς
 ὕπνος ἄὑπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅτι δύνα μάκιστον,
 κείνό μοι, κείνο λάθρα 850
 ἐξιδού, ὅ τι πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ὃν αὐδῶμαι,
 εἰ ταύταν τούτῳ γνῶμαν ἴσχεις,
 μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη.
 οὐρός τοι, τέκνον, οὐρος 855
 ἀνήρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγάν,
 ἐκτέταται νύχιος,
 ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,
 οὐ χερὸς, οὐ ποδός, οὐ τινος ἄρχων, 860
 ἀλλ' ὡς τίς τ' Ἀἶδα παρακείμενος
 ὄρᾳ. βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἀμᾶ
 φροντίδι, παῖ, πόνος
 ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.
- ΝΕ. σιγᾶν κελεύω, μῆδ' ἀφεστάναι φρενῶν. 865
 κινεῖ γὰρ ἀνήρ ὄμμα κἀνάγει κἀρα.
- ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τό τ' ἐλπίδων
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γὰρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ
 τληναί σ' ἔλεινῶς ὤδε τὰμὰ πήματα 870
 μείναι παρόντα καὶ ξυνωφελοῦντά μοι.
 οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως
 οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις καὶ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἡ σὴ, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875

- ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσοσμίας γέμων.
 καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δὴ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον, τέκνον,
 ἴν', ἦνικ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι·
 ὡς οὐκ ἔτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σοι
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δ' αἶρε σαυτὸν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ἄκνος,
 ἐπεὶπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
 ὀαμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νῆι γὰρ
 ἄλις πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
- ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ τὸς ἀντέχου.
- ΦΙ. θάρσει. τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος.
- ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρῶμ' ἐγὼ τούνηθενδε γε ; 895
 ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ ;
 ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
 ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
 ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι ;
 ΝΕ. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις δρῶ τὰ μὴ προσεικότα.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἕξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
 δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
 ΝΕ. αἰσχρὸς φανούμαι· τοῦτ' ἀνιώμαι πάλαι.

- ΦΙ. οὔκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
- ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
- ΦΙ. ἀνὴρ ὄδ', εἰ μὴ ἄ γὰρ κακός γνώμην ἔφυν, 910
προδοῦς μ' ἔοικε κάκλιπών τὸν πλοῦν στελεῖν.
- ΝΕ. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
- ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
- ΝΕ. οὐδέν σε κρύψω. δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στολόν.
- ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; ΝΕ. μὴ στέναζε, πρὶν μάθης.
- ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε;
- ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολών. 920
- ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
- ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
- ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένη,
δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
- ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
τό τ' ἔνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
- ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
οἷ ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων
τὸν προστρώπαιον, τὸν ἰκέτην, ὦ σχέτλιε; 930
ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἔλών.
ἀπόδος, ἰκνούμαι σ', ἀπόδος, ἰκετεύω, τέκνον.
πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον με μάφελης.
ᾧμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρα πάλιν. 935
ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι

- θηρῶν ὀρείων, ὧ καταρρώγες πέτραι,
 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὄφρ' λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 940
 ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθείς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβῶν τοῦ Ζηνὸς Ἑρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
 ὡς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἶδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν ᾤδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλω.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
 ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῷ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπῆς. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὧ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὖ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σέ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀυανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καὶ μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδὲν εἰδέναι κακόν. 960
 ὄλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
 γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μὴ, θάνοις κακῶς.
- ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἀναξ,
 ἦδη ἵστί καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
- ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
 τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
- ΦΙ. ἐλέησον, ὧ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς

- σαντοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἔμε. -
- ΝΕ. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παρούσιν ἄχθομαι. 970
- ΦΙ. οὐκ εἶ κακὸς σὺ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν
ἕοικας ἤκειν αἰσχροῖς. νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷ' εἰκὸς, ἔκπλει, τὰ μὰ μοι μεθεῖς ὄπλα.
- ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;
- ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;
οὐκ εἶ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
- ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;
ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾶς.
- ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κάπολωλ'. ὄδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβὼν με κάπονοσφίσας ὄπλων.
- ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
- ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.
- ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σέ δεῖ
στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἣ βία στελοῦσί σε.
- ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; 985
- ΟΔ. ἦν μῆρπης ἐκόν.
- ΦΙ. ὦ Δημνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἐφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετὰ,
εἴ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;
- ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990
- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἶα κάξανευρίσκεῖς λέγειν·
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἣ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ' ἔγωγε. ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε. 995
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς

πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.

ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλείν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.

ΦΙ. οὐδέποτε γ' οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000

ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις;

ΦΙ. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσῶν.

ΟΔ. ξυλλάβετέ γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005

ὦ μηδὲν ὑγιᾶς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἷως μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,

ὅς οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν, 1010

δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ παθόν.

ἀλλ' ἢ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰεὶ
ψυχὴ νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὅμως
εὖ προῦδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015

καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προῦβάλοι
ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζῶσι νεκρόν.
φεῦ.

ὄλοιο· καὶ σοὶ πολλάκις τόδ' ἠϋξάμην.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἠδύ μοι, 1020

σύ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
γοῦτ' αὔθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
γελώμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρείως
διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.

- καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγίεις 1025
 ἔπλευς ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἑπτὰ ναυσὶ νηυβάτην
 ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
 ὅς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
 πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χωλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεσθ', ὁμοῦ
 πλεύσαντος, αἰθρῆν ἰρά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς ὄλοισθ'. ὀλείσθε δ' ἠδίκηκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ' ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στολόν
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὐνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ἀλλ', ὦ πατρώα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
 τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε.
 ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι.
- ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπέικουσαν κακοῖς.
- ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
 εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
 οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιούτός εἰμ' ἐγώ·
 χῶπου δικαίων ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρήζων ἔφυν,
 πλὴν ἐς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν, μηδὲ προσψαύσητ' ἔτι.
 ἔατε μίμνειν. οὐδέ σου προσχρήζομεν, 1055

τά γ' ὄπλ' ἔχοντες ταῦτ'· ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.

τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαίρει τὴν Λήμνον πατῶν. 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οἴμοι· τί δράσω δύσμορος, σὺ τοῖς ἐμοῖς
 ὄπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδὲν, ὡς στείχοντα δῆ. 1065

ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτὸς, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χῶρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

- ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὦδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
 λειφθήσομ' ἤδη κοῦκ ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟ. ὄδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
 οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.

ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μείνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.

χοῦτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶψιν τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὡς σ'
 οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλαι,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι
 καὶ θνήσκοντι συνοίσει. 1085

ὦμοι μοί μοι.

- ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν,
 τίπτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἄμαρ
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι
 1090
 σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἶθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὄξυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω.
- ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ',
 οὐκ
 1095
 ἄλλοθεν ἂ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος,
 εὐτέ γε παρὸν φρονῆσαι
 τοῦ πλείονος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἀντί. 1100
- ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
 1102
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἦ-
 δη μετ' οὐθενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας
 1105
 ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ἕπλων
 κραταιαῖς μετὰ χερσὶν
 1110
 ἴσχων· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κρυπτά τ' ἔπη δολερῶς ὑπέδου φρενός·
 ἰδοίμαν δέ νιν,
 τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115
- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε
 δόλος
 1120
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν ἔχε
 δύσποτμον ἄρὰν ἐπ' ἄλλοις.

- καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπόσῃ.
- ΦΙ. οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος,
 γελᾶ μου, χερὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφᾶν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλεινὸν ὄρας, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ξύννομον ὠδέ σοι
 οὐκ ἔτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον
 ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει,
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχ-
 θοδοπὸν,
 μυρὶ ἀπ' αἰσχροῶν ἀνατέλλονθ' ὅς ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ', ὦ Ζεῦ.
- ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τοῦδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἦνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὐδ' ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,
 φυγᾷ μ' οὐκ ἔτ' ἀπ' αὐλίων
 πελαῶτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκὰν, 1150
 ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν,

- ἀλλ' ἀνέδην ὄδε χῶρος ἐρύκεται,
 οὐκ ἔτι φοβητὸς ὑμῖν.
 ἔρπετε, νῦν καλὸν 1155
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰδίας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέ-
 φεται, 1160
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος
 αἶα;
- ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
 εὐνοία πάσα πελάταν'
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σὸν 1165
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.
- ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἀλλαγμ' ὑπέμνασας, ὦ 1169
 λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὄλεσας; τί μ' εἴργασαι;
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
- ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγερὰν
 Τρφάδα γὰρ μ' ἠλπισας ἄξειν. 1175
- ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
- ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἦδη.
- ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 πράσσειν.
 ἴωμεν ἴωμεν
 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται. 1180
- ΦΙ. μῆ, πρὸς ἀραίου Διὸς, ἔλθης, ἱκετεύω.
- ΧΟ. μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,

- μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς ; 1185
- ΦΙ. αἰαῖ αἰαῖ, δαίμων δαίμων.
ἀπόλωλ' ὁ τάλας
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας ;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
- ΧΟ. τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ
γνώμα τῶν πάρος ὧν προῦφαινες ;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὧς σε κελευομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀνγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἐρρέτω Ἴλιον, οἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.
ἀλλ', ὦ ξένοι, ἔν γε μοι εὐχος ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος ;
- ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,
ἦ γένυν, ἦ βελέων τι, προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὧς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ ;
- ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερσὶ
φονᾶ φονᾶ νόος ἦδη.
- ΧΟ. τί ποτε ; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γὰς ;
- ΦΙ. εἰς Ἄιδου
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις ὦ πόλις πατρία,
πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ,

- ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ',
 ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἄρωγός· ἔτ' οὐδέν εἰμι. 1215
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεὼς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἦν σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεά στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως 1220
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
- ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὖ παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς ;
- ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
- ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἄμαρτία τίς ἦν ; 1225
- ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
- ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὐ σοὶ πρέπον ;
- ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλών.
- ΟΔ. τὸν ποῖον ; ὧμοι· μῶν τι βουλεύει νέον ;
- ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποιάντος τόκῳ 1230
- ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις ; ὧς μ' ὑπήλθέ τις φόβος.
- ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθις πάλιν
- ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις ; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς ;
- ΝΕ. αἰσchrῶς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβῶν ἔχω.
- ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε ; 1235
- ΝΕ. εἰ κερτόμησις ἐστι τάληθῆ λέγειν.
- ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ ; τίν' εἴρηκας λόγον ;
- ΝΕ. δις ταῦτ' ἀβούλει καὶ τρις ἀναπολεῖν μ' ἔπη ;
- ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
- ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω, πάντ' ἀκήκοας λόγον. 1240
- ΟΔ. ἔστιν τις ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
- ΝΕ. τί φῆς ; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε ;
- ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
- ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾶς σοφόν.
- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖεις σοφά. 1245

πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.

1275

ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα.
μάτην γὰρ ἂν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.

ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.

ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.

1280

ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην,
οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κᾶτα νουθετεῖς ἐμέ
ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.

1285

ΝΕ. μὴ πεύξῃ πέρα
δέχου δὲ χεῖρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.

ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολούμεθα;

ΝΕ. ἀπώμοσ' ἄγνων Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.

ΦΙ. ᾧ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα.

1290

ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὄπλων.

ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὡς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.

ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως,
ἐπησθόμην;

1295

ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρας,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βία,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.

ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.

ΝΕ. ἄ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος.

1300

- ΦΙ. μέθεσ με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
 ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην.
- ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
 ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς ;
 ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν. 1305
- ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ
 τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκῆρυκας, κακοὺς
 ὄντας πρὸς αἰχμῆν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
 ΝΕ. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὄτου
 ὄργην ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
 ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρὸς,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, δε μετὰ ζώντων θ' ὄτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- ΝΕ. ἦσθην πατέρα τὸν ἄμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τέ μ'· ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
 ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὐτ' ἐποικτεῖρειν τινά. 1320
- σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 εἴαν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγούμενος.
 ὅμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
- σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, δε τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφει·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἐντυχεῖν
 νόσου βαρείας, ὡς ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330

- ταύτη μὲν αἶρη, τῆδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλοῦς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτὸν, ἣν τάδε ψευσθῆ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχῶρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἢ ἰκίτησις, Ἑλλήνων ἓνα
 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
- ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰὼν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κούκ ἀφήκας εἰς Ἄιδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
 ἐς φῶς τὰδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
 ταῦτ' ἐξανασχῆσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισὶν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν. οἷς γὰρ ἢ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακοῦς.

- καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 πατρός γέρας συλῶντες. [οἳ τὸν ἄθλιον
 Αἴανθ' ὄπλων σοῦ πατρός ὕστερον δίκη
 Ὀδυσσεύς ἔκριναν.] εἶτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσων, κᾶμ' ἀναγκάζεις τάδε ;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἃ μοι ξυνώμοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοῦς.
 χοῦτω διπλῆν μὲν ἐξ ἔμοῦ κτήσει χάριν, 1370
 διπλῆν δὲ πατρός· κού κακοὺς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὅμοιος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
 φίλον μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
- ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως 1376
 ἔχθιστον υἷὸν τῷδε δυστήνῳ ποδί ;
- ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν
 παύσοντας ἄλγους ἀποσώζοντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε ; 1380
- ΝΕ. ἃ σοί τε κᾶμοι λῶσθ' ὄρω τελούμενα.
- ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ κατασχύνει θεοῦς ;
- ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἀν ὠφελούμενος ;
- ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος, ἦ π' ἐμοὶ τόδε ;
- ΝΕ. σοί που φίλος γ' ὄν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
- ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις ;
- ΝΕ. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- ΝΕ. οὐκουν ἔγωγε· φημὶ δ' οὐ σε μανθάνειν.
- ΦΙ. ἔγωγ' Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἰδά με. 1390

- ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
 ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὧν λέγω ;
 ὡς ῥᾶστ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
 ζῆν ὡσπερ ἤδη ζῆς ἄνευ σωτηρίας.
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἂ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,
 πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
 καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμησθῆς ἔτι 1405
 Τροίας. ἄλις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
 ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.
 ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σὴν. ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
 ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.
 ΝΕ. τί γὰρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν ; 1405
 ΦΙ. ἐγὼ παρῶν
 ΝΕ. τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις ;
 ΦΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
 ΝΕ. πῶς λέγεις ; ΦΙ. εἴρξω πελάζειν.
 ΝΕ. στείχε προσκύσας χροῖνα.
 ΗΡ. μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
 αἰῆς μύθων, παῖ Ποιάντος' 1410
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους
 ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν οὐρανίας
 ἔδρας προλιπῶν,
 τὰ Διὸς τε φράσων βουλεύματά σοι, 1415
 κατερητύσων θ' ὁδὸν ἢ στέλλει·
 σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μὲν σοὶ τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
 δσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόνους

- ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄραν. 1420
 καὶ σοὶ, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.
 ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πόλισμα πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425
 Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίον,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' ἐς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430
 ἂ δ' ἂν λάβης σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 ἐλείν τὸ Τροίας πεδῖον οὔθ' οὔτος σέθεν' 1435
 ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν 1440
 πορθῆτε γαίαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς·
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγείται πατὴρ
 Ζεὺς. ἢ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς.
 [κᾶν ζῶσι κᾶν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.]
 ΦΙ. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445
 χρόνιός τε φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.
 ΝΕ. καγὼ γνώμη ταύτη τίθεμαι.
 ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.
 καιρὸς καὶ πλοῦς 1450

- ὄδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην.
- ΦΙ. φέρε νυν στείων χωραν καλέσω.
 χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
 Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,
 καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς, 1455
 οὐ πολλάκι δὴ τοῦμόν ἐτέγχθην
 κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ
 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460
 νῦν δ', ὦ χρῆναι Λύκιόν τε ποτὸν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν, οὐδὲ
 δόξης ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.
 χαῖρ', ὦ Δήμνου πέδον ἀμφιάλον,
 καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465
 ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,
 γνώμη τε φίλων, χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκραεν.
- ΣΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,
 Νύμφαις ἀλίσαισιν ἐπευξάμενοι 1470
 νόστου σωτῆρας ἰκέσθαι.

**LIST OF BOOKS,
For School and College Use,**

PUBLISHED BY

**JAMES PARKER AND CO.,
OXFORD, AND 377, STRAND, LONDON.**

JELF'S GREEK GRAMMAR.

A GRAMMAR of the GREEK LANGUAGE, chiefly from the Text of Raphael Kühner. By WM. EDW. JELF, B.D., late Student and Censor of Ch. Ch. *Fourth Edition, with Additions and Corrections.* 2 vols. 8vo., £1 10s.

This Grammar is in general use at Oxford, Cambridge, Dublin, and Durham; at Eton, King's College, London, and most other Public Schools.

MADVIG'S LATIN GRAMMAR.

A LATIN GRAMMAR for the USE OF SCHOOLS. By PROFESSOR MADVIG, with additions by the Author. Translated by the Rev. G. F. WOODS, M.A. Uniform with JELF'S "Greek Grammar." *Fifth Edition.* 8vo., cloth, 12s.

Competent authorities pronounce this work to be the very best Latin Grammar yet published in England. This new edition contains an Index to the authors quoted.

THE ANNALS OF ENGLAND,

AN EPITOME OF ENGLISH HISTORY.

From Cotemporary Writers, the Rolls of Parliament, and other Public Records.

Vol. I. From the Roman Era to the End of the Plantagenets. Fcap. 8vo., cloth, 5s.

Vol. II. From the Accession of the House of Lancaster to Charles I. Cloth, 5s.

Vol. III. From the Commonwealth to the Death of Queen Anne. Cloth, 5s.

Recommended by the Examiners in the School of Modern History at Oxford.

TEXTS WITH SHORT NOTES.

THE Texts of the OXFORD POCKET CLASSICS are now issued with Short Notes, calculated as well for the use of Schools as for the junior members of Universities.

	<i>s.</i>	<i>d.</i>
SOPHOCLES.—AJAX, (<i>Text and Notes</i> ,) ...	1	0
ELECTRA	1	0
ŒDIPUS REX	1	0
ŒDIPUS COLONEUS	1	0
ANTIGONE	1	0
PHILOCTETES	1	0
TRACHINÆ	1	0

The Notes in one vol., cloth, 3s.

ÆSCHYLUS.—PERSÆ, (<i>Text and Notes</i> ,) ...	1	0
PROMETHEUS VINCTUS	1	0
SEPTEM CONTRA THEBAS	1	0
AGAMEMNON	1	0
CHŒPHORÆ	1	0
EUMENIDES	1	0
SUPPLICES	1	0

The Notes in one vol., cloth, 3s. 6d.

EURIPIDES.—HECUBA, (<i>Text and Notes</i> ,) ...	1	0
MEDEA	1	0
ORESTES	1	0
HIPPLYTUS	1	0
PHŒNISSÆ	1	0
ALCESTIS	1	0

The above Notes in one vol., cloth, 3s.

BACCHÆ	1	0
ARISTOPHANES.—The KNIGHTS (<i>Text and Notes</i>)	1	0
The ACHARNIANS	1	0
THE BIRDS... ..	1	6

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

3 2044 102 876 497